

Evropska komisija

**Pisno navodilo za izvajanje Evropskega RIPO**

31. maj 2006

## Kazalo

Seznam kratic .....	1
Uvod .....	3
Kako uporabljati/brati navodilo? .....	5
Del 1: Navodilo .....	8
1.1 Industrijski kompleksi.....	8
Kdo mora poročati? .....	8
1.1.1 Industrijski kompleksi, dejavnosti in mejne vrednosti zmogljivosti, na katere se nanaša uredba E-RIPO.....	8
1.1.2 Dejavnosti iz Priloge I .....	9
1.1.3 Povezava z direktivo IPPC.....	11
1.1.4 Mejne količine onesnaževal, izpustov in prenosov izven kraja nastanka.....	12
O čem in kako poročati? .....	14
1.1.5 Upravljanje podatkov.....	18
1.1.6 Podatki o industrijskem kompleksu .....	19
1.1.7 Označevanje dejavnosti in podatki o glavni dejavnosti iz Priloge I.....	23
1.1.8 Izpusti v zrak, vodo in tla.....	24
1.1.9 Prenosi onesnaževal v odpadnih vodah izven kraja nastanka.....	30
1.1.10 Prenosi odpadkov izven kraja nastanka .....	31
1.1.11 Meritve/izračuni/ocene izpustov in prenosov izven kraja nastanka .....	34
1.1.12 Zagotavljanje kakovosti .....	48
1.2 Države članice.....	50
1.2.1 Identifikacija industrijskih kompleksov, na katere se nanaša uredba E-RIPO, s strani pristojnih organov.....	50
1.2.2 Navedba pristojnih organov za zahteve javnosti .....	51
1.2.3 Presoja kakovosti .....	53
1.2.4 Zaupnost informacij .....	55
1.2.5 Dodatne informacije.....	59
1.2.6 Posredovanje podatkov: upravljanje in prenos .....	59
1.2.7 Časovni okvir .....	60
1.2.8 Ozaveščanje .....	61
1.2.9 Kazni .....	62
1.3 Evropska komisija.....	63
1.3.1 Oblika in struktura E-RIPO .....	63
1.3.2 Upravljanje podatkov s strani Komisije/EEA.....	64
1.3.3 Dostop do informacij .....	64
1.3.4 Udeležba javnosti.....	64
1.3.5 Ozaveščanje .....	65
1.3.6 Uskladitev zagotavljanja in presoje kakovosti.....	66
1.3.7 Izpusti iz razpršenih virov.....	67
1.3.8 Pregled informacij, ki jih predložijo države članice .....	68
1.3.9 Dodatne informacije.....	68
1.3.10 Časovni okvir .....	68
1.3.11 Postopek odbora.....	69
1.3.12 Spremembe prilog .....	70

Glosar .....	71
Del II: Dodatki.....	72
Dodatek 1: Uredba o Evropskem RIPO .....	72
Dodatek 2: Primerjava dejavnosti iz direktive IPPC in uredbe E-RIPO .....	89
Dodatek 3: Seznam mednarodno priznanih merilnih metod za določanje onesnaževal zraka in vode.....	102
Dodatek 4: Okvirni podseznam onesnaževal zraka, značilnih za posamezen sektor .....	112
Dodatek 5: Okvirni podseznam onesnaževal vode, značilnih za posamezen sektor .....	120
Dodatek 6: Primeri poročanja o izpustih in prenosih izven kraja nastanka.....	128
Dodatek 7: Viri .....	139

## Seznam kratic

CEN	Comité Européen de Normalisation (Evropski odbor za standardizacijo)
CORINAIR	Enotni evropski program in metodologija za zbiranje podatkov, izračunavanje in prikaz emisij
DIN	Deutsches Institut für Normung e.V. (Nemški inštitut za standardizacijo, registrirano združenje)
EEA	Evropska agencija za okolje
EMAS	Sistem za okoljsko ravnanje in presojo
EMEP	Program sodelovanja za spremljanje in oceno onesnaževanja zraka na velike razdalje v Evropi
EPER	Evropski register izpustov onesnaževal
E-RIPO	Evropski register izpustov in prenosov onesnaževal
FAQ	Pogosto zastavljena vprašanja
PN	Pisno navodilo
IMPEL	Evropska mreža za izvajanje in uveljavljanje okoljskega prava
IPCC	Medvladni odbor za podnebne spremembe
IPPC	Celovito preprečevanje in nadzorovanje onesnaževanja
ISO 14001	Mednarodni standard na področju sistemov ravnanja z okoljem – Zahteve z navodili za uporabo, 2004
DČ	Država članica
SKD številka	Številka v skladu z Uredbo Komisije 29/2002/ES z dne 19. decembra 2001 o spremembah Uredbe Sveta (EGS) št. 3037/90 o statistični klasifikaciji gospodarskih dejavnosti v Evropski skupnosti

OZN-EKE	Ekonomska komisija Združenih narodov za Evropo
US EPA	Agencija za varstvo okolja (ZDA)
VDI	Verein Deutscher Ingenieure (Združenje nemških inženirjev)
HOS	Hlapna organska spojina

## Uvod

Uredba Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 166/2006 o Evropskem registru izpustov in prenosov onesnaževal ter spremembi direktiv Sveta 91/689/EGS in 96/61/ES<sup>1</sup> (uredba E-RIPO) je bila sprejeta 18. januarja 2006.

Ta dokument vsebuje navodila o različnih postopkih poročanja, kot so določeni v uredbi E-RIPO.

Evropski RIPO (E-RIPO) bo na ravni EU izvajal Protokol OZN-EKE o RIPO, ki ga je Evropska skupnost s 23 državami članicami podpisala maja 2003 v Kijevu in ki predstavlja protokol k Árhuški konvenciji<sup>2</sup>. E-RIPO bo sledil Evropskemu registru izpustov onesnaževal (EPER<sup>3</sup>), na podlagi katerega je bilo izdelano poročilo o podatkih za leto 2001<sup>4</sup> in 2004.

Cilj uredbe E-RIPO je izboljšati javni dostop do okoljskih informacij z oblikovanjem usklajenega in celovitega E-RIPO, s čimer se končno tudi prispeva k preprečevanju in zmanjševanju onesnaževanja, oblikovalcem politik se posredujejo podatki, javnosti pa se omogoči sodelovanje pri odločanju v zvezi z okoljem.

S to uredbo se vzpostavlja celovit register izpustov in prenosov onesnaževal na ravni Skupnosti v obliki javno dostopne elektronske baze podatkov ter določa pravila za njegovo delovanje z namenom izvajanja protokola OZN-EKE o registrih izpustov in prenosov onesnaževal ter omogoča sodelovanje javnosti pri odločanju v zvezi z okoljem, kakor tudi prispeva k preprečevanju in zmanjševanju onesnaževanja okolja.

To pisno navodilo ne obravnava vprašanj v zvezi z določanjem ali izvajanjem obveznosti glede nacionalnih RIPO v okviru protokola OZN-EKE.

### *Člen 1*

#### *Predmet urejanja*

*“S to uredbo se vzpostavlja celovit register izpustov in prenosov onesnaževal na ravni Skupnosti (v nadaljnjem besedilu „Evropski RIPO”) v obliki javno dostopne elektronske baze podatkov ter določa pravila za njegovo delovanje z namenom izvajanja Protokola OZN-EKE o registrih izpustov in prenosov onesnaževal (v nadaljnjem besedilu “Protokol”) ter omogoča sodelovanje javnosti pri odločanju v zvezi z okoljem, kakor tudi prispeva k preprečevanju in zmanjševanju onesnaževanja okolja.”*

#### **Polje 1: Uredba E-RIPO, člen 1 (Predmet urejanja)**

V skladu z uvodno izjavo 4 uredbe E-RIPO celovit in usklajen RIPO zagotavlja javnosti, industriji, znanstvenikom, zavarovalnicam, lokalnim organom, nevladnim organizacijam in

<sup>1</sup> Celotno besedilo uredbe se nahaja v dodatku 1 k tem pisnim navodilom.

<sup>2</sup> Konvencija o dostopu do informacij, udeležbi javnosti pri odločanju in dostopu do pravnega varstva v okoljskih zadevah, Árhus, 1998.

<sup>3</sup> UL L 192, 28. 7. 2000, str. 36; spletna stran EPER: [www.eper.ec.europa.eu](http://www.eper.ec.europa.eu).

<sup>4</sup> Poročilo o podatkih na podlagi EPER bi bilo mogoče namesto za leto 2001 izdelati za leto 2000 ali 2002.

drugim, ki odločajo, dobro bazo podatkov za primerjave in bodoče odločitve v okoljskih zadevah.

Uredba E-RIPO vsebuje posebne informacije o izpustih onesnaževal v zrak, vodo in tla ter o prenosih odpadkov in onesnaževal v odpadnih vodah izven kraja nastanka. Podatke o tem morajo poročati upravljavci industrijskih kompleksov, v katerih se izvajajo določene dejavnosti. Poleg tega E-RIPO vključuje tudi podatke o izpustih iz razpršenih virov, npr. cestnega prometa in ogrevanja v gospodinjstvih, kadar so takšni podatki na voljo.

## Kako uporabljati/brati navodilo?

Člen 14 uredbe E-RIPO določa, da Evropska komisija pripravi pisno navodilo za izvajanje E-RIPO čim hitreje, vendar najpozneje štiri mesece pred začetkom prvega leta poročanja v letu 2007 (t.j. 1. septembra 2006). To pisno navodilo je oblikovano za izvajanje E-RIPO tako, da obravnava zlasti naslednje:

- postopke poročanja;
- podatke, ki jih je treba poročati;
- zagotavljanje in presojo kakovosti;
- zaupnost;
- določanje izpustov, metode analize in metodologije vzorčenja;
- navedbo matičnih podjetij in
- označevanje dejavnosti.

(glej Polje 2)

<i>Člen 14</i> <i>Pisno navodilo</i>
<i>(1) Komisija pripravi pisno navodilo za izvajanje Evropskega RIPO čim hitreje, vendar najpozneje štiri mesece pred začetkom prvega leta poročanja, in ob posvetovanju z odborom iz člena 19(1).</i>
<i>(2) Pisno navodilo za izvajanje Evropskega RIPO obravnava zlasti naslednje:</i>
<i>(a) postopke poročanja;</i>
<i>(b) podatke, ki jih je treba poročati;</i>
<i>(c) zagotavljanje in presojo kakovosti;</i>
<i>(d) navedbo vrste zadržanih podatkov in razlogov za to, kadar gre za zaupne podatke;</i>
<i>(e) sklicevanje na metodologije vzorčenja in mednarodno priznane metode analize in določanja izpustov;</i>
<i>(f) navedbo matičnih podjetij;</i>
<i>(g) označevanje dejavnosti v skladu s Prilogo I k tej uredbi in k Direktivi 96/61/ES.</i>

### **Polje 2: Uredba E-RIPO, člen 14 (Pisno navodilo)**

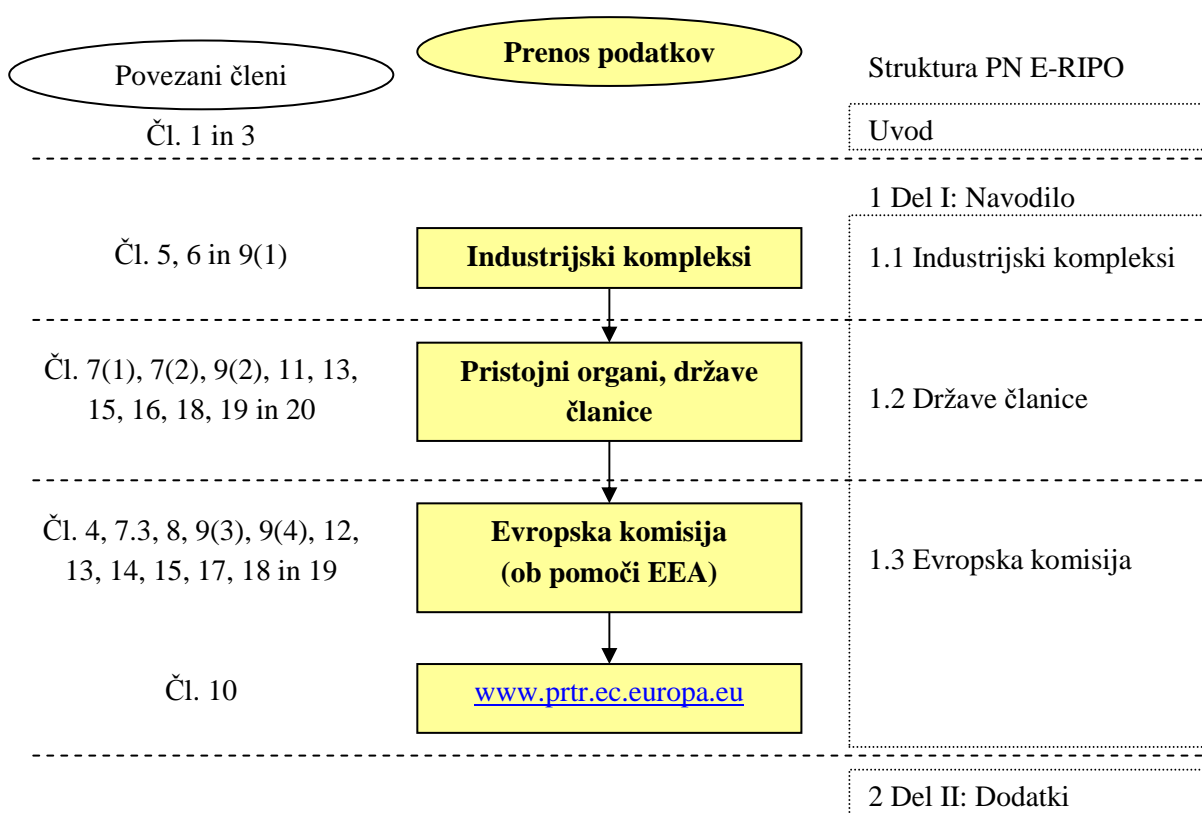
V skladu z določbami uredbe morajo upravljavci industrijskih kompleksov, na katere se uredba nanaša, posamezne podatke poročati pristojnemu organu v državi članici, kjer imajo sedež. Pristojni organi nato podatke posredujejo Evropski komisiji, ki je ob pomoči Evropske agencije za okolje (EEA) dolžna zagotoviti, da so podatki dostopni javnosti v obliki elektronske podatkovne baze.

Ta dokument vsebuje navodila o različnih postopkih poročanja, kot so določeni v uredbi E-RIPO. V delih 1.1 (Industrijski kompleksi), 1.2 (Države članice) in 1.3 (Evropska komisija) so



poudarjene posamezne obveznosti in potrebe po informacijah interesnih skupin, ki so vključene v postopek poročanja<sup>5</sup>. Dodatne informacije so na voljo v dodatkih. Osnovni vidik pisnega navodila je dno verige informacij, kjer slednje zbirajo upravljavci industrijskih kompleksov, o njihovi kakovosti pa presojuje pristojni organi.

Slika 1 prikazuje korelacijo med prenosom podatkov in strukturo tega pisnega navodila ter povezane člene iz uredbe E-RIPO.



**Slika 1:** Prenos podatkov v okviru Evropskega RIPO; struktura pisnega navodila E-RIPO in povezani člani uredbe E-RIPO

<sup>5</sup> To so zlasti upravljavci industrijskih kompleksov, na katere se nanaša uredba, pristojni organi držav članic, Evropska komisija in EEA.

To pisno navodilo bo na spletni strani E-RIPO ([www.prtr.ec.europa.eu](http://www.prtr.ec.europa.eu)) na voljo v 10 jezikih<sup>6</sup> skupaj z drugimi sorodnimi informacijami, kot so pogosto zastavljena vprašanja, informacije o postopku pregledovanja E-RIPO in povezave do ustreznih spletnih strani mednarodnih organizacij in nacionalnih RIPO.

Komisija bo ob posvetovanju z odborom iz člena 19 (1) uredbe E-RIPO to pisno navodilo pregledala in, kjer je potrebno, tudi spremenila.

---

<sup>6</sup> Načrtuje se, da bo dokument na voljo v naslednjih jezikih: v češčini, nemščini, grščini, madžarščini, angleščini, francoščini, italijanščini, poljščini, portugalsščini, španščini.

## **Del 1: Navodilo**

### **1.1 Industrijski kompleksi**

V skladu s členom 2(4) uredbe E-RIPO „industrijski kompleks“ pomeni „*eno ali več naprav na istem kraju, ki jih upravlja ena sama fizična ali pravna oseba*“.<sup>7</sup> „Isti kraj“ pomeni isto zemljepisno lego, kar je vprašanje, o katerem je treba presoditi za vsak posamezen industrijski kompleks. Kraj še ne pomeni dveh krajev zgolj zato, ker sta dve zemljišči fizično razmejeni na primer s cesto, železnico ali reko.

### **Kdo mora poročati?**

#### **1.1.1 Industrijski kompleksi, dejavnosti in mejne vrednosti zmogljivosti, na katere se nanaša uredba E-RIPO**

V skladu s členom 5 uredbe E-RIPO (glej Polje 3) so upravljavci industrijskih kompleksov, ki izvajajo eno ali več dejavnosti iz Priloge I k uredbi E-RIPO, obvezni poročati posamezne informacije o dejavnosti(-h) nad mejnimi vrednostmi zmogljivosti, navedenimi v Prilogi I k uredbi E-RIPO, o količinah izpustov, ki so nad mejnimi vrednostmi, opredeljenimi v stolpcih 1a, b in c tabele iz Priloge II k uredbi E-RIPO, in/ali o količini(-ah) prenosa onesnaževal z odpadno vodo izven kraja nastanka, ki so nad mejno(-imi) količino(-ami), navedeno(-imi) v stolpcu 1b tabele iz Priloge II k uredbi E-RIPO, ali prenosu odpadkov, ki presega 2 toni za nevarne odpadke ali 2000 ton za nenevarne odpadke.

---

<sup>7</sup> Opredelitve pojmov „javnost“, „pristojni organ“, „naprava“, „industrijski kompleks“, „kraj“, „upravljavec“, „leto poročanja“, „snov“, „onesnaževalo“, „izpust“, „prenos izven kraja nastanka“, „razpršeni viri“, „odpadki“, „nevarni odpadki“, „odpadna voda“, „odstranjevanje“ in „predelava“ so navedene v Dodatku 1 (glej člen 2 uredbe E-RIPO).

*Člen 5: Poročanje upravljavcev*

*I. Upravljavec vsakega industrijskega kompleksa, ki izvaja eno ali več dejavnosti iz Priloge I z zmogljivostjo nad vrednostmi zmogljivosti, opredeljenimi v Prilogi I, poroča pristojnemu organu letno o količinah, skupaj z navedbo, ali informacija temelji na meritvah, izračunih ali ocenah naslednjega:*

- (a) izpustov v zrak, vodo in tla katerega koli onesnaževala, opredeljenega v Prilogi II, ki presega mejno količino, opredeljeno v Prilogi II;*
- (b) prenosov nevarnih odpadkov izven kraja nastanka, ki presegajo 2 toni letno, ali nenevarnih odpadkov, ki presegajo 2000 ton letno, za vse postopke predelave ali odstranjevanja obdelave v zemlji in globinskega injiciranja, navedenih v členu 6, ter z navedbo oznak "R" ali "D" glede na to, ali so odpadki namenjeni za predelavo ali odstranitev, v primeru čezmejnega pošiljanja nevarnih odpadkov pa ime in naslov predelovalca ali odstranjevalca odpadkov ter dejanskega kraja predelave ali odstranitve odpadkov;*
- (c) prenosov odpadne vode, ki vsebuje katero koli onesnaževalo iz Priloge II in presega mejno količino, opredeljeno v stolpcu 1b Priloge II, na čistilno napravo izven kraja nastanka.*

...

*Izpusti iz Priloge II, o katerih se poroča v skladu z odstavkom 1(a), vključujejo vse izpuste iz virov, vključenih v Prilogo I na kraju industrijskega kompleksa.*

*2. Informacije iz odstavka 1 vključujejo informacije o izpustih in prenosih, ki skupno nastanejo pri vseh namernih, nenamernih, rednih in izrednih dejavnostih.*

*Pri navajanju teh informacij upravljavci, kadar je to mogoče, posredujejo vse podatke, ki se nanašajo na nenamerne izpuste.*

...

**Polje 3: Uredba E-RIPO, člen 5 (izvleček: zadevni industrijski kompleksi)**

**1.1.2 Dejavnosti iz Priloge I**

V Prilogi I k uredbi E-RIPO je navedenih 65 dejavnosti. Priloga I omogoča upravljavcem, da ugotovijo, ali zanje veljajo z njimi povezane obveznosti poročanja.

Dejavnosti so razdeljene v 9 sektorjev dejavnosti:

1. energetika;
2. proizvodnja in predelava kovin;
3. nekovinska in mineralna industrija;
4. kemična industrija;
5. ravnanje z odpadki in odpadno vodo;
6. proizvodnja in predelava papirja in lesa;
7. intenzivna živinoreja in ribogojstvo;
8. živalski in rastlinski proizvodi iz sektorja hrane in pijače in
9. druge dejavnosti.

Priloga I k uredbi E-RIPO vsebuje tabelo, ki:

- določa številčno oznako za vsako posamezno dejavnost (1. stolpec);
- vsebuje kratek opis posameznih dejavnosti (2. stolpec) in
- opredeljuje mejno vrednost zmogljivosti za številne „dejavnosti iz Priloge I” (3. stolpec).

Poročati je treba, če so presežene mejne vrednosti zmogljivosti in mejne količine izpustov ali mejne količine prenosov onesnaževal v odpadnih vodah ali odpadkov izven kraja nastanka. Če so mejne vrednosti dosežene, ne pa tudi presežene, o tem ni treba poročati. Če mejna vrednost zmogljivosti ni določena, morajo vsi industrijski kompleksi, ki se ukvarjajo z določeno dejavnostjo, poročati, v kolikor je presežena mejna količina izpustov. Če so presežene samo mejne vrednosti zmogljivosti, ne pa tudi mejne količine izpustov in prenosov izven kraja nastanka, o tem ni treba poročati.

Če en upravljavec opravlja več dejavnosti, ki spadajo v isto dejavnost iz Priloge I istega industrijskega kompleksa na istem kraju, se zmogljivosti teh dejavnosti (npr. prostornina delovnih kadi) seštejejo. Proizvodne zmogljivosti posameznih dejavnosti je treba sešteti na ravni dejavnosti iz Priloge I. Vsota zmogljivosti se nato primerja z mejno vrednostjo zmogljivosti za posamezno dejavnost iz Priloge I, kot so navedene v Prilogi I k uredbi E-RIPO.

Če je upravljavec negotov, ali njegove dejavnosti spadajo v okvir Priloge I, se mora obrniti na ustrežni pristojni organ v državi članici.

### 1.1.3 Povezava z direktivo IPPC

Uredba E-RIPO omogoča izvajanje Protokola RIPO OZN-EKE na ravni Skupnosti. Protokol v splošnem vključuje dejavnosti iz Priloge I k direktivi IPPC (ki je enaka kot Priloga A3 k odločbi o EPER). Vendar Protokol in Priloga I k uredbi E-RIPO v primerjavi s Prilogo I k direktivi IPPC vsebujeta nekaj sprememb in dodatnih dejavnosti.

Spremembe so naslednje:

- nekaj dejavnosti, ki jih direktiva IPPC ne vsebuje, je zajetih v uredbi E-RIPO („nove dejavnosti“), in sicer:
  - 1(e) Mlini za premog z zmogljivostjo 1 tone na uro;
  - 1(f) Naprave za proizvodnjo proizvodov iz premoga in trdega brezdimnega goriva;
  - 3(a) Podzemno rudarjenje in sorodne dejavnosti;
  - 3(b) Dnevni kop in kamnolomi, če površina, kjer se dejansko izvaja izkopavanje, obsega 25 hektarov;
  - 5(f) Čistilne naprave za komunalne odpadne vode z zmogljivostjo 100.000 populacijskih ekvivalentov;
  - 5(g) Neodvisno upravljane čistilne naprave za industrijsko odpadno vodo, ki opravljajo storitev čiščenja za eno ali več dejavnosti iz Priloge I k uredbi E-RIPO, z zmogljivostjo 10.000 m<sup>3</sup> na dan;
  - 6(b) Industrijske naprave za proizvodnjo ...ter **drugih proizvodov, narejenih primarno iz lesa** (kakor so iverne plošče, plošče iz stisnjenih vlaken in vezane lesene plošče) s proizvodno zmogljivostjo 20 ton na dan;
  - 6(c) Industrijske naprave za zaščito lesa in proizvodov iz lesa s kemikalijami s proizvodno zmogljivostjo 50 m<sup>3</sup> na dan;
  - 7(b) Intenzivno ribogojstvo s proizvodno zmogljivostjo 1000 ton na leto;
  - 9(e) Naprave za gradnjo, barvanje ali odstranjevanje barve z ladij z zmogljivostjo za ladje, dolge 100 m.

Ker so številni upravljavci industrijskih kompleksov že seznanjeni z določbami direktive IPPC, jim primerjava med direktivo IPPC in uredbi E-RIPO pomaga pri lažji identifikaciji ustreznih dodatnih industrijskih kompleksov. Tabela 21 iz dodatka 2 podrobno prikazuje spremembe pri ustreznih industrijskih dejavnostih na podlagi obeh predpisov;

- dodelitvi novih števil dejavnostim<sup>8</sup> in
- prilagoditvi in/ali pojasnitvi besedil, ki opisujejo nekatere dejavnosti.

V dodatku 6 pisnega navodila so navedeni primeri, ki prikazujejo načine identifikacije industrijskih kompleksov.

Nekaj FAQ na podlagi direktive IPPC bo na voljo na spletni strani IPPC<sup>9</sup>.

#### **1.1.4 Onesnaževala, izpusti, prenosi izven kraja nastanka in njihove mejne količine**

Če se izvaja dejavnost iz Priloge I k uredbi E-RIPO in je tam navedena mejna vrednost zmogljivosti presežena, je treba poročati o izpustih in prenosih izven kraja nastanka pod pogojem, da so presežene tudi mejne količine nekaterih izpustov ali prenosov onesnaževal v odpadnih vodah na čistilno napravo izven kraja nastanka ali mejne količine odpadkov. Ustrezne mejne količine izpustov onesnaževal v zrak, vodo in tla in prenosov onesnaževal v odpadnih vodah izven kraja nastanka, so za vsako posamezno onesnaževalo določene v Prilogi II k uredbi E-RIPO (glej dodatek 1).<sup>10</sup>

Mejne količine prenosov odpadkov izven kraja nastanka so za nevarne odpadke<sup>11</sup> 2 toni na leto in 2000 ton na leto za nenevarne odpadke (glej Polje 3).<sup>12</sup>

V Prilogi II k uredbi E-RIPO je navedenih 91 onesnaževal, o katerih je treba poročati na podlagi uredbe E-RIPO. Onesnaževala so označena z zaporedno številko, številko CAS, kadar je to mogoče, in imenom onesnaževala.

<sup>8</sup> Oznaka IPPC je sestavljena iz dveh števil. Oznaka E-RIPO je sestavljena iz ene številke in ene črke. Na primer, oznaka dejavnosti IPPC 1.3 ("Koksarne" pod "Energetika") ustreza novi oznaki E-RIPO E-PRTR 1(d) ("Koksarne" pod "Energetika"). Dodatne podrobnosti so navedene v dodatku 2 tega navodila.

<sup>9</sup> <http://www.europa.eu.int/comm/environment/ippc>

<sup>10</sup> Podrobnosti o poročanju o izpustih v zrak, vodo in tla so navedene v poglavju 1.1.8. Podrobnosti o poročanju o prenosih onesnaževal v odpadnih vodah izven kraja nastanka so navedene v poglavju 1.1.9.

<sup>11</sup> Zadevna teža je (normalna) mokra teža odpadkov.

<sup>12</sup> Podrobnosti o poročanju o prenosih odpadkov izven kraja nastanka so navedene v poglavju 1.1.10.

Priloga II k uredbi E-RIPO vsebuje 50 onesnaževal, o katerih je bilo treba poročati na podlagi odločbe o EPER. Vendar je **mejna količina za onesnaževalo št. 47 (PCDD in PCDF) znižana za faktor 10**, zaradi zagotovitve usklajenosti pri obveznostih poročanja za druge izpuste, pa je onesnaževalo policiklični aromatski ogljikovodiki (PAH) razdeljeno na tri ločena onesnaževala:

- 72 (policiklični aromatski ogljikovodiki, ki zajemajo benzo(a)piren, benzo(b)fluoranten, benzo(k)fluoranten in indeno(1,2,3-cd)piren);
- 88 (fluoranten) in
- 91 (benzo(g,h,i)perilen).

V opombah v Prilogi II k uredbi E-RIPO so določene dodatne specifikacije za posamezna onesnaževala. Navedeno je na primer, da je treba o onesnaževalu pod številko 4 (fluorirani ogljikovodiki ali HFC) poročati kot o skupni masi vsote HFC23, HFC32, HFC41, HFC4310mee, HFC125, HFC134, HFC134a, HFC152a, HFC143, HFC143a, HFC227ea, HFC236fa, HFC245ca, HFC365mfc. Drugi primer je onesnaževalo št. 47 (PCDD in PCDF), ki mora biti izraženo kot I-Teq. Na spletni strani E-RIPO<sup>13</sup> bodo navedeni opisi snovi za vsa zadevna onesnaževala.

V Prilogi II k uredbi E-RIPO je za vsako posamezno onesnaževalo določena tudi mejna količina izpustov v vsak zadeven medij (zrak, voda, tla). Mejne količine izpustov v vodo veljajo tudi za prenose onesnaževal v odpadnih vodah na čistilno napravo. Če mejna količina ni podana, za zadevni parameter in medij zahteva po poročanju ne velja.

O izpustih onesnaževal, ki spadajo v več kategorij (onesnaževal), se poroča v okviru vsake izmed teh kategorij, v kolikor so ustrezne mejne količine presežene. Ker na primer 1,2-dikloroetan spada med NMVOC, so izpusti onesnaževala pod številko 34 (1,2-dikloroetan) vključeni tudi pod številko onesnaževala 7 (NMVOC). V primeru tributilkositra in trifenilkositra (organo-kositrove spojine) so izpusti onesnaževala pod številko 74 (spojine tributilkositra) in 75 (spojine trifenilkositra) vključeni tudi pod številko onesnaževala 69 (organo-kositrove spojine kot celotni Sn).

---

<sup>13</sup> [www.prtr.ec.europa.eu](http://www.prtr.ec.europa.eu)



## O čem in kako poročati?

Izpusti in prenosi izven kraja nastanka, o katerih se poroča, so vsi izpusti in prenosi izven kraja nastanka, ki nastanejo pri vseh **namernih, nenamernih, rednih in izrednih** dejavnostih na kraju industrijskega kompleksa.

- **Nenamerni** izpusti so vsi izpusti, ki niso namerni, redni ali izredni, in ki nastanejo v nenadzorovanih okoliščinah med opravljanjem dejavnosti iz Priloge I na kraju industrijskega kompleksa.
- **Izredne** dejavnosti so posebne dejavnosti, ki se izvajajo v okviru nadzorovanega izvajanja dejavnosti iz Priloge I in ki lahko povzročijo povečane izpuste onesnaževal; na primer zaustavitev in zagon procesov pred vzdrževalnimi deli in po njih.

Izpusti v zrak, vodo in tla vključujejo vse izpuste iz vseh virov, zajetih v Prilogi I k uredbi E-RIPO, na kraju industrijskega kompleksa, čeprav za izpuste v tla veljajo posebni vidiki, kot je navedeno v oddelku 1.1.8.3. Sem spadajo tudi **nezajete emisije in izpusti iz razpršenih virov industrijskih kompleksov**, kot je obravnavano v IPPC monitoring referenčnem dokumentu BREF<sup>14</sup>.

O izpustih je treba poročati, če vsota izpustov onesnaževal v posamezen medij (zrak, voda ali tla) iz vseh dejavnosti iz Priloge I v industrijskem kompleksu preseže ustrezne mejne količine izpustov za ta medij.

Posebno pozornost je treba nameniti vsem onesnaževalom iz Priloge II, povezanim s postopki, ki se izvajajo v zadevnem industrijskem kompleksu in ki se zato lahko pojavijo v izpustih industrijskega kompleksa ter prenosih odpadne vode izven kraja nastanka. Pozornost ni omejena zgolj na onesnaževala, ki so navedena v okoljevarstvenem dovoljenju industrijskega kompleksa.

Dejavnost je običajno povezana z izpustom tipičnega nabora onesnaževal. Dodatka 4 in 5 (**okvirni podseznam onesnaževal, značilnih za posamezen sektor**) tega pisnega navodila vsebujeta dve tabeli, ki upravljavcem in pristojnim organom navajata primere onesnaževal, ki bi lahko bila izpuščena pri izvajanju določene dejavnosti, na katere se nanaša E-RIPO.

Obe tabeli sta zgolj okvirni in se ju ne sme tolmačiti kot standardni seznam parametrov za posamezne podsektorje. Pri odločitvi o tem, kateri parametri ustrezajo vsaki posamezni napravi, je treba dodatka 4 in 5 uporabljati skupaj z informacijami, vsebovanimi v presojah vplivov na okolje (PVO), vlogah za izdajo okoljevarstvenega dovoljenja, poročilih o inšpekcijskih pregledih na kraju samem, procesnih diagramih, masnih bilancah, primerjavah s podobnimi napravami na drugih krajih, inženirskimi mnenji, objavljeni in strokovno

---

<sup>14</sup> <http://eippcb.jrc.es/pages/FAbout.htm> glej zlasti poglavje 3 dokumenta z naslovom "Sistemi monitoringa" (BREF 07.03.)

pregledani literaturi ter rezultatih prejšnjih meritev. To lahko povzroči, da je za določeno dejavnost treba upoštevati manj ali mogoče več onesnaževal, kot je označeno.

Kadar industrijski kompleks, ki izvaja dejavnost, na katero se nanaša E-RIPO, izpušča dodatna onesnaževala (ki presegajo ustrezno mejno količino), ki niso opredeljena za navedeno dejavnost v tabelah, vendar pa so vsebovana v Prilogi II k uredbi E-RIPO, je treba o teh onesnaževalih poročati. Tabele ne pomenijo, da so upravljavci oproščeni obveznosti poročanja o izpustih teh onesnaževal v skladu s členom 5 uredbe E-RIPO.

Poročila upravljavcev industrijskih kompleksov bodo v večini primerov vsebovala manj onesnaževal, kot jih je navedenih v tabelah iz dodatkov 4 ali 5. V praksi se bo o onesnaževalih iz Priloge II, za katere velja obveznost poročanja, odločalo za vsak posamezen industrijski kompleks od primera do primera. Izogibati se je treba obsežnim merilnim kampanjam izpustov. V večini primerov bo preverba verjetnosti zadostovala za določitev, ali je izpust posameznega onesnaževala presegel mejno količino; v primeru dvoma, lahko reprezentativna meritev pomaga k večji gotovosti o popolnosti poročila.

Upoštevati je mogoče tudi **obstoječo obremenjenost** vode s posameznim onesnaževalom. Če na primer vodo, ki jo v industrijskem kompleksu uporabljamo kot tehnološko ali hladilno vodo črpamo iz bližnje reke, jezera ali morja in jo nato s kraja industrijskega kompleksa izpustimo v isto reko, jezero ali morje, se lahko „izpust“ onesnaževala, ki ga povzroča obstoječa obremenjenost vode z navedenim onesnaževalom, odšteje od skupnega izpusta iz industrijskega kompleksa. Meritve onesnaževal v črpani in izpušeni vodi je treba opraviti tako, da so le-te reprezentativne za razmere, ki nastajajo v teku obdobja poročanja. Če so dodatne količine onesnaževal v izpustu posledica uporabe izčrpane podtalnice ali pitne vode, se le-te ne odštejejo, saj se s tem obremenjenost z onesnaževalom v reki, jezeru ali morju poveča.

Če so koncentracije v izpustih **pod mejo zaznavnosti (določljivosti)**, se zaradi tega ne sme vedno sklepati, da mejne količine niso presežene. Na primer v industrijskih kompleksih ki so vir velikih količin odpadne vode ali odpadnih plinov so onesnaževala lahko “razredčena” pod mejo zaznavnosti, čeprav je letna količina večja od mejne količine. Možni postopki določanja izpustov v takšnih primerih vključujejo meritve bližje viru (npr. meritve v delnih tokovih, pred vstopom v osrednjo čistilno napravo) in/ali oceno izpustov npr. na podlagi stopenj odstranitve onesnaževala v osrednji čistilni napravi.

Če industrijski kompleks izvaja, tako dejavnosti iz Priloge I, kot tudi **dejavnosti, ki niso vključene v Prilogo I**, se v skladu z uredbo iz poročanih podatkov izključi izpuste in prenose izven kraja nastanka, ki izhajajo iz dejavnosti, ki niso vključene v Prilogo I. Kadar prispevke teh dejavnosti ni mogoče ločiti in količinsko opredeliti, npr. kadar ni ločenih merilnih mest za dejavnosti, ki niso vključene v Prilogo I (v primeru močno prepletenih kanalizacijskih sistemov), bi bilo praktično in stroškovno učinkovito, če bi se o izpustih iz dejavnosti, ki niso vključene v Prilogo I, poročalo skupaj z izpusti iz dejavnosti iz Priloge I.

O izpustih in prenosih izven kraja nastanka, ki izhajajo iz sanacijskih ukrepov (na primer dekontaminacije onesnaženih tal ali podtalnice) na kraju industrijskega kompleksa, se poroča, če je prvotna kontaminacija povezana s trenutno dejavnostjo iz Priloge I.

O izpustih in prenosih odpadne vode izven kraja nastanka je treba poročati v smislu količine izpuščenih onesnaževal, izražene v kg/leto. O prenosih odpadkov izven kraja nastanka je treba poročati v smislu količine odpadkov, prenesenih izven kraja nastanka, izražene v tonah/leto. Poleg tega mora poročilo vključevati tudi informacije o metodi, uporabljeni za pridobitev informacij v primeru poročanja o onesnaževalih, o vrsti odpadkov (nevarni, nenevarni) in načrtovanem ravnanju z odpadki (predelava, odstranitev). V primeru čezmejnega prenosa nevarnih odpadkov je treba navesti namembni kraj odpadkov (ime in naslov predelovalca/odstranjevalca in naslov dejanskega kraja predelave/odstranitve).

Kadar so takšne informacije na voljo, so upravljavci dolžni navesti vse podatke, ki se nanašajo na nenamerne izpuste, če vsota vseh (namernih, nenamernih, rednih in izrednih) izpustov presega ustrezne mejne količine. Ta ocena je zlasti pomembna pri poročanju o nenamernih izpustih, saj podatki o njih upravljavcu niso nujno takoj na voljo.

Količino nenamernih izpustov je treba vključiti v skupno količino izpustov (primer: nenamerni izpust = 1 kg/leto; namerni, redni in izredni izpust = 10 kg/leto; → skupni izpust = 11 kg/leto).

Nenamerne izpuste je ponavadi možno količinsko opredeliti. Količinska opredelitev je lahko na primer izvedljiva na podlagi določitve količin ostankov v ceveh ali cisternah ali na podlagi upoštevanja trajanja nenamernega izpusta in njegove povezave s predvidenimi stopnjami pretoka. V nekaterih primerih pa bi vendar lahko bilo nemogoče izpeljati podatke, ki temeljijo na ocenah, za vsa zadevna onesnaževala, zlasti kadar so vključeni nenamerni izpusti v zrak.

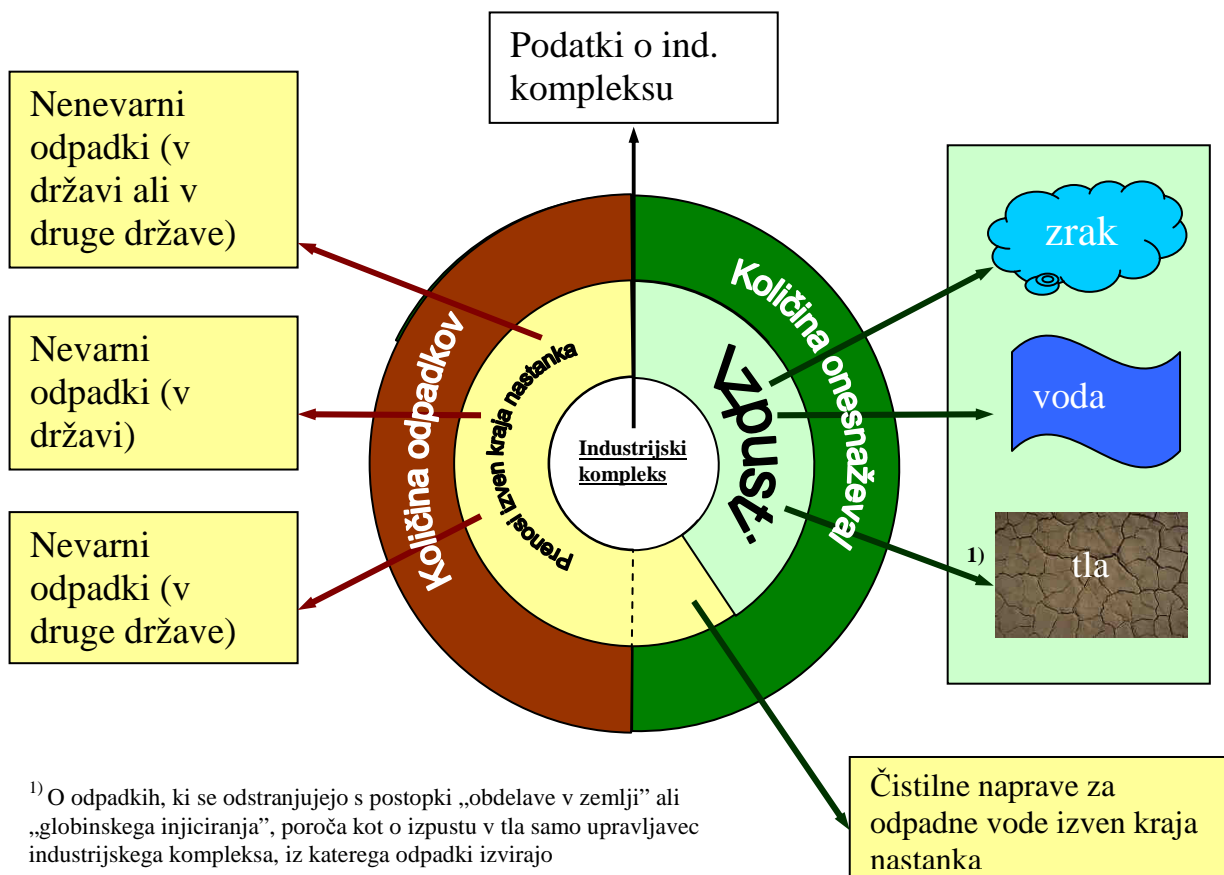
Slika 2 vsebuje pregled zahtev v zvezi s poročanjem, ki v skladu z uredbo E-RIPO veljajo za industrijske komplekse.

V skladu z načelom subsidiarnosti lahko države članice uvedejo dodatne določbe in poročila vključijo v druge mehanizme poročanja. Upravljavci industrijskih kompleksov morajo zato upoštevati vse morebitne dodatne veljavne nacionalne določbe.

*Uredba E-RIPO, uvodna izjava 21:*

*Da bi se izognili podvajanju poročil, se lahko sistemi registrov izpustov in prenosov onesnaževal v skladu s Protokolom vključijo v mejah izvedljivosti v obstoječe informacijske vire, kot so mehanizmi poročanja v okviru pravnih aktov, s katerimi je upravljavcu dovoljeno delovanje. V skladu s Protokolom določbe te uredbe ne smejo vplivati na pravico držav članic do ohranitve ali uvedbe bolj obsežnega ali javnosti bolj dostopnega registra izpustov in prenosov onesnaževal, kakor ga zahteva Protokol.*

**Polje 4: Uredba E-RIPO, uvodna izjava 21**



**Slika 2: Pregled zahtev v zvezi s poročanjem, ki v skladu z E-RIPO veljajo za industrijske komplekse**

Izpusti		Količina <sup>1</sup>	M/C/E <sup>3</sup>	Uporabljena metoda <sup>4</sup>		
	v zrak	kg/leto <sup>2</sup>	X	X		
	v vodo	kg/leto <sup>2</sup>	X	X		
	v tla	kg/leto <sup>2</sup>	X	X		
Prenos izven kraja nastanka:		Količina <sup>1</sup>	M/C/E <sup>3</sup>	Uporabljena metoda <sup>4</sup>	Ime in naslov predelovalca/odstranjevalca	Naslov kraja predelave/odstranjevanja, ki dejansko sprejme odpadke
Onesnaževal v odpadnih vodah <sup>5</sup>		kg/leto <sup>2</sup>	X	x		
Nenevarnih odpadkov	za odstranitev (D)	t/leto	x	x		
	za predelavo (R)	t/leto	x	x		
Nevarnih odpadkov v državi	za odstranitev (D)	t/leto	x	x		
	za predelavo (R)	t/leto	x	x	x	x
Nevarnih odpadkov v druge države	za predelavo (R)	t/leto	x	x	x	x
	za odstranitev (D)	t/leto	x	x	x	x

- <sup>1)</sup> Količine so vsote izpustov iz vseh namernih, nenamernih, rednih in izrednih dejavnosti na kraju industrijskega kompleksa ali iz prenosov izven kraja nastanka.
- <sup>2)</sup> Skupna količina vsakega posameznega onesnaževala, ki presega mejno količino, določeno v Prilogi II; **poleg tega je treba posebej navesti še vse podatke, ki se nanašajo na nenamerne izpuste, kadar so razpoložljivi.**
- <sup>3)</sup> Označiti je treba, ali poročani podatki temeljijo na meritvah (M), izračunih (C) ali ocenah (E). Glej poglavje 1.1.11 tega navodila.
- <sup>4)</sup> Kadar so podatki izmerjeni ali izračunani, je treba navesti merilno metodo in/ali metodo izračuna. Za nadaljnjo podrazdelitev tega stolpca glej poglavje 1.1.11.5 tega navodila.
- <sup>5)</sup> Prenos vsakega posameznega onesnaževala, ki presega mejno količino, določeno v Prilogi II, na čistilno napravo, izven kraja nastanka.

**Tabela 1: Opredelitev zahtev v zvezi s poročanjem o izpustih in prenosih izven kraja nastanka**

### 1.1.5 Upravljanje podatkov

Upravljalci industrijskih kompleksov morajo o vseh zahtevanih informacijah poročati pristojnim organom v državah članicah.

Preden predloži podatke ustreznemu pristojnemu organu, mora upravljavec zagotoviti ustrezno kakovost podatkov, tako da zagotovi, da so informacije popolne, usklajene in verodostojne.<sup>15</sup>

Če ima upravljavec upravičene razloge za ohranitev zaupnosti določenih informacij o izpustih in prenosih izven kraja nastanka, mora o tem obvestiti pristojni organ. O ohranitvi zaupnosti podatkov se lahko odločijo države članice. V takšnih primerih mora država članica med posredovanjem informacij Komisiji in EEA za vsak industrijski kompleks, ki se sklicuje na zaupnost informacij, navesti vrsto zadržanih informacij in razlogov za to.<sup>16</sup>

Uredba E-RIPO ne določa rokov, do katerih morajo industrijski kompleksi poročati pristojnim organom v državah članicah. V skladu z načelom subsidiarnosti je vsaka država članica dolžna sprejeti takšne časovne okvire na nacionalni ravni. S temi časovnimi okviri je treba zagotoviti pravočasno poročanje Komisiji.<sup>17</sup>

Upravljalci so dolžni za obdobje pet let **hraniti zapise** podatkov, na podlagi katerih so bila izdelana poročila in v katerih je opisana uporabljena metodologija zbiranja podatkov.

#### Člen 5

##### Poročanje upravljavcev

5. *Upravljavce vsakega zadevnega industrijskega kompleksa da na voljo pristojnim organom držav članic zapise podatkov, na podlagi katerih so bila izdelana poročila za obdobje petih let, ki začne teči ob izteku zadevnega leta poročanja. V teh zapisih je opisana tudi uporabljena metodologija zbiranja podatkov.*

**Polje 5: Uredba E-RIPO, člen 5(5) (hramba zapisov s strani upravljavcev)**

<sup>15</sup> Glej poglavje 1.1.12 o zagotavljanju kakovosti.

<sup>16</sup> Podrobnosti v zvezi z zaupnostjo informacij se nahajajo v poglavju 1.2.4.

<sup>17</sup> Časovni okviri za poročanje z nacionalne ravni na raven Skupnosti, kot so opredeljeni v členu 7 uredbe E-RIPO, so določeni v poglavju 1.2.4.

## 1.1.6 Podatki o industrijskem kompleksu

Priloga III k uredbi E-RIPO med drugim določa, katere informacije so pomembne za identifikacijo vsakega industrijskega kompleksa, na katerega se nanaša uredba. V skladu s členom 5(1) mora upravljavec te informacije posredovati ustreznemu pristojnemu organu, razen če niso informacije organu že dostopne.

<i>Člen 5</i> <i>Poročanje upravljavcev</i>
<i>I. ...</i> <i>Upravljavec vsakega industrijskega kompleksa, ki izvaja eno ali več dejavnosti, opredeljenih v Prilogi I, z zmogljivostjo dejavnosti nad v njej navedenimi vrednostmi zmogljivosti, posreduje pristojnim organom informacije, potrebne za identifikacijo industrijskega kompleksa v skladu s Prilogo III, razen če niso informacije pristojnim organom že dostopne.</i> <i>...</i>

### Polje 6: Uredba E-RIPO, člen 5(1) (izvleček, ki se nanaša na informacije, potrebne za identifikacijo industrijskega kompleksa)

Oprostitev obveznosti poročanja pristojnemu organu se strogo nanaša samo na informacije, potrebne za identifikacijo industrijskega kompleksa v skladu s členom 5(1). Če so te informacije pristojnemu organu že dostopne, bi lahko bilo za upravljavca smiselno preveriti, ali so organu dostopne že vse zahtevane informacije vključno z na primer vsem drugim ustreznim besedilom s podatki (glej spodaj). Naslednja tabela nudi pregled informacij, ki so obvezne za namen identifikacije industrijskega kompleksa. V tabeli so navedene dodatne informacije o predmetu poročanja s pomočjo pojasnil in primerov, ki so oblikovani za lažje posredovanje teh informacij.

Zahtevane informacije	O čem poročati?
Ime matičnega podjetja	Matično podjetje je podjetje, ki je v lasti ali nadzoruje podjetje, ki upravlja industrijski kompleks (ki ima na primer v lasti več kot 50 % osnovnega kapitala podjetja ali večino glasovalnih pravic delničarjev ali povezanih podjetij) <sup>18</sup> .
Ime industrijskega kompleksa	Ime industrijskega kompleksa (upravljavec ali lastnik) 1. primer: "Planet AG, obrat Nürnberg" 2. primer: "Earth Waste Disposal Ltd." 3. primer: "Rubish AG, deponija Bin-park"
Identifikacijska številka industrijskega kompleksa	Identifikacijsko številko industrijskega kompleksa morajo države članice posredovati v skladu s Prilogo III k uredbi E-RIPO; podrobnosti o kakršni koli spremembi identifikacijske številke industrijskega kompleksa bi bilo dobro vključiti v „Polje za vpis besedila s podatki...“ (glej spodaj).
Ulica in številka	1. primer: ulica Planet 5 2. primer: ulica Flower št. 12, Meadow Park 3. primer: Deponijska ulica

<sup>18</sup> Glej tudi Direktivo Sveta 83/349/EGS z dne 13. junija 1983 (UL L 193, 18. 07. 1983, str. 1-17)

Zahtevane informacije	O čem poročati?
Naselje	1. primer: Nürnberg 2. primer: London 3. primer: Zaragoza
Poštna številka	1. primer: D-91034 2. primer: T12 3XY 3. primer: E-50123
Država	1. primer: Nemčija 2. primer: Združeno kraljestvo 3. primer: Španija
Koordinate lege	Koordinate lege je treba izraziti kot koordinate zemljepisne dolžine in širine <sup>19</sup> z natančnostjo najmanj ± 500 metrov, ki se nanašajo na zemljepisno središče kraja industrijskega kompleksa 1. primer: 8.489870, 49.774467 2. primer: -2.355611, 53.663908 3. primer: 11.498672, 51.882291
Povodje	Navedba povodja v skladu s členom 3(1) Direktive 2000/60/ES („Vodna direktiva“) <sup>20</sup> . Za namene poročanja je pomembno povodje, kjer industrijski kompleks izvaja izpuste v vodo. Če povodje ni znano, se lahko od pristojnega organa, imenovanega na podlagi Vodne direktive, zahteva, da ga določi. 1. primer: reka Pegnitz 2. primer: reka Temza 3. primer: reka Ebro
SKD številka (4-številčna)	Navedba 4-številčne SKD številke v skladu z Uredbo Komisije 29/2002/ES z dne 19. decembra 2001 o spremembi Uredbe Sveta (EGS) št. 3037/90 o statistični klasifikaciji gospodarskih dejavnosti v Evropski skupnosti. Sprememba SKD številke je trenutno predmet obravnave in bo verjetno začela veljati leta 2008. 1. primer: 24.10 2. primer: 90.02 3. primer: 90.00
Glavna gospodarska dejavnost	Označba glavne gospodarske dejavnosti z besedo v skladu s SKD številko 1. primer: <i>Proizvodnja osnovnih kemikalij</i> 2. primer: <i>Zbiranje in obdelava drugih odpadkov</i> 3. primer: <i>Komunalne storitve, sanitacija in druge dejavnosti</i>

**Tabela 2: Pojasnila v zvezi z informacijami, potrebnih za identifikacijo industrijskega kompleksa**

<sup>19</sup> Glej ISO 6709:1983 (Standardna predstavitev zemljepisne širine, dolžine in višine za geografske točkovne podatke).

<sup>20</sup> Direktiva 2000/60/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. oktobra 2000 o določitvi okvira za ukrepe Skupnosti na področju vodne politike (UL L 327, 22. 12. 2000, str. 1). Direktiva, kakor je bila spremenjena z Odločbo št. 2455/2001/ES (UL L 331, 15. 12. 2001, str. 1).





Upravljalci industrijskih kompleksov lahko predložijo tudi neobvezne informacije o industrijskem kompleksu. O njih ni obvezno poročati, lahko pa so te informacije zanimive za javnost in tudi uporabne za pristojne organe pri oceni kakovosti podatkov. Pregled teh neobveznih informacij je prikazan v Tabela 3:

Neobvezne informacije
Obseg proizvodnje
Število naprav
Število obratovalnih ur v letu
Število zaposlenih
Polje za vpis besedila s podatki <sup>21</sup> ali spletnega naslova, ki ga predloži industrijski kompleks ali matično podjetje

**Tabela 3: Neobvezne informacije v skladu s Prilogo III k uredbi E-RIPO**

„Polje za vpis besedila s podatki ...” posameznim upravljavcem in pristojnim organom držav članic zlasti omogoča, da posredujejo posebne informacije o industrijskem kompleksu, o katerih bi želeli seznaniti javnost. Takšne informacije lahko na primer vključujejo:

- povezavo do spletne strani, na kateri se nahaja okoljsko poročilo ali izjava po EMAS industrijskega kompleksa ali matičnega podjetja;
- informacije o preteklih spremembah industrijskega kompleksa (zaprtje, premestitev, razdružitve ali združitve industrijskih kompleksov) v zadnjih 10 letih, ki bi lahko povzročile tudi spremembo identifikacijske številke industrijskega kompleksa<sup>22</sup>, da bi se omogočile smiselne primerjave med različnimi leti poročanja, razen če so te informacije pristojnemu organu že dostopne;
- pojasnila o spremembah pri izpustih in prenosih, vključenih v poročilo;
- informacije o vrsti goriva, ki se uporablja v velikih kurilnih napravah;
- elektronski naslov za poizvedbe javnosti, namenjene neposredno industrijskemu kompleksu;
- informacije o dejavnostih, ki niso vključene v Prilogo I in ki so bile vključene v poročilo;
- pogoji iz izdanega okoljevarstvenega dovoljenja.

Povezav do spletnih strani industrijskih kompleksov ali njihovih matičnih podjetij se ne sme izkoriščati za oglaševalske namene, temveč se jih uporablja samo za zagotovitev neposredne povezave do okoljskih informacij.

<sup>21</sup> Besedilo s podatki naj bo podano v materinščini in neobvezno v angleščini

<sup>22</sup> Glej tudi poglavje 1.2.1 tega navodila.

### 1.1.7 Označevanje dejavnosti in podatki o glavni dejavnosti iz Priloge I

#### Označevanje dejavnosti

Poleg informacij, potrebnih za identifikacijo industrijskega kompleksa, je treba vse dejavnosti iz Priloge II, ki se izvajajo v industrijskem kompleksu, navesti v skladu z označevanjem iz Priloge I in oznako IPPC (če je na voljo)<sup>23</sup>. V skladu s Prilogo I k uredbi E-RIPO je oznaka E-RIPO sestavljena iz številke od 1 do 9 ter črke od a do g. Nekatere dejavnosti so podrazdeljene od (i) do (xi). O tej podrazdelitvi ni potrebno poročati.

Primer: Glavna gospodarska dejavnost, ki jo izvaja določen industrijski kompleks, je površinska obdelava plastičnih mas z uporabo kemičnega postopka. Prostornina delovnih kadi je 200 m<sup>3</sup>. V istem industrijskem kompleksu se izvaja barvanje nekaterih izdelkov z uporabo organskih topil. Zmogljivost porabe organskih topil za to dodatno dejavnost znaša 250 ton na leto.

O informacijah v zvezi z dejavnostmi iz Priloge I je treba poročati v skladu s Prilogo III k uredbi E-RIPO, npr. v naslednji obliki:

Dejavnost iz Priloge I*	Oznaka E-RIPO	Oznaka IPPC dejavnosti <sup>24</sup>	Vrsta dejavnosti v skladu s Prilogo I k uredbi E-RIPO (navedba ni obvezna)
1**	2.(f)	2.6	Naprave za površinsko obdelavo kovin in plastičnih mas z uporabo elektrolitskih ali kemičnih postopkov, kjer prostornina delovnih kadi znaša 30 m <sup>3</sup>
2	9.(c)	6.7.	Naprave za površinsko obdelavo snovi, predmetov ali izdelkov z uporabo organskih topil, zlasti za apreturo, tiskanje, premazovanje, razmaščevanje, impregniranje proti vodi in drugo impregniranje, klejanje, barvanje in čiščenje, kjer zmogljivost porabe znaša 150 kg na uro ali 200 ton na leto
N	...	...	...

**Tabela 4:** Struktura poročila za vse dejavnosti iz Priloge I, ki se izvajajo v industrijskem kompleksu (s primeri)

\* Zaporedna št. dejavnosti iz Priloge I

\*\* Dejavnost 1 je glavna dejavnost iz Priloge I

O dejavnostih, ki niso vključene v Prilogo I, ni treba poročati.<sup>25</sup>

<sup>23</sup> Tabela 21 v dodatku II tega navodila vsebuje primerjavo dejavnosti iz Priloge I k direktivi IPPC z dejavnostmi iz Priloge I k uredbi E-RIPO ter določa razpoložljive IPPC oznake.

<sup>24</sup> V skladu s Prilogo I k direktivi IPPC je oznaka IPPC dvoštevlična.

<sup>25</sup> Glej poglavje „O čem in kako poročati?“

### **Podatki o glavni dejavnosti:**

Vsi izpusti in prenosi izven kraja nastanka iz industrijskega kompleksa se pripišejo h glavni dejavnosti iz Priloge I.

Pogosto je glavna dejavnost iz Priloge I enaka glavni gospodarski dejavnosti industrijskega kompleksa. Kadar glavna gospodarska dejavnost ni reprezentativna za procese, ki se izvajajo v industrijskem kompleksu, se glavno dejavnost iz Priloge I lahko poveže z najbolj onesnažujočo dejavnostjo industrijskega kompleksa. Vsi izpusti in prenosi izven kraja nastanka iz industrijskega kompleksa se pri nadaljnem agregiranju podatkov pripišejo glavni dejavnosti iz Priloge I, ki jo izvaja upravljavec.

#### **1.1.8 Izpusti v zrak, vodo in tla**

Upravljavci poročajo o izpustih v zrak, vodo in tla katerega koli onesnaževala, navedenega v Prilogi II k uredbi E-RIPO, ki presega mejno količino, navedeno v Prilogi II (glej Polje 3).<sup>26</sup>

Vsi podatki o izpustih morajo biti izraženi v kg/leto in s tremi pomembnimi števki. Zaokroževanje na tri pomembne števke se ne nanaša na statistično ali znanstveno negotovost, temveč le odraža natančnost poročenih podatkov, kot je prikazano v naslednjih primerih.

Prvotni rezultat določitve izpusta	Rezultati, ki jih je treba sporočiti (s tremi pomembnimi števki)
0,0123456 kg/leto	0,0123 kg/leto
1,54789 kg/leto	1,55 kg/leto
7071,567 kg/leto	7070 kg/leto
123,45 kg/leto	123 kg/leto
10009 kg/leto	10000 kg/leto

**Tabela 5: Primeri zaokroževanja na tri pomembne števke**

Za namene poročanja je pomembna prvotna izmerjena, izračunana ali ocenjena vrednost izpusta. Podatke o onesnaževalu je treba sporočiti tudi, če je vrednost onesnaževala po zaokrožitvi na tri pomembni števke enaka mejni količini.

Primer: mejna količina za halone je 1 kg/leto pri izpustih v zrak. Ugotovljena vrednost znaša 1,003 kg/leto, kar zaokroženo na tri pomembne števke znaša 1,00 kg. Tudi če zaokrožena vrednost ne presega mejne količine, je treba podatke o onesnaževalu sporočiti, saj njegova prvotna vrednost presega mejno količino.

V okviru poročenih podatkov o izpustih mora biti navedena (M, C, E) metodologija določanja, uporabljena za poročane podatke o izpustu. Kadar so podatki izmerjeni ali izračunani („M” ali

<sup>26</sup> Nadaljnje informacije so na voljo v pojasnilih v poglavju 1.1.4.

„C“), se opredeli merilna metoda in/ali metoda izračuna (glej Polje 8).<sup>27</sup>

### 1.1.8.1 Izpusti v zrak

V stolpcu 1a tabele iz Priloge II k uredbi E-RIPO je navedenih 60 onesnaževal, ki so pomembna onesnaževala zraka. Industrijski kompleksi morajo poročati o izpustih v zrak, ki presegajo mejne količine, opredeljene v stolpcu 1a. To velja za vseh 60 onesnaževal zraka.

Dodatek 4 tega navodila vsebuje okvirni podseznam onesnaževal zraka, značilnih za posamezen sektor. Seznam za vse dejavnosti iz Priloge I navaja tista onesnaževala zraka, ki bi lahko bila izpuščena, in pomaga pri identifikaciji ustreznih onesnaževal v posameznem industrijskem kompleksu.

V dodatku 3 so navedene standardizirane mednarodno priznane metodologije meritev onesnaževal zraka in vode.<sup>28</sup> Pri podatkih, ob katerih je navedeno, da temeljijo na meritvah ali izračunih, se navede analitska metoda in/ali metoda izračuna.<sup>29</sup>

Upravljalci so dolžni navesti podatke, ki se nanašajo na nenamerne izpuste, kadar so takšni podatki na voljo.

Poročilo se izdelava v skladu s Prilogo III k uredbi E-RIPO, primer poročila pa je prikazan v Tabela 6.

Izpusti v zrak					
Onesnaževalo		Metoda		Količina	
št. Pr. II <sup>30</sup>	Vrsta <sup>31</sup>	M/C/E <sup>32</sup>	Uporabljena metoda <sup>33</sup>	T (skupaj) <sup>34</sup> (kg/leto)	A (nenamerno) <sup>35</sup> kg/leto
1	Metan (CH <sub>4</sub> )	C	IPCC	521000	-
3	Ogljikov dioksid (CO <sub>2</sub> )	M	ISO 12039:2001	413000000	-
21	Živo srebro	M	EN 13211:2001	17,0	2,00

<sup>27</sup> Podrobnosti o načinu poročanja o metodi merjenja/izračuna so na voljo v poglavju 1.1.11.5.

<sup>28</sup> Nadaljnje specifikacije meritev, izračunov in ocen izpustov so na voljo v poglavju 1.1.11 tega navodila.

<sup>29</sup> Glej poglavje 1.1.11.5

<sup>30</sup> številka onesnaževala v skladu s Prilogo II k uredbi E-RIPO

<sup>31</sup> vrsta onesnaževala v skladu s Prilogo II k uredbi E-RIPO

<sup>32</sup> navedba, ali podatki temeljijo na meritvah, izračunih ali ocenah

<sup>33</sup> navedba uporabljene metode, kadar so podatki izmerjeni ali izračunani; glej tudi poglavje 1.1.11.5

<sup>34</sup> navedba skupne količine onesnaževala, izpuščenega v zrak iz vseh virov dejavnosti (vključno z nenamernimi izpusti in izpusti iz razpršenih virov); vse količine morajo biti izražene v kg/leto in s tremi pomembnimi števki

<sup>35</sup> navedba količine nenamerno izpuščenega onesnaževala

**Tabela 6: Poročilo o izpustih v zrak (vzorčni podatki)**

Tabela 6 prikazuje primer poročanja podatkov iz rafinerije nafte in plina. Industrijski kompleks poleg drugih snovi izpušča ogljikov dioksid (CO<sub>2</sub>), metan (CH<sub>4</sub>) in živo srebro in njegove spojine. Vsa tri onesnaževala presegajo mejne količine za izpuste v zrak in znašajo 100 milijonov kg/leto za CO<sub>2</sub>, 100 000 kg/leto za CH<sub>4</sub> in 10 kg za živo srebro in spojine. Izpust CO<sub>2</sub> je bil ustvarjen v normalnih delovnih pogojih in izmerjen z navedeno mednarodno priznano metodo. Izpust CH<sub>4</sub> je izračunan v skladu s smernicami IPCC<sup>36</sup>. Skupni izpust živega srebra in spojin ob normalnih delovnih pogojih je (15,0 kg/leto), ter iz nenamernega dogodka (2,00 kg/leto). O izpustu iz nenamernega dogodka se poroča kot o nenamernem izpustu, ki se ga vključi v skupni izpust (15,0+2,00=17,0 kg/leto). Informacije temeljijo na meritvah rednih izpustov in oceni nenamernega dogodka. Ker informacija o glavnem deležu izpusta živega srebra in spojin (=15 kg) temelji na meritvi z uporabo EN 13211:2001, je treba metodo določanja živega srebra in njegovih spojin označiti kot „M” ter navesti uporabljeno merilno metodo (EN 13211:2001).

**1.1.8.2 Izpusti v vodo**

V stolpcu 1b tabele iz Priloge II k uredbi E-RIPO je navedenih 71 onesnaževal, ki so pomembna onesnaževala vode. Industrijski kompleksi morajo poročati o izpustih v vodo, ki presegajo mejne količine, navedene v stolpcu 1b. To velja za vseh 71 onesnaževal vode.

Dodatek 5 tega navodila vsebuje okvirni podseznam onesnaževal vode, značilnih za posamezen sektor. Seznam za vse dejavnosti iz Priloge I navaja tista onesnaževala vode, ki bi bila lahko izpuščena, in pomaga pri identifikaciji ustreznih onesnaževal v posameznem industrijskem kompleksu.

Da bi bilo mogoče določiti izpuste v vodo, so v seznamu iz dodatka 3 navedene standardizirane merilne metode za onesnaževala zraka in vode. Pri podatkih, ob katerih je navedeno, da temeljijo na meritvah ali izračunih, se navede analitska metoda in/ali metoda izračuna.<sup>37</sup> Upravljavci so dolžni navesti vse podatke, ki se nanašajo na nenamerne izpuste, kadar so takšni podatki na voljo.

---

<sup>36</sup> Metode izračuna so opisane v poglavju 1.1.11.2 tega navodila.

<sup>37</sup> Glej poglavje 1.1.11.5.

Poročilo se izdelava v skladu s Prilogo III k uredbi E-RIPO oziroma na podoben način, kot je prikazano zgoraj v primeru izpustov v zrak.

Izpusti v vodo					
Onesnaževalo		Metoda		Količina	
št. P. II	Vrsta	M/C/E	Uporabljena metoda	T (skupaj) kg/leto	A (nenamerno) kg/leto
63	Bromirani difeniletri (PBDE)	E		25,5	20,0
76	Celotni organski ogljik (TOC)	M	EN 1484:1997	304000	-
št.					

**Tabela 7: Poročilo o izpustih v vodo (vzorčni podatki)**

Tabela 7 prikazuje primer poročanja podatkov iz naprave za predhodno obdelavo vlaken in tkanin. Izpust celotnega organskega ogljika (TOC) in bromiranih difeniletrov (PBDE) v industrijskem kompleksu presega mejne količine za izpuste obeh onesnaževal v vodo, in sicer 50 000 kg/leto za TOC in 1 kg/leto za PBDE. TOC je bil izpuščen v normalnih delovnih pogojih in izmerjen z navedeno metodo. Izpust PBDE je posledica rednih (5,50 kg/leto) in nenamernih dejavnosti (20,0 kg/leto). O slednjem se poroča kot o nenamernem izpustu, ter se ga vključi tudi v skupni izpust ( $5,50+20,0=25,5$  kg/leto). Informacije temeljijo na izračunu za redne izpuste in oceni nenamernega dogodka. Ker informacije o glavnem deležu skupnega izpusta PBDE temeljijo na oceni (20,0 kg), je treba kot metodo določanja izpusta označiti „E“. V primeru navedbe „E“, uporabljene metode ni potrebno označiti.

### 1.1.8.3 Izpusti v tla

Poročanje o „izpustih v tla” velja samo za onesnaževala v odpadkih, ki se odstranjujejo s postopki „obdelave v zemlji” ali „globinskega injiciranja”<sup>38</sup>. Če se z odpadki ravna na tak način, o tem poroča samo upravljavec industrijskega kompleksa, iz katerega odpadki izvirajo<sup>39</sup>.

Vnos blata in gnojil v tla spada med postopke predelave, zato se o njem ne poroča kot o izpustu v tla<sup>40</sup>. O nenamernih izpustih onesnaževal v tla na kraju industrijskega kompleksa (na primer izlitju) ni treba poročati. Nenamerni izpusti v tla so teoretično možni (na primer zaradi puščanje cevovoda na mestu globinskega injiciranja), vendar jih razen v zelo redkih primerih ni pričakovati.

Ustrezna postopka odstranitve v skladu s členom 6 (glej Polje 7) sta v glavnem obdelava oljnatih muljev v zemlji in globinsko injiciranje raztopin soli pod zemljo. O prenosih izven kraja nastanka (npr. prek cevovoda), ki se pogosto zgodi pred izpustom v tla, v teh primerih ni potrebno poročati (glej Polje 3, člen 5 (1) (b)).

*Člen 6  
Izpusti v tla*

*O odpadkih, ki se odstranjujejo s postopki „obdelave v zemlji” ali „globinskega injiciranja”, kakor so opredeljeni v Prilogi IIA k Direktivi 75/442/EGS, poroča kot o izpustu v tla samo upravljavec industrijskega kompleksa, iz katerega odpadki izhajajo.*

**Polje 7: Uredba E-RIPO, člen 6 (Izpusti v tla)**

<sup>38</sup> Obdelava v zemlji (npr. biološka razgradnja tekočih ali muljastih odpadkov v tleh itd.) in globinsko injiciranje (npr. injiciranje izčrpanih odpadkov v vodnjake, solne čoke ali naravno nastale prostore za skladiščenje itd.) sta postopka odstranjevanja „D2” in „D3” v skladu z Direktivo Sveta 75/442/EGS z dne 15. julija 1975.

<sup>39</sup> Glej Polje 7, člen 6 Uredbe E-RIPO.

<sup>40</sup> Glej uvodno izjavo 9 Uredbe E-RIPO.

V stolpcu 1c tabele iz Priloge II k uredbi E-RIPO je navedenih 61 onesnaževal, ki so pomembna onesnaževala tal. O izpustih onesnaževal v tla, ki presegajo mejne količine, navedene v stolpcu 1c, mora poročati upravljavec industrijskega kompleksa, iz katerega izvirajo odpadki. To velja za vseh 61 onesnaževal, ki so značilna za izpuste v tla.

Pri podatkih, ob katerih je navedeno, da temeljijo na meritvah ali izračunih, se navede analitska metoda in/ali metoda izračuna.<sup>41</sup>

Poročilo se izdelava v skladu s Prilogo III k Uredbi E-RIPO na podoben način, kot je prikazano zgoraj v zvezi z izpusti v zrak in vodo.

Izpusti v tla					
Onesnaževalo		Metoda		Količina	
št. Pr. II	Vrsta	M/C/E	Uporabljena metoda	T (skupaj) kg/leto	A (nenamerno) kg/leto
24	Cink in spojine (kot Zn)	M	EN ISO 11885:1997	125	-
79	Klor (kot celotni Cl)	M	EN ISO 10304-1	2850000	-
št.					

**Tabela 8: Poročilo o izpustih v tla (vzorčni podatki)**

Tabela 8 prikazuje primer poročanja podatkov o izpustu prek globinskega injiciranja (postopek odstranjevanja D3). Tekoči odpadki se odstranjujejo z globinskim injiciranjem, vsebujejo pa onesnaževali cink in klor, ki presegata ustrezne mejne količine za izpuste v tla, ki znašajo 100 kg/leto za cink in 2 milijona kg/leto za klor. Obe onesnaževali sta bili izmerjeni z uporabo navedenih mednarodno priznanih metod.

<sup>41</sup> Glej poglavje 1.1.11.5.



### 1.1.9 Prenosi onesnaževal v odpadnih vodah izven kraja nastanka

Prenos onesnaževal z odpadnimi vodami izven kraja nastanka pomeni pošiljanje onesnaževal v odpadnih vodah izven meja industrijskega kompleksa na čistilno napravo, vključno s čistilno napravo za industrijsko odpadno vodo. Prenos izven kraja nastanka se lahko opravi skozi kanalizacijo ali na druge načine, kot z zabojniki ali avtocihernami.

Upravljalci poročajo o prenosu odpadne vode, ki vsebuje katero koli onesnaževalo iz Priloge II k uredbi E-RIPO in presega mejno količino, opredeljeno v stolpcu 1b tabele iz Priloge II k uredbi E-RIPO, na čistilno napravo izven kraja nastanka.<sup>42</sup>

Poročilo se izdelava v skladu s Prilogo III k uredbi E-RIPO oziroma na podoben način, kot je prikazano zgoraj v zvezi z izpusti v vodo.

Prenosi onesnaževal v odpadnih vodah izven kraja nastanka					
Onesnaževalo		Metoda		Količina	
št. P. II	Vrsta	M/C/E	Uporabljena metoda	T (skupaj) kg/leto	A (nenamerno) kg/leto
12	Celotni dušik	M	EN 12260	76400000	-
13	Celotni fosfor	M	EN ISO 6878:2004	10900000	-
št.					

**Tabela 9:** Poročilo o prenosih odpadne vode, ki vsebuje onesnaževala, izven kraja nastanka (vzorčni podatki)

Tabela 9 vsebuje primer poročanja podatkov o industrijskem kompleksu, ki predeluje in konzervira krompir. Odpadna voda iz industrijskega kompleksa vsebuje dušik in fosfor. Mejne količine izpustov v odpadno vodo, ki znašajo 50000 kg/leto za celotni dušik in 5000 kg/leto za celotni fosfor, so presežene v primeru obeh onesnaževal. Vrednosti obeh onesnaževal so bile izmerjene z uporabo navedenih mednarodno priznanih metod.

<sup>42</sup> Glej poglavje 1.1.8.2 tega navodila.

### 1.1.10 Prenosi odpadkov izven kraja nastanka

Prenos odpadkov izven kraja nastanka pomeni pošiljanje odpadkov, namenjenih za odstranjevanje ali predelavo, izven meja industrijskega kompleksa.

Upravljavci poročajo o prenosu izven kraja nastanka

- nevarnih odpadkov (HW) ki presega 2 toni letno
- nenevarnih odpadkov (ne-HW) ki presega 2000 ton letno

za vse postopke predelave ali odstranjevanja (glej Polje 3) z izjemo obdelave v zemlji in globinskega injiciranja, o katerih se poroča kot o izpustih v tla<sup>43</sup>.

- „odpadek” pomeni vsako snov ali predmet, kot je opredeljeno v členu 1(a) Direktive Sveta 75/442/EGS z dne 15. julija 1975 o odpadkih.<sup>44</sup>
- „nevarni odpadki” pomenijo vsako snov ali predmet, kot je opredeljeno v členu 1(4) Direktive Sveta 91/689/EGS z dne 12. decembra 1991 o nevarnih odpadkih.<sup>45</sup>
- „nenevarni odpadki” pomenijo vse odpadke, ki niso ‘nevarni odpadki’

Vsi podatki morajo biti izraženi v tonah/leto za (normalno) mokro težo in s tremi pomembnimi števki.<sup>46</sup>

Za mejno količino je pomembna vsota odpadkov, prenesenih izven kraja nastanka, ne glede na to, ali so odpadki obdelani v državi ali preneseni v drugo državo, in ne glede na to, ali so odstranjeni ali predelani. Primer: če je industrijski kompleks opravil prenos 1,5 ton nevarnih odpadkov v državi za namen predelave in 1,5 ton nevarnih odpadkov v druge države za namen odstranjevanja, je treba o tem poročati, saj vsota vseh odpadkov presega mejno količino (2 toni/leto).

Upravljavec mora navesti, ali so odpadki namenjeni za predelavo („R”) ali odstranjevanje („D”). Če nadaljnje ravnanje z odpadki vključuje tako postopke predelave kot odstranjevanja (npr. razvrščanje), je treba poročati o postopku obdelave (R ali D), za katerega se nameni več kot 50 % odpadkov. V redkih primerih, ko za industrijski kompleks ni mogoče določiti, ali je več kot 50 % odpadkov bilo odstranjenih ali predelanih, se uporablja oznaka „D”.

<sup>43</sup> Glej poglavje 1.1.8.3 tega navodila.

<sup>44</sup> UL L 194, 25. 7. 1975, str. 39. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Uredbo (ES) št. 1882/2003.

<sup>45</sup> UL L 377, 31. 12. 1991 str. 20 - 27.

<sup>46</sup> Glej poglavje 1.1.8 tega navodila.

V primeru čezmejnega pošiljanja nevarnih odpadkov je treba v poročilu navesti ime in naslov predelovalca ali odstranjevalca odpadkov ter dejanskega kraja predelave ali odstranitve.

Poročilo se izdelava v skladu s Prilogo III k uredbi E-RIPO. Upravljavci morajo navesti, ali je bila količina odpadkov izmerjena (npr. s tehtanjem), izračunana (npr. na podlagi faktorjev emisij ali izpustov) ali ocenjena.

Tabela 10 in Tabela 11 prikazujeta, kako je treba poročati o podatkih v zvezi s prenosom nevarnih odpadkov izven kraja nastanka. Tabela 12 prikazuje, kako je treba poročati o prenosu nenevarnih odpadkov izven kraja nastanka.

Prenos nevarnih odpadkov izven kraja nastanka	Količina (t/leto)	Postopek ravnanja z odpadki	M/C/E	Uporabljena metoda
v državi	5	R	M	tehtanje
	1	D	M	tehtanje

**Tabela 10: Poročilo o prenosu nevarnih odpadkov izven kraja nastanka v državi (vzorčni podatki)**

Številke, prikazane v Tabeli 10, kažejo primer poročila industrijskega kompleksa, ki je v letu poročanja v državi opravilo prenos 5 ton nevarnih odpadkov izven kraja nastanka za predelavo in 1 tono nevarnih odpadkov izven kraja nastanka za odstranitev. S 6 tonami letno prenos nevarnih odpadkov izven kraja nastanka presega mejno količino 2 ton letno, zato je treba o prenosih v državi poročati, kot je navedeno v primeru.

Prenos nevarnih odpadkov izven kraja nastanka	Količina (t/leto)	Postopek ravnanja z odpadki	M/C/E	Uporabljena metoda	Ime predelovalca/odstranjevalca	Naslov predelovalca/odstranjevalca	Naslov dejanskega kraja predelave/odstranitve
v druge države	15	R	M	tehtanje	Sunshine Components Ltd.	Sun Street, Flowertown south, PP12 8TS, United Kingdom	Sun Street, Flowertown south, PP12 8TS, United Kingdom
	4	D	M	tehtanje	BEST Environmental Ltd.	Kings Street, Kingstown, Highlands, AB2 1CD, United Kingdom	Kingstown Waste to Energy Plant, Kings Street, Kingstown, Highlands, AB2 1CD, United Kingdom
	30	D	M	tehtanje	BEST Environmental Ltd.	Kings Street, Kingstown, Highlands, AB2 1CD, United Kingdom	Queens Incineration Plant, Crown Street, Queenstown, EF3 4GH, United Kingdom

**Tabela 11: Poročilo o prenosu nevarnih odpadkov izven kraja nastanka v druge države (vzorčni podatki)**  
(opomba: če so odpadki preneseni na več krajev predelave/odstranitve, je treba v tabelo vstaviti dodatne vrstice)

Številke, prikazane v Tabeli 11, so primer poročila istega industrijskega kompleksa, ki je poleg prenosa nevarnih odpadkov izven kraja nastanka v državi (kot je prikazano v Tabeli 10) opravil še prenos 49 ton nevarnih odpadkov v druge države, od tega 15 ton za predelavo in 34 ton za odstranitev (na dva različna kraja odstranitve).

Prenos nenevarnih odpadkov izven kraja nastanka	Količina (t/leto)	Postopek ravnanja z odpadki	M/C/E	Uporabljena metoda
v državi in v druge države	1000	R	M	tehtanje
	10000	D	M	tehtanje

**Tabela 12: Poročilo o prenosu nenevarnih odpadkov izven kraja nastanka (vzorčni podatki)**

Številke, prikazane v Tabeli 12, so primer poročila industrijskega kompleksa, ki je v letu poročanja opravil prenos 1000 ton nenevarnih odpadkov izven kraja nastanka za predelavo

in 10000 ton nenevarnih odpadkov za odstranitev. Prenos nenevarnih odpadkov izven kraja nastanka presega mejno količino 2000 ton letno, zato je treba o prenosu v državi in v druge države poročati, kot je prikazano v primeru.

#### **1.1.11 Meritve/izračuni/ocene izpustov in prenosov izven kraja nastanka**

Poročilo se izdelava na podlagi meritev, izračunov ali ocen izpustov in prenosov izven kraja nastanka.

Za namen navedbe, ali poročani podatki o izpustu in prenosu temeljijo na meritvah, izračunih ali ocenah, je treba uporabiti poenostavljen sistem s tremi razredi, označenimi s črkovno oznako, ki se nanaša na uporabljeno metodologijo za določanje podatkov:

Razred M: Podatki o izpustu temeljijo na meritvah („**M**“). Dodatni izračuni so potrebni za pretvorbo rezultatov meritev v podatke o letnem izpustu. Za te izračune so potrebni rezultati določanja pretoka. Oznako „M“ je treba uporabiti tudi, kadar so letni izpusti določeni na podlagi rezultatov kratkoročnih meritev in meritev na kraju samem. Oznaka „M“ se uporablja, kadar so izpusti industrijskega kompleksa izpeljani iz neposrednih rezultatov monitoringa posameznih procesov v industrijskem kompleksu, ki temeljijo na dejanskih trajnih ali občasnih meritvah koncentracij onesnaževal za dano pot izpusta.

Razred C: Podatki o izpustu temeljijo na izračunih („**C**“). Oznaka „C“ se uporablja, kadar izpusti temeljijo na izračunih z uporabo podatkov o dejavnosti (uporabljeno gorivo, obseg proizvodnje itd.) ter emisijskih faktorjev ali masnih bilanc. V nekaterih primerih se lahko uporabljajo bolj zapletene metode izračuna z uporabo spremenljivk, kot so temperatura, globalno sevanje itd.

Razred E: Podatki o izpustu temeljijo na nestandardiziranih ocenah („**E**“). Oznaka „E“ se uporablja, kadar so izpusti določeni na podlagi najboljših predpostavk ali strokovnih domnev, ki ne izhajajo iz javno dostopnih virov, ali v primeru, kadar ni na voljo nikakršnih priznanih metodologij ocenjevanja ali smernic dobre prakse.

Kadar se skupni izpust onesnaževala v industrijskem kompleksu določa z več kot eno metodo določanja (npr. M in C), se poročilo izdelava na podlagi tiste metode, s katero je bila določena najvišja količina izpusta. Primer: Izpust onesnaževala zraka v industrijskem kompleksu, za katerega velja RIPO, se zgodi pri dveh odvodnikih (odvodnik A in odvodnik B). Skupni izpust presega ustrezno mejno količino izpusta. Izpust iz odvodnika A se izmeri, znaša pa 100 kg/leto. Izpust iz odvodnika B se izračuna, znaša pa 50 kg/leto. Ker je bila najvišja količina izpusta izmerjena (100 kg/leto), se skupni izpust (150 kg/leto) označi tako, kot da v celoti temelji na meritvi (M).

V poglavjih 1.1.11.1 do 1.1.11.4 so opredeljeni viri informacij, ki se nanašajo na metode določanja izpustov.

<p>Člen 5 Poročanje upravljavcev</p>
<p>1. ... V primeru podatkov z navedbo, da temeljijo na meritvah, izračunih ali ocenah, se navede analitska metoda in/ali metoda izračuna. ...</p>
<p>3. Upravljavci vsakega industrijskega kompleksa ustrezno pogosto zbirajo informacije, ki so potrebne, da se za vsak industrijski kompleks ugotovijo izpusti in prenosi izven kraja nastanka, o katerih je treba poročati v skladu z odstavkom 1.</p>
<p>4. Pri pripravi poročila mora zadevni upravljavec uporabiti najboljše razpoložljive informacije, ki lahko vključujejo podatke o monitoringu, emisijske faktorje, masne bilance, posrednem monitoringu ali druge izračune, strokovne ocene in druge metode, skladne s členom 9(1) in mednarodno priznanimi metodologijami, če so na voljo.</p>

**Polje 8: Uredba E-RIPO, člen 5 (izvleček o meritvah, izračunih in ocenah)**

O izpustih in prenosih onesnaževal v odpadnih vodah izven kraja nastanka je treba poročati kot o letnih izpuščenih količinah onesnaževal, izraženih v kg/leto, medtem ko se o prenosu odpadkov izven kraja nastanka poroča v tonah/leto. Letne količine je treba določiti z ustrezno pogostim in trajajočim zbiranjem podatkov skozi celo leto, ki zadostuje za zagotovitev ustrezno reprezentativnih in primerljivih podatkov. Pri določanju pogostosti je pomembno uravnovesiti zahteve z značilnostmi emisij, tveganji za okolje, izvedljivostjo vzorčenja in stroški. Dobra praksa predlaga tudi ujemanje pogostosti monitoringa s časovnimi okviri, znotraj katerih prihaja do škodljivih učinkov ali možnih škodljivih trendov. Več informacij je na voljo v dokumentu BREF o splošnih načelih monitoringa<sup>47</sup>.

Upravljavci so dolžni zbirati potrebne podatke, da bi določili, o katerih izpustih in prenosih izven kraja nastanka je treba poročati. Poročanje temelji na najboljših razpoložljivih informacijah, kar omogoča ustrezno zagotavljanje kakovosti<sup>48</sup> in je v skladu z mednarodno priznanimi metodologijami, kadar so le-te na voljo.

Da bi se izognili podvajanju poročil (določanje onesnaževal), se lahko poročilo na podlagi Evropskega RIPO za industrijski kompleks v mejah izvedljivosti in ob upoštevanju prihodnje primerljivosti poročanih podatkov vključi v obstoječe metodologije meritev, izračunov ali ocen, ki so jih pristojni organi za zadevni industrijski kompleks že predpisali.

<sup>47</sup> Podrobnosti o času spremljanja se nahajajo v poglavju 2.5 BREF „Sistemi spremljanja“ (BREF 07.03.); glej <http://eippcb.jrc.es/pages/FAbout.htm>

<sup>48</sup> Glej poglavje 1.1.12 tega navodila.

Upravljavec industrijskega kompleksa se mora še pred začetkom zbiranja podatkov odločiti, katera metodologija določanja (M, C ali E) za določena onesnaževala zagotavlja „najboljše razpoložljive informacije“ za namen poročanja. Kadar so podatki izmerjeni ali izračunani, se merilna metoda in/ali metoda izračuna dodatno navede (glej Polje 8)<sup>49</sup>.

Upravljavci morajo svojo zbirko podatkov pripraviti v skladu z **mednarodno priznanimi metodologijami** (glej člen 5(4)), če so takšne metodologije na voljo. Kot mednarodno priznane metodologije se štejejo naslednje:

- standardi CEN in ISO kot metodologije meritev<sup>50</sup>;
- „Smernice za spremljanje in poročanje o emisijah toplogrednih plinov v okviru sistema za trgovanje z emisijami“, „Smernice IPCC“ in „Priročnik za izdelavo registra emisij v atmosfero OZN-EKE/EMEP“ kot metodologije izračuna.

V naslednjih poglavjih so navedena natančna sklicevanja na mednarodno priznane metodologije<sup>51</sup>.

Tudi če so mednarodno priznane metodologije na voljo, lahko upravljavec razen njih uporabi **„enakovredne“ metodologije**, če je izpolnjen eden ali več naslednjih pogojev:

1. upravljavec uporablja eno ali več metodologij meritev, izračunov ali ocen, ki jih je pristojni organ v okviru pravnih aktov, s katerimi je upravljavcu dovoljeno delovanje, že predpisal (ime metode, ki se ga navede<sup>52</sup>: PER);
2. s pravnim predpisom je za onesnaževalo in zadevni industrijski kompleks določena nacionalna ali regionalna obvezujoča metodologija meritev, izračunov ali ocen (ime metode, ki se ga navede: NRB);
3. upravljavec je pokazal, da je uporabljena nadomestna metodologija meritev, ki je enakovredna obstoječim standardom CEN/ISO na področju merjenja<sup>53</sup> (ime metode, ki se ga navede: ALT);

---

<sup>49</sup> Glej poglavje 1.1.11.5 tega navodila.

<sup>50</sup> Dodatek 3 tega navodila vsebuje seznam standardiziranih metod merjenja za določanje izpusta onesnaževal zraka in vode.

<sup>51</sup> Podrobnosti o merilnih metodah so na voljo v poglavju 1.1.11.1, podrobnosti o metodah izračuna pa v poglavju 1.1.11.2.

<sup>52</sup> Podrobnosti o poročanju metode so na voljo v poglavju 1.1.11.5 tega navodila.

<sup>53</sup> Npr. v skladu s CEN/TS 14793 (Intralaboratorijski postopek potrditve nadomestne metode v primerjavi z referenčno metodo)

4. upravljavec uporablja enakovredno metodologijo in prikaže enakovrednost njene učinkovitosti s pomočjo certificiranih referenčnih materialov (CRM)<sup>54</sup> v skladu z ISO 17025 in ISO Vodilom 33, kar priznava tudi pristojni organ (ime metode, ki se ga navede: CRM);
5. metodologija je masna bilanca (npr. izračun izpustov NMVOC v zrak za razliko od obdelave vnesenih podatkov in vključitve v proizvod), ki jo priznava pristojni organ (ime metode, ki se ga navede: MAB);
6. metodologija je vseevropska metoda izračuna, značilna za posamezen sektor, ki so jo razvili strokovnjaki iz industrije in je bila predložena Evropski komisiji (env-eper@ec.europa.eu/env-prtr@ec.europa.eu), Evropski agenciji za okolje ([eper@eea.eu.int](mailto:eper@eea.eu.int)/[prtr@eea.eu.int](mailto:prtr@eea.eu.int)) in ustreznim mednarodnim organizacijam (npr. IPCC: [www.ipcc-nggip.iges.or.jp/mail](http://www.ipcc-nggip.iges.or.jp/mail); OZN-EKE/EMEP: <http://tfeip-secretariat.org/unece.htm><sup>55</sup>). Metodologija se lahko uporablja, če je mednarodna organizacija ne zavrne (ime metode, ki se ga navede: SSC).

**Druge metodologije** se uporabljajo samo, če mednarodno priznane ali enakovredne metodologije niso na voljo (ime metode, ki se ga navede: OTH).

Pristojni organi držav članic morajo presoјati kakovost podatkov, ki so jih zbrali upravljavci<sup>56</sup>, ter jih poročati Komisiji. Zaradi tega morajo pristojni organi držav članic presoјati tudi uporabljene metodologije.

#### 1.1.11.1 Merilne metode

Podatki o izpustih in prenosih odpadne vode, ki vsebuje onesnaževala, izven kraja nastanka, lahko temeljijo na meritvah. Za namen pretvorbe rezultatov meritev v letno obremenjenost so lahko potrebni dodatni izračuni.

V primeru prenosov odpadkov izven kraja nastanka so letni poročani podatki običajno pridobljeni na podlagi tehtanja odpadkov.

V dodatku 3 tega navodila je naveden **seznam mednarodno priznanih merilnih metod** za izpust onesnaževal v zrak in prenos onesnaževal v odpadnih vodah izven kraja nastanka, in sicer za 91 onesnaževal iz E-RIPO. Seznam zajema standarde CEN in ISO in nudi smernice o tem, katere standardizirane metode merjenja onesnaževal zraka in vode so na voljo<sup>57</sup>.

<sup>54</sup> Certificirani referenčni material (CRM) je material ali snov s priloženim certifikatom, katerega ena ali več vrednosti določene lastnosti je certificiranih s postopkom, ki vzpostavlja sledljivost do točne realizacije enote, v kateri so vrednosti te lastnosti izražene, in pri kateri vsako certificirano vrednost spremlja negotovost z navedeno stopnjo zaupanja (Vir: ISO Vodilo 30). Razpoložljivi CRM so dostopni prek podatkovne baze COMAR (glej: <http://www.comar.bam.de/>).

<sup>55</sup> Na tej spletni strani delovne skupine OZN-EKE za registre in projekcije emisij so na voljo kontaktni podatki ustreznih strokovnjakov.

<sup>56</sup> Glej poglavje 1.2.3 tega navodila.

<sup>57</sup> Glej poglavje 1.1.11.5 tega navodila.



### 1.1.11.2 Metode izračuna

Podatki o izpustu in prenosu lahko temeljijo na izračunih za določanje izpustov z uporabo metod izračuna in faktorjev izpusta, ki so reprezentativni za določena onesnaževala in industrijske sektorje.

**Mednarodno priznane metode izračuna** so opisane v naslednjih virih informacij:

- Evropska komisija je opredelila **Smernice za spremljanje in poročanje o emisijah toplogrednih plinov v okviru sistema za trgovanje z emisijami** (ime metode, ki se ga navede, je „ETS“; glej poglavje 1.1.11.5). Smernice in z njimi povezana pogosto zastavljena vprašanja so na voljo na spletni strani EU okolje<sup>58</sup>. V primeru industrijskih kompleksov, ki poročajo o dejavnostih, ki so enake dejavnostim iz predpisov o trgovanju z emisijami, morajo biti letne količine onesnaževal, ki jih industrijski kompleks določi v skladu s smernicami ETS, enake količinam onesnaževal, o katerih se poroča na podlagi uredbe E-RIPO. Kadar v okvir predpisov o trgovanju z emisijami spadajo samo nekateri postopki, ki se izvajajo v okviru dejavnosti, na katere se nanaša uredba E-RIPO, mora biti vsota letnih količin onesnaževal, ki so rezultat dejavnosti, o kateri se poroča na podlagi uredbe E-RIPO, enaka podatkom, ki se jih poroča na podlagi ETS, skupaj s prispevki iz preostalih virov.
- **Smernice IPCC**<sup>59</sup> določajo metodologije za oceno antropogenih emisij s strani virov (ime metode, ki se ga navede, je „IPCC“; glej poglavje 1.1.11.5). Priročnik (Zvezek 3) vsebuje zbirko informacij o metodah za oceno emisij za širši razpon **toplogrednih plinov** in celovit seznam vrst virov za vsakega izmed njih. Gre za povzetek niza možnih metod za številne vrste virov. Priročnik vsebuje tudi povzetke znanstvenih temeljev priporočenih metod popisovanja ter obsežen referenčni seznam tehnične literature.
- **„Priročnik za izdelavo registra emisij na podlagi EMEP/CORINAIR – 2005“ OZN-EKE/EMEP**<sup>60</sup> vsebuje celovita navodila o metodologiji izdelave registra emisij v atmosfero (ime metode, ki se ga navede, je „OZN-EKE/EMEP“; glej poglavje 1.1.11.5). S priročnikom se želi podpreti poročanje na podlagi Konvencije OZN-EKE o onesnaževanju zraka na velike razdalje prek meja in direktive EU o nacionalnih zgornjih mejah emisij. Priročnik je skupna dejavnost OZN-EKE/EMEP in Evropske agencije za okolje. Vsebuje poglavja, namenjena posebnim sektorjem virov, kjer so zbrani vsi razpoložljivi emisijski faktorji in metode za izračun emisij. Delovna skupina ureja spletno stran, kjer so na voljo osnutki novih poglavij in spremembe obstoječih<sup>61</sup>.

<sup>58</sup> Smernice so na voljo na spletni strani:

[http://europa.eu.int/comm/environment/climat/pdf/c2004\\_130\\_en.pdf](http://europa.eu.int/comm/environment/climat/pdf/c2004_130_en.pdf), FAQ pa na:

[http://europa.eu.int/comm/environment/climat/emission/pdf/monitoring\\_report\\_faq.pdf](http://europa.eu.int/comm/environment/climat/emission/pdf/monitoring_report_faq.pdf)

<sup>59</sup> <http://www.ipcc-nggip.iges.or.jp/public/gl/invs1.htm>

<sup>60</sup> <http://reports.eea.eu.int/EMEPCORINAIR4/en>

<sup>61</sup> <http://www.aeat.co.uk/netcen/airqual/TFEI/unece.htm>

V primeru prenosov odpadkov izven kraja nastanka se pri izračunu letne količine odpadkov lahko uporabljajo faktorji, ki so dogovorjeni na mednarodni, nacionalni ali sektorski ravni in ki na primer prikazujejo količino odpadkov glede na proizvedeni material ali vnos surovin.

#### 1.1.11.3 Metode ocenjevanja

Upravljavci se običajno raje odločajo za merilno metodo ali metodo izračuna. V tistih relativno redkih primerih, kjer merilne metode in metode izračuna niso na voljo, ali (primerno) v primeru nesreč, lahko podatki temeljijo na oceni, t.j. na nestandardiziranih ocenah, ki izhajajo iz masnih bilanc, najboljših predpostavk ali strokovnih domnev.

#### 1.1.11.4 Druge informacije o metodah določanja izpustov<sup>62</sup>

**Druge informacije o metodah določanja izpustov<sup>63</sup>** so na voljo v naslednjih virih informacij:

- Spletna stran E-RIPO, ki je še v nastajanju<sup>64</sup>, bo vsebovala dodatne izbrane informacije o razpoložljivih metodah določanja izpustov.
- Dokument v zvezi z IPPC z naslovom „Referenčni dokument o splošnih načelih spremljanja“ vsebuje seznam standardov CEN in predstandardov za določanje izpustov<sup>65</sup>.
- Inštitut Združenih narodov za usposabljanje in raziskave (UNITAR) nudi pomoč pri določanju izpustov. Dokument „Ocenjevanje izpustov v okolje za namen poročanja industrijskih kompleksov na podlagi RIPO, Uvod in vodnik po metodah“<sup>66</sup> vsebuje pregled metod, ki so na voljo industrijskim kompleksom za oceno izpustov v zrak, vodo in tla. Dokument ni v celoti oblikovan kot vodnik, temveč želi prikazati, kako je mogoče uporabiti podatke, ki so jih industrijski kompleksi že zbrali. Dokument „Smernice za industrijske komplekse o oceni podatkov in poročanju na podlagi RIPO“, ki služi kot podpora pri določanju izpustov, je na voljo pri istem viru.
- Spletna stran OECD „Informativni center o tehnikah ocenjevanja izpustov na podlagi RIPO“ (RET)<sup>67</sup> je namenjena prerazporeditvi priročnikov/dokumentov o tehnikah ocenjevanja izpustov za glavne registre izpustov in prenosov onesnaževal, ki jih sestavijo države članice OECD. Priročniki in dokumenti vsebujejo opisne informacije o

<sup>62</sup> Navedene spletne strani odražajo stanje v septembru 2005

<sup>63</sup> Izraz „ocena“ v ZDA pogosto vključuje vse tri pristope določanja izpustov: meritve, izračune in ocene.

<sup>64</sup> [www.prtr.ec.europa.eu](http://www.prtr.ec.europa.eu)

<sup>65</sup> <http://eippcb.jrc.es/pages/FAbout.htm> glej zlasti dokument „Sistemi spremljanja“ (BREF 07.03.)

<sup>66</sup> <http://www.unitar.org/cwm/publications/prtr.htm>

<sup>67</sup> <http://www.oecd.org/env/prtr/rc>

virih izpuščenih onesnaževal, kakor tudi informacije o emisijskih faktorjih, masnih bilancah, tehničnih izračunih ter informacije o spremljanju.

- „Podatkovna baza OECD o uporabi in izpustu industrijskih kemikalij“<sup>68</sup> je bila oblikovana za namen zagotovitve že dostopnih podatkov o uporabi in izpustih industrijskih kemikalij ocenjevalcem izpostavljenosti/tveganja. Še posebej zanimive so informacije o scenarijih emisij, uporabi in izpustih posebnih kemikalij ter uporabi in izpustih kemikalij v posebnih kategorijah uporabe/industrije.
- Razvoj II. faze metodologije OECD/IPCC/IEA za kmetijske vire N<sub>2</sub>O (IPCC, 1997; Mosier idr., 1998) iz „Popravljenih smernic IPCC o nacionalnih registrih toplogrednih plinov iz leta 1996“ (Smernice IPCC) vsebuje metodologije izračunov tako neposrednih kot posrednih emisij N<sub>2</sub>O, ki so povezane s kmetijsko proizvodnjo<sup>69</sup>.
- Avstralski tehnični priročniki o ocenjevanju emisij so na voljo na svetovnem spletu<sup>70</sup>.
- Urad za načrtovanje in standarde kakovosti zraka pri Agenciji za varstvo okolja ZDA (US EPA) ureja celovito spletno stran, kjer si je mogoče ogledati in, v večini primerov, naložiti material o razpoložljivih emisijskih faktorjih in metodah ocenjevanja emisij v Združenih državah<sup>71</sup>.
- Evropsko združenje naftnih podjetij je pripravilo poročilo, ki vsebuje informacije o „Metodah ocenjevanja emisij onesnaževal zraka za namen poročanja rafinerij na podlagi EPER in RIPO“<sup>72</sup>.

---

<sup>68</sup> <http://appli1.oecd.org/ehs/urchem.nsf/>

<sup>69</sup> [http://www.ipcc-nggip.iges.or.jp/public/gp/bgp/4\\_5\\_N2O\\_Agricultural\\_Soils.pdf](http://www.ipcc-nggip.iges.or.jp/public/gp/bgp/4_5_N2O_Agricultural_Soils.pdf)

<sup>70</sup> <http://www.npi.gov.au/handbooks/>

<sup>71</sup> <http://www.epa.gov/ttn/chief/>

<sup>72</sup> glej Poročilo št. 9/05 na spletni strani <http://www.concawe.org/Content/Default.asp?PageID=31>

Literatura o izpustih v vodo je veliko bolj omejena kot literatura o izpustih v zrak. Na **določanje izpustov v vodo se posebej nanašajo** naslednji viri informacij:

1. Metode ocenjevanja onesnaževanja iz industrijske odpadne vode v koritu reke Meuse, primerjava pristopov, Študija LIFE ENV/F/205, avgust 1998, Agence de l'eau, Pariz, Francija.<sup>73</sup>
2. Nizozemska pojasnila o spremljanju emisij v vodo, Inštitut za upravljanje notranjih voda in čiščenje odpadne vode/RIZA. Februar 2000, RIZA, Lelystad, Nizozemska.<sup>74</sup>
3. Komisija OSPAR za varstvo morskega okolja Severovzhodnega Atlantika je sprožila projekt z naslovom „Usklajena količinska opredelitev in postopki poročanja o nevarnih snoveh (HARP)“, ki vsebuje metode določanja izpustov<sup>75</sup>. V oddelku domače strani komisije OSPAR z naslovom „Spremljanje in ocenjevanje“ se pod rubriko „sklepi, priporočila in drugi sporazumi“ (oddelek o sporazumih) nahajajo še druge smernice komisije OSPAR za merjenje in ocenjevanje nevarnih snovi v morskem okolju ter njihovih izpustih vanj<sup>76</sup>.

Na **določanje izpustov iz posebnih dejavnosti** se nanašajo naslednji viri informacij:

- 5. sektor dejavnosti E-RIPO: Ravnanje z odpadki: **odlagališča**

Za določanje izpustov metana in ogljikovega dioksida iz razpršenih virov v odlagališčih obstajajo različni modeli izračuna, ki se na splošno uporabljajo na nacionalni ravni, npr. modeli razkroja prvega reda, kot so:

- Model prvega reda TNO<sup>77</sup>
- Model Afvalzorg (večfazni)<sup>78</sup>
- (Večfazni) model GasSim<sup>79</sup>

---

<sup>73</sup> Povzetek dokumenta je na volji na spletni strani [http://ruisseau.oieau.fr/life/summ\\_uk.pdf](http://ruisseau.oieau.fr/life/summ_uk.pdf)

<sup>74</sup> Podatki o dokumentu so na volji na spletni strani [http://eippcb.jrc.es/pages/webquery4\\_1.cfm?ID=mon&TYPE=tm&N=56](http://eippcb.jrc.es/pages/webquery4_1.cfm?ID=mon&TYPE=tm&N=56)

<sup>75</sup> <http://www.sft.no/english/> glej zlasti dokument Prototip HARP-HAZ (<http://www.sft.no/publikasjoner/kjemikalier/1789/ta1789.pdf>)

<sup>76</sup> <http://www.ospar.org/>

<sup>77</sup> Oonk, J., A. Boom, 1995. Tvorba, predelava in emisije plinov v odlagališčih. Program agencije NOVEM Pridobivanje energije iz odpadkov in biomase (EWAB), Poročilo TNO R95-203, Apeldoorn, Nizozemska

<sup>78</sup> Scharff, H., J. Oonk, A. Hensen (2000) Količinska opredelitev emisij plina iz odlagališč na Nizozemskem – Opredelitvena študija. Program agencije NOVEM Zmanjšanje drugih toplogrednih plinov (ROB), številka projekta 374399/9020, Utrecht, Nizozemska, <http://www.robklimaat.nl/docs/3743999020.pdf>

<sup>79</sup> Gregory, R.G., G.M. Attenborough, D.C. Hall, C. Deed, 2003. Potrditev in razvoj celostnega modela za ocenjevanje tveganja zaradi plinov iz odlagališč GasSim, Zapisnik s Sardinije 2003, Cagliari, Italija. Glej tudi: [www.gassim.co.uk](http://www.gassim.co.uk)

- GasSim (LandGEM)<sup>80</sup>
- model EPER Francija<sup>81</sup>
- LandGEM US-EPA<sup>82</sup>

Ti modeli niso nujno ustrezni za uporabo v vseh odlagališčih. Z modelom LandGEM US-EPA se na primer izračunavajo visoki izpusti metana, saj temelji na predpostavki, da so odloženi odpadki v glavnem organski. Dodatne informacije so na voljo v „Spremljevalnem dokumentu za določanje emisij metana iz razpršenih virov v odlagališčih“<sup>83</sup> na podlagi smernic EPER na spletni strani EPER ali E-RIPO<sup>84</sup>.

- 6. sektor dejavnosti E-RIPO: Druge dejavnosti

- a) Izračun izpustov dušika in fosforja iz intenzivnega **ribogojstva**:

- „Smernice za urejanje obremenjenosti Baltskega morja zaradi onesnaževanja, ki se raznaša z vodo (PLC-voda)” komisije HELCOM vsebujejo izračune izpustov dušika in fosforja iz intenzivnega ribogojstva<sup>85</sup>.
- Konvencija OSPAR za varstvo morskega okolja Severovzhodnega Atlantika: 2. smernica: Količinska opredelitev in poročanje o izpustih/izgubah dušika in fosforja iz ribogojških obratov (referenčna številka: 2004-2); (vir: OSPAR 00/9/2 dod. 2 in OSPAR 00/20/1, odst. 9.5a)<sup>86</sup>.
- Nordijski svet je objavil poročilo o najboljših razpoložljivih tehnikah v sektorju ribogojstva. Večji del poročila je napisan v norveščini, vendar vsebuje povzetek v angleščini, v angleščini pa so opisani (na strani 136 isl.) tudi trije pristopi h količinski opredelitvi izpusta/izgube N in P iz ribogojških proizvodnih sistemov v površinske vode<sup>87</sup>.

b) V prvem ciklusu poročanja na podlagi EPER so bili na nacionalni ravni za določanje izpustov iz **kmetijstva** uporabljeni različni modeli izračuna. Dodatne informacije o

<sup>80</sup> Programsko opremo in priročnik je mogoče naložiti s spletne strani

<http://www.epa.gov/ttn/atw/landfill/landflpg.html>

<sup>81</sup> ADEME, Outil de calcul des émissions dans l'air de CH<sub>4</sub>, CO<sub>2</sub>, SO<sub>x</sub>, NO<sub>x</sub> issues des centres de stockage de déchets ménagers et assimilés (version 0), priročnik je mogoče naložiti s spletne strani: [https://www.declarationpollution.ecologie.gouv.fr/gerep/download/annexe\\_guide\\_tech\\_emissions\\_ch4\\_CO2\\_SOx\\_NOx.pdf](https://www.declarationpollution.ecologie.gouv.fr/gerep/download/annexe_guide_tech_emissions_ch4_CO2_SOx_NOx.pdf)

<sup>82</sup> US-EPA. (2001) Odlagališče, Zvezek III, [http://www.epa.gov/ttn/chief/eiip/techreport/volume03/iii15\\_apr2001.pdf](http://www.epa.gov/ttn/chief/eiip/techreport/volume03/iii15_apr2001.pdf)

<sup>83</sup> [http://eper.ec.europa.eu/eper/documents/Supporting\\_Document\\_determination\\_of\\_emissions\\_of\\_landfills.pdf](http://eper.ec.europa.eu/eper/documents/Supporting_Document_determination_of_emissions_of_landfills.pdf)

<sup>84</sup> [www.prtr.ec.europa.eu](http://www.prtr.ec.europa.eu)

<sup>85</sup> [http://www.helcom.fi/groups/monas/en\\_GB/monas\\_guidelines/](http://www.helcom.fi/groups/monas/en_GB/monas_guidelines/)

<sup>86</sup> [http://www.ospar.org/documents/dbase/decrecs/agreements/04-02b\\_HARP\\_guideline\\_2\\_aquaculture\\_installations.doc](http://www.ospar.org/documents/dbase/decrecs/agreements/04-02b_HARP_guideline_2_aquaculture_installations.doc)

<sup>87</sup> <http://www.norden.org/pub/sk/showpub.asp?pubnr=2005:528>

metodologijah, uporabljenih za določanje izpustov, so na voljo v „Spremljevalnem dokumentu o določanju izpustov iz prašičjih in perutninskih farm“<sup>88</sup> na podlagi smernic EPER na spletni strani EPER.

Spodaj navedeni viri informacij so primeri, ki se nanašajo na izpuste iz **nezajetih in razpršenih virov na ravni industrijskega kompleksa**. Sem spadajo tudi izpusti iz nezajetih in razpršenih virov v industrijskih kompleksih, kot obravnava direktiva IPPC v zvezi s spremljanjem BREF:

- V okviru mreže IMPEL je bil opravljen projekt, katerega cilj je bil pregled v EU uporabljenih metod ocenjevanja in ukrepov za emisije HOS ter predlagati smernice za izboljšanje spremljanja, izdaje dovoljenj in inšpekcijskih pregledov industrijskih dejavnosti. Končno poročilo vsebuje informacije o metodah ocenjevanja emisij<sup>89</sup>.
- CEN pripravlja standarde o „Emisijah iz nezajetih in razpršenih virov, ki imajo skupen pomen za industrijske sektorje“, ki pokrivajo „Merjenje emisij hlapov iz nezajetih virov, ki izvirajo iz puščanja opreme in cevi“ (osnutek standarda CEN/TC 264 N 862) in „Ocena stopenj emisij prahu iz nezajetih virov z modeli povratne disperzije“ (osnutek standarda CEN/TC 264 N 863). Kot je navedeno v tem osnutku standarda, *„metoda uporabe modelov povratne disperzije ne omogoča količinske opredelitve ravni emisij prahu v absolutnih številkah zaradi nedoločene natančnosti, ki je odvisna od različnih razmer na kraju, temveč je orodje, ki industrijskemu obratu pomaga, da identificira svoje najbolj odprte vire prahu, ki izpuščajo emisije, ...“*.
- Evropski svet proizvajalcev vinila je objavil metodo „Identifikacija, merjenje in nadzor nezajetih emisij iz puščanja predelovalne opreme“<sup>90</sup>, da bi ocenil skupno maso nezajetih emisij iz meritev posameznih uhajanj s prenosnim instrumentom. Metoda se trenutno uporablja v sektorju EDC-VMC-PVC in je skladna s prihodnjim CEN standardom CEN/TC 264 N 862.
- Evropski svet proizvajalcev vinila je objavil metodo „Ocena emisij v atmosfero iz plinskih rezervoarjev“<sup>91</sup> za namen ocene izpustov iz razpršenih virov iz plinskih rezervoarjev.
- Podjetje Euro Chlo, ki predstavlja kloralkalno industrijo, je v Zbirki knjižic o varstvu okolja objavilo „Smernice za ustvarjanje ravnovesja živega srebra v obratu za proizvodnjo klora“ (3. izdaja iz junija 2000), ki se na široko uporablja v evropski

<sup>88</sup> <http://eper.ec.europa.eu/eper/documents/Supporting document determination of emissions from pig and poultry farms.pdf>

<sup>89</sup> <http://europa.eu.int/comm/environment/impel/vocemissions.htm>

<sup>90</sup> <http://www.ecvm.org/img/db/ECVM-Referencemethod-2004-rev2.pdf>

industriji klora.

Dodatne razpoložljive informacije so na voljo tudi na nacionalnih spletnih straneh RIPO. Dopolnjen seznam spletnih strani o nacionalnih RIPO je na voljo na spletni strani Evropskega RIPO.

---

<sup>91</sup> [http://www.ecvm.org/img/db/reference\\_method\\_assessm.pdf](http://www.ecvm.org/img/db/reference_method_assessm.pdf)

### 1.1.11.5 Poročanje o metodi, uporabljeni za merjenje/izračun izpustov/prenosov izven kraja nastanka

Kadar poročani podatki temeljijo na meritvah ali izračunih („M” ali „C”), je treba metodo navesti (glej Polje 8). V ta namen se uporabljajo naslednje oznake (poleg oznak „M” in „C”, ki jih je treba navesti v skladu s poglavjem 1.1.11):

Metoda, uporabljena za določanje izpustov/prenosov izven kraja nastanka	Oznaka uporabljene metode
<b>Metodologije merjenja<sup>92</sup></b>	
Mednarodno priznani standard merjenja	kratka oznaka ustreznega standarda (npr. EN 14385:2004)
Metodologija merjenja, ki jo je v okviru pravnih aktov, s katerimi je navedenemu industrijskemu kompleksu dovoljeno delovanje, že predpisal pristojni organ	PER*
Nacionalna ali regionalna obvezujoča metodologija merjenja, predpisana s pravnimi predpisi za zadevno onesnaževalo in industrijski kompleks	NRB*
Nadomestna merilna metoda v skladu z obstoječimi standardi merjenja CEN/ISO	ALT
Metodologija merjenja, katere učinkovitost je prikazana s pomočjo certificiranih referenčnih materialov in ki jo je priznal pristojni organ	CRM
Druge metodologije merjenja	OTH*
<b>Metodologije izračuna</b>	
Mednarodno priznana metoda izračuna <sup>93</sup>	kratka oznaka uporabljene metode: ETS, IPCC, UNECE/EMEP
Metodologija izračuna, ki jo je v okviru pravnih aktov, s katerimi je navedenemu industrijskemu kompleksu dovoljeno delovanje, že predpisal pristojni organ	PER*
Nacionalna ali regionalna obvezujoča metodologija izračuna, predpisana s pravnimi predpisi za zadevno onesnaževalo in industrijski kompleks	NRB*
Masna bilanca, ki jo je sprejel pristojni organ	MAB*
Vseevropska metoda izračuna, značilna za posamezen sektor	SSC
Druge metodologije izračuna	OTH*

\* Poleg kratic s tremi črkami (npr. NRB) je mogoče navesti kratko oznako (npr. VDI 3873) ali kratek opis metodologije (glej Tabela 14).

<sup>92</sup> Glej poglavji 1.1.11 in 1.1.11.1

<sup>93</sup> Glej poglavji 1.1.11 in 1.1.11.2



**Tabela 13: Oznaka metode, uporabljene za določanje izpustov/prenosov izven kraja nastanka**

Če je za eno onesnaževalo uporabljena več kot ena metodologija, industrijski kompleksi lahko navedejo vse uporabljene metodologije. Kadar poročani podatki temeljijo na oceni („E“), v skladu z uredbo E-RIPO ni potrebno navesti vrste uporabljene metode.

Poročilo lahko v skladu s Prilogo III k uredbi E-RIPO vključuje naslednje podatke:

Izpusti v zrak						
Onesnaževalo		Metoda			Količina	
Št. Priloga II	Vrsta	M/C/E	Uporabljena metoda		T (skupaj) (kg/leto)	A (nenamerno) kg/leto
			Oznaka	Določitev ali opis		
1	CH <sub>4</sub>	<b>C</b>	<b>NRB</b>	regionalna obvezujoča metodologija merjenja z uporabo specifične plinske kromatografije	125000	-
3	CO <sub>2</sub>	<b>C</b>	<b>ETS</b>	-	244000000	-
14	HCFC	<b>E</b>	-	-	1,28	1,28
18	Cd	<b>M</b>	<b>EN 14385: 2004</b>	-	12,5	-
72	PAH	<b>M</b>	<b>NRB</b>	<b>VDI 3873</b>	122	-

**Tabela 14: Primer poročila o izpustih v zrak, ki vključuje navedbe o uporabljeni metodi**

V primeru, prikazanem v Tabela 14, izpusti navedenih onesnaževal v zrak presegajo mejne količine in je o njih treba poročati. Navedba izpustov kadmija in PAH temelji na meritvah, navedba izpustov CO<sub>2</sub><sup>94</sup> in CH<sub>4</sub><sup>95</sup> pa na izračunih. Izpust HCFC se je zgodil nenamerno in temelji na oceni. O njem je treba poročati kot o nenamernem izpustu in ga prav tako vključiti v skupni izpust.

<sup>94</sup> Smernice za spremljanje in poročanje o emisijah toplogrednih plinov v okviru sistema za trgovanje z emisijami; ime metode, ki se ga navede, je „ETS“; glej zgoraj.

<sup>95</sup> Nacionalni model GasSim; ime metode, ki se ga navede, je “NRB”; glej zgoraj.

Tabela 15 prikazuje primer navajanja „uporabljenih metod” v poročilu o prenosih odpadkov izven kraja nastanka.

Prenos odpadkov izven kraja nastanka	Količina (t/leto)	Postopek ravnanja z odpadki	M/C/E	Uporabljena metoda
Nevarni odpadki v državi	10,5	R	M	<b>tehtanje</b>
Nenevarni odpadki	2500	D	C	<b>PER</b>

**Tabela 15: Primer poročila o prenosih odpadkov izven kraja nastanka, ki vključuje navedbe o uporabljeni metodi**

Navedba metode, uporabljene za določanje prenosa nevarnih odpadkov izven kraja nastanka, temelji na „tehtanju”, navedba metode, ki se nanaša na nenevarne odpadke, pa na izračunu z uporabo metodologije, ki jo je pristojni organ predpisal na podlagi pravnih aktov, s katerimi se industrijskemu kompleksu dovoli delovanje (ime metode, ki se ga navede, je „PER”).

### 1.1.12 Zagotavljanje kakovosti

Upravljavci so odgovorni za kakovost informacij, ki jih poročajo.

<i>Člen 9</i> <i>Zagotavljanje in presoja kakovosti</i>
1. <i>Upravljavci industrijskih kompleksov, za katere veljajo zahteve poročanja iz člena 5, zagotavljajo kakovost informacij, ki jih poročajo.</i>
2. <i>Kakovost podatkov, ki jih poročajo upravljavci industrijskih kompleksov iz odstavka 1, presojajo pristojni organi zlasti glede njihove popolnosti, usklajenosti in verodostojnosti.</i>

**Polje 9:** Uredba E-RIPO, člen 9(1) (Zagotavljanje kakovosti s strani upravljavcev)

Da bi zagotovili kakovost poročenih podatkov, lahko industrijski kompleksi upoštevajo informacije, navedene v referenčnem dokumentu IPPC monitoring BREF<sup>96</sup>.

Če industrijski kompleks že uporablja sistem zagotavljanja kakovosti, kot je ISO 9001<sup>97</sup>, ali sistem upravljanja z okoljem, kot sta EMAS<sup>98</sup> ali ISO 14001<sup>99</sup>, ali druge podobne/ustrezne nacionalne sisteme, se lahko poročilo podatkov E-RIPO vključi v navedeni sistem, kar pomaga pri zagotovitvi najvišje možne kakovosti podatkov.

Pri pripravi svojih poročil so upravljavci dolžni uporabiti „najboljše razpoložljive podatke“. V skladu s členom 9(2) uredbe E-RIPO, morajo biti podatki, ki jih poročajo upravljavci, kakovostni zlasti glede njihove popolnosti, usklajenosti in verodostojnosti (glej Polje 9), kot je opredeljeno spodaj:

**Popolnost** pomeni, da morajo biti v poročenih podatkih zajeti vsi izpusti in prenosi izven kraja nastanka vseh onesnaževal in odpadkov, ki presegajo mejne količine, določene za vse industrijske komplekse, ki izvajajo dejavnosti iz Priloge I nad mejnimi vrednostmi zmogljivosti. Namen mejnih količin za poročanje je minimalizirati obremenitev zaradi poročanja, kljub temu da je poročanje o izpustih, ki so pod mejnimi količinami, prav tako dovoljeno. Popolnost tudi pomeni, da se v celoti poročajo tudi vse dodatno zahtevane informacije o identifikaciji industrijskega kompleksa in dejavnostih iz Priloge I.

<sup>96</sup> Glej dokument BREF „Sistemi spremljanja“ (BREF 07.03.): <http://eippcb.jrc.es/pages/FAbout.htm>

<sup>97</sup> ISO 9001: 2000 Sistemi vodenja kakovosti, [www.iso.org](http://www.iso.org)

<sup>98</sup> Uredba (ES) št. 761/2001 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 19. marca 2001 o prostovoljnem sodelovanju organizacij v Sistemu Skupnosti za okoljsko ravnanje in presojo (EMAS).

<sup>99</sup> ISO 14001: 2004 Sistemi vodenja kakovosti, [www.iso.org](http://www.iso.org)

**Usklajenost** pomeni, da je treba podatke poročati na podlagi nedvoumnih in enotnih opredelitev, podatkov o virih in zanesljivih metodologij za določanje izpustov v teku več let. Usklajena poročila industrijskih kompleksov bodo državam članicam omogočila sestavo usklajenih poročil za Komisijo in EEA v standardiziranih oblikah. To bo omogočilo primerjavo poročanih podatkov s prejšnjimi podatki o izpustih, ki so jih poročali industrijski kompleksi, ali s podatki iz podobnih virov v drugih državah. Zaradi tega je dosledna uporaba identifikacijske številke industrijskih kompleksov v vsaki državi članici, vključno z navedbo sprememb identifikacijske številke, bistvenega pomena<sup>100</sup>.

**Verodostojnost** se nanaša na avtentičnost, zanesljivost, primerljivost in preglednost podatkov. V kontekstu izpusta in prenosa onesnaževal je verodostojnost tesno povezana z usklajenostjo. Če se pristopi in viri podatkov, uporabljeni v okviru projekta sestave registrov, ocenijo kot usklajeni, je uporabnikom zagotovljena sprejemljiva stopnja zaupanja v podatke o izpustih, ki so nastali iz navedenih tehnik. Poleg tega je pomembno, da so med seboj primerljive tudi informacije v E-RIPO, da bi se zagotovila objektivna in zanesljiva primerjava izpustov in prenosov izven kraja nastanka iz različnih industrijskih kompleksov v državi ali v različnih državah. Navedbe, ali je bil izpust ali prenos izven kraja nastanka izmerjen, izračunan ali ocenjen, ter natančna določitev metodologije merjenja ali izračuna, ki je bila uporabljena za določanje izpusta ali prenosa izven kraja nastanka, pomagajo pri ustvarjanju preglednosti podatkov in zagotavljajo njihovo verodostojnost.

Kakovost informacij, ki jih poročajo upravljavci, presojuje pristojni organi<sup>101</sup>.

---

<sup>100</sup> Glej poglavje 1.1.6 tega navodila.

<sup>101</sup> Glej poglavje 1.2.3 tega navodila.

## 1.2 Države članice

### 1.2.1 Identifikacija industrijskih kompleksov, na katere se nanaša uredba E-RIPO, s strani pristojnih organov

Upravljalci industrijskih kompleksov, ki izvajajo dejavnosti iz Priloge I z zmogljivostjo nad vrednostmi zmogljivosti, posredujejo ustreznemu pristojnemu organu informacije, potrebne za identifikacijo industrijskega kompleksa, razen če niso informacije pristojnim organom že dostopne (glej Polje 6). Država članica bo tako imela na razpolago celovite podatke v zvezi z industrijskimi kompleksi, na katere se nanaša uredba.

Priloga I k uredbi E-RIPO vsebuje seznam 65 ustreznih dejavnosti. Ob številnih dejavnostih iz Priloge I je navedena mejna vrednost zmogljivosti. Če je mejna vrednost zmogljivosti ali mejna količina izpusta ali prenosa izven kraja nastanka presežena, je treba o tem poročati. Če mejna vrednost zmogljivosti ni določena, morajo vsi industrijski kompleksi, ki izvajajo zadevno dejavnost, poročati v primeru preseženih vrednosti mejnih količin izpustov ali prenosov izven kraja nastanka. Dejavnosti iz direktive IPPC so že poročane na podlagi EPER in so na splošno dobro znane v državah članicah. Razlike med dejavnostmi iz direktive IPPC in uredbe E-RIPO so obrazložene v Tabela 21 dodatka 2.

Če upravljavec v istem industrijskem kompleksu na istem kraju izvaja več dejavnosti, ki spadajo v okvir iste dejavnosti iz Priloge I, se zmogljivosti teh dejavnosti seštejejo (npr. prostornina delovnih kadi). Proizvodne zmogljivosti posameznih dejavnosti je treba agregirati na ravni dejavnosti iz Priloge I. Vsota zmogljivosti se nato primerja z mejno vrednostjo zmogljivosti za določene dejavnosti iz Priloge I, kot so navedene v Prilogi I k uredbi E-RIPO.

V skladu s Prilogo III k uredbi E-RIPO morajo države članice navesti **identifikacijsko številko vsakega posameznega zadevnega industrijskega kompleksa**. Da bi se zagotovila usklajenost poročanja in možnost ocene razvoja izpustov in prenosov izven kraja nastanka, mora ostati identifikacijska številka določenega industrijskega kompleksa skozi čas nespremenjena. Če je mogoče, mora biti številka enaka ustrezni številki v EPER. Zaradi sprememb pri industrijskih kompleksih, kot so zaprtje, premestitev, razdružitev ali združitvev industrijskih kompleksov, posameznemu industrijskemu kompleksu ni vedno mogoče dodeliti ene same identifikacijske številke. Upravljavac mora takšne spremembe sporočiti pristojnemu organu, ki bo po potrebi dodelil novo identifikacijsko številko. Spremembe identifikacijske številke v primerjavi z zadnjimi 10 leti poročanja (in tudi z leti poročanja EPER) lahko pristojni organ navede v „Polje za vpis besedila s podatki...“.

Za vsako spremembo identifikacijskih številc industrijskih kompleksov na splošno veljajo naslednja priporočila:

- (1) identifikacijskih številc se ne sme spreminjati, razen če za to ne obstaja prevladujoča potreba;
- (2) v primeru zaprtja industrijskega kompleksa je treba identifikacijsko številko industrijskega kompleksa ohraniti še najmanj 10 let, saj bodo v tem obdobju podatki dostopni na svetovnem spletu;
- (3) v primeru premestitve industrijskega kompleksa je treba industrijskemu kompleksu dodeliti novo identifikacijsko številko;
- (4) če industrijski kompleks zamenja samo upravljavca, ime ali matično podjetje, mora identifikacijska številka ostati nespremenjena;
- (5) če se industrijski kompleks združi z drugim industrijskim kompleksom na istem kraju, se uporablja identifikacijska številka industrijskega kompleksa, katerega glavna dejavnost je enaka glavni dejavnosti novega industrijskega kompleksa;
- (6) če se industrijski kompleks razdruži, identifikacijsko številko ohrani tisti industrijski kompleks, ki še naprej izvaja glavno dejavnost/gospodarsko dejavnost.
- (7) v pomoč bi bilo, če bi industrijski kompleks v vsakem letu poročanja v polju poročila industrijskega kompleksa „Besedilo s podatki“ navedel vse spremembe v „preteklosti“ industrijskega kompleksa za zadnjih deset let.

### 1.2.2 Navedba pristojnih organov za zahteve javnosti

V skladu s členom 7(2), ki se bere skupaj s Prilogo III k uredbi E-RIPO, morajo države članice za vsak posamezen industrijski kompleks navesti **kontaktne podatke „pristojnega organa za zahteve javnosti“**. Za ta namen se zahtevajo naslednji kontaktni podatki:

- Ime pristojnega organa
- Ulica in številka
- Naselje
- Št. telefona
- Št. telefaksa
- Naslov elektronske pošte

Te kontaktne podatke je treba navesti za vsak industrijski kompleks, prikazani pa bodo v poročilu industrijskega kompleksa na spletni strani E-RIPO.

Če tako odloči država članica, je lahko pristojni organ za zahteve javnosti isti kot pristojni organ za vso državo članico. Če je za industrijski kompleks določenih več pristojnih organov, mora biti eden izmed njih zaradi preglednosti opredeljen kot pristojni organ za zahteve javnosti.

### 1.2.3 Presoja kakovosti

Pristojni organi držav članic morajo presoditi kakovost podatkov oziroma ali so informacije, ki jih posredujejo posamezni industrijski kompleksi, zadovoljive glede njihove popolnosti, usklajenosti in verodostojnosti<sup>102</sup>.

#### Člen 9

##### Zagotavljanje in presoja kakovosti

- ...
2. *Kakovost podatkov, ki jih poročajo upravljavci industrijskih kompleksov iz odstavka 1, presojajo pristojni organi zlasti glede njihove popolnosti, usklajenosti in verodostojnosti.*

#### **Polje 10: Uredba E-RIPO, člen 9(2) (Presoja kakovosti s strani pristojnih organov)**

Pristojni organi ocenijo posredovane podatke na podlagi informacij, ki so že na razpolago, kakor je ustrezno. Pristojni organi se lahko na primer odločijo za preverjanje prejetih podatkov na podlagi naslednjega:

- informacije, ki jih prejmejo pristojni organi, so nastale kot del postopkov za izdajo dovoljenj ali preverjanja skladnosti dovoljenj;
- informacije, sporočene pristojnim organom, ki so rezultat izvajanja lastnega monitoringa industrijskih kompleksov, in
- informacije, ki se nanašajo na udeležbo v Sistemu Skupnosti za okoljsko ravnanje in presojo (EMAS) ali v ISO 14001

Upravljavci industrijskih kompleksov lahko posredujejo tudi neobvezne informacije o industrijskem kompleksu<sup>103</sup>. Takšne informacije so lahko uporabne tudi za pristojne organe pri presoji kakovosti podatkov.

Vendar pa je treba upoštevati, da lahko na nacionalni ravni obstajajo omejitve, ki organom Skupnosti preprečujejo uporabo informacij, pridobljenih za določen namen, v drugem, nepovezanem primeru, brez dovoljenja osebe, ki je navedene informacije posredovala.

<sup>102</sup> Glej poglavje 1.1.12 tega navodila.

<sup>103</sup> Glej poglavje 1.1.6 tega navodila.



V primeru kakršnih koli neskladij, negotovosti ali dvomov v zvezi z informacijami, ki so jih sporočili industrijski kompleksi, lahko pristojni organ države članice zaprosi zadevni industrijski kompleks za pojasnilo. Industrijski kompleks se lahko zaprosi, da spremeni posredovane informacije, če je to ustrezno. To vključuje pregled zapisov podatkov upravljavcev, ki ga opravijo pristojni organi v skladu s členom 5(5) uredbe E-RIPO, vključno s podatki, iz katerih izvirajo poročane informacije, in opisom metodologije, uporabljene za zbiranje podatkov.

Poleg presoje podatkov, ki so jih posredovali upravljavci, se morajo države članice prepričati, da so vsi podatki, ki jih morajo države članice posredovati Skupnosti, popolni, usklajeni in verodostojni. Države članice imajo podporo Evropske komisije, ki bo zagotovila elektronsko orodje za potrditev, ki ga bodo morale uporabljati vse države članice. Orodje za potrditev, ki si ga lahko države članice naložijo, vsebuje nekaj elektronskih preverjanj podatkov, da bi se zagotovile posebne zahteve glede kakovosti podatkov. Orodje za potrditev je program, ki lahko zlahka zazna napačne podatke, kot so nepravilne koordinate, v celoti netočne številke, dvakrat navedena onesnaževala in industrijski kompleksi brez navedb o izpustih. Uporaba orodja za potrditev bo podprla kakovost posredovanih podatkov in skladnost s podatkovnim formatom, določenim v Prilogi III k uredbi E-RIPO, obenem pa zagotovila neoviran prenos podatkov iz vseh držav članic v Komisijo.

## 1.2.4 Zaupnost informacij

Določbe o zaupnosti so določene v členu 11 uredbe E-RIPO v povezavi s členom 4(2) Direktive 2003/4/ES.

### Člen 11: Zaupnost

Če ima država članica zaupne podatke v skladu s členom 4 Direktive Evropskega parlamenta in Sveta 2003/4/ES z dne 28. januarja 2003 o dostopu javnosti do informacij o okolju (UL L 41, 14. 2. 2003, str. 26), država članica v skladu s členom 7(2) te uredbe v svojem poročilu navede, katere informacije so bile zadržane in razloge za to, za vsako leto poročanja posebej in za vsak industrijski kompleks, ki se sklicuje na zaupnost podatkov.

### Polje 11: Uredba E-RIPO, člen 11 (Zaupnost)

### Člen 4: Izjeme

[...]

„2. Države članice lahko predvidijo, da se zahteva za informacije o okolju zavrne, če bi razkritje informacij negativno vplivalo na:

- (a) zaupnost postopkov organov oblasti, za katere je za zaupnost zakonsko predvidena;
- (b) mednarodne odnose, javno varnost ali obrambo države;
- (c) tekoče sodne postopke, možnost osebe do pravičnega sojenja ali možnost organa oblasti za izvajanje preiskav kazenskopravne ali disciplinske narave;
- (d) zaupnost poslovnih ali industrijskih informacij, če takšno zaupnost predvideva nacionalna zakonodaja ali zakonodaja Skupnosti zaradi varovanja upravičenih gospodarskih interesov, vključno z javnimi interesi pri ohranjanju zaupnosti statističnih podatkov in davčne tajnosti;
- (e) pravice intelektualne lastnine;
- (f) zaupnost osebnih podatkov in/ali dokumentov, ki se nanašajo na fizično osebo, če ta oseba ne da soglasja za razkritje informacij javnosti in če je taka zaupnost predvidena v nacionalni zakonodaji ali zakonodaji Skupnosti;
- (g) interese ali varstvo katere koli osebe, ki je prostovoljno dala zahtevane informacije, ne da bi bila za to zakonsko obvezana ali bi bilo po zakonu mogoče to od nje zahtevati, razen če je ta oseba dala soglasje za razkritje zadevnih informacij;
- (h) varstvo okolja, na katero se te informacije nanašajo, kot so kraji z redkimi vrstami.

Razlogi za zavrnitev iz odstavkov 1 in 2 se razlagajo restriktivno ob upoštevanju javnega interesa, ki mu služi razkritje, za vsak posamezen primer. V vsakem posameznem primeru se tehta med javnim interesom, ki mu služi razkritje, in interesom, ki mu služi zavrnitev. Države članice ne smejo na podlagi odstavka 2(a), (d), (f), (g) in (h) predvideti, da se zahteva zavrne, če se zahteva nanaša na informacije o emisijah v okolje.

V tem okviru in za namene uporabe pododstavka (f) države članice zagotovijo, da so izpolnjene zahteve iz Direktive 95/46/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. oktobra 1995 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov (UL L 281, 23. 11. 1995, str. 31).”

### Polje 12: Direktiva 2003/4/ES, člen 4(2) o zaupnosti informacij

Vsi podatki, ki jih upravljavci poročajo v skladu s členom 5 uredbe E-RIPO, bodo vključeni v

E-RIPO z izjemo tistih podatkov, ki ostajajo zaupni v skladu z izčrpnim seznamom razlogov, določenim v členu 4(2) Direktive 2003/4/ES.

Odločitev o tem, kateri podatki bodo ostali zaupni, sprejmejo pristojni organi držav članic, po možnosti na podlagi navedbe upravljavca. Podatki, ki jih pristojni organ države članice klasificira kot zaupne, ne bodo posredovani Evropski komisiji. Evropska komisija ne bo preverjala klasifikacije podatkov, ki so ji jih posredovale države članice, če navedene informacije niso bile klasificirane kot zaupne. Vse odločitve glede zaupnosti zato sprejemajo pristojni organi držav članic v skladu z uredbo E-RIPO.

Na splošno je mogoče uveljaviti vse razloge za zaupnost, navedene v členu 4(2) Direktive 2003/4/ES, da bi se zadržale kakršne koli informacije, ki so jih upravljavci poročali na podlagi člena 5 uredbe E-RIPO. Izjema velja za informacije o emisijah/izpustih<sup>104</sup>. Informacije o emisijah/izpustih lahko ostanejo zaupne samo na podlagi razlogov, navedenih v členu 4(2)(b), (c) in (e) Direktive 2003/4/ES. Informacije o emisijah/izpustih tako ni mogoče zadržati na podlagi člena 4(2)(a), (d), (f), (g) ali (h) Direktive 2003/4/ES niti na kakršni koli drugi podlagi, razen kot je navedeno v členu 4(2)(b), (c) in (e) Direktive 2003/4/ES.

Za prenose izven kraja nastanka ni nobenih izjem. V tem primeru se lahko upoštevajo vsi razlogi za zaupnost iz člena 4(2) Direktive 2003/4/ES. Takšno upoštevanje ne pomeni vedno, da se bodo informacije nujno obravnavale kot zaupne. Pri upoštevanju zaupnosti posamezne vrste informacij pristojni organi držav članic razloge za zaupnost razlagajo restriktivno, pri čemer je treba tehtati med javnim interesom, ki mu služi razkritje, in interesom, ki mu služi zaupnost.

Kadar se ohrani zaupnost informacij, bo država članica za vsak industrijski kompleks, ki se sklicuje na zaupnost, v svojem poročilu Evropski komisiji na podlagi člena 7(2) uredbe E-RIPO za vsako zadržano informacijo posebej navedla vrsto zadržane informacije in razloge za njeno zadržanje.

V praksi to pomeni, da se v primeru podatkov o izpustih in prenosih onesnaževal in odpadkov izven kraja nastanka ohrani samo zaupnost vrste onesnaževala, namesto njega pa se navede ime skupine onesnaževal, metode merjenja/izračuna se ne navede, navedejo pa se razlogi za zavrnitev v skladu s členom, na katerega se to nanaša (v primeru: „člen 4(2)(b)” = mednarodni odnosi, javna varnost ali obramba države; glej Polje 12):

---

<sup>104</sup> V Direktivi 2003/4/ES se uporablja izraz ‘emisije’, medtem ko se v uredbi E-RIPO uporablja izraz ‘izpusti’.

Izpusti v zrak						
	Št. onesnaževala iz Priloge II	Vrsta onesnaževala iz Priloge II	M/C/E	Uporabljena metoda	Količina kg/leto	Razlogi za zaupnost
Zaupni podatki	-	Težka kovina	M	-	8,45	Člen 4(2)(b) Direktive 2003/4/ES

**Tabela 16: Primer poročanja zaupnih podatkov**

Z naslednjimi imeni skupin onesnaževal se nadomestijo posamezna onesnaževala po skupinah onesnaževal:

Skupina onesnaževal	Št. onesnaževala v skladu s Prilogo II k uredbi E-RIPO
Toplogredni plini	1, 3, 4, 5, 9, 10
Drugi plini	2, 6, 7, 8, 11, 14, 15, 16, 80, 84, 85
Težke kovine	17-24
Pesticidi	25-30, 32, 33, 36-39, 41, 44-46, 51, 59, 67, 74, 75, 77, 89
Klorirane organske snovi	31, 34, 35, 40, 42, 43, 47-50, 52-58, 60, 63, 90
Druge organske snovi	61, 62, 64-66, 68-73, 76, 78, 87, 88, 91
Anorganske snovi	12, 13, 79, 81-83, 86.

**Tabela 17: Kategorizacija onesnaževal E-RIPO po skupinah onesnaževal**

Kadar so podatki o prenosu odpadkov izven kraja nastanka zaupni, se jasno navede, kateri so ti podatki (količina odpadkov, postopek ravnanja z odpadki (R/D), ime in naslov predelovalca/odstranjevalca, ime in naslov dejanskega kraja predelave/odstranjevanja) in kateri so razlogi za zaupnost. Tabela 18 prikazuje primer poročila o prenosu odpadkov izven kraja nastanka, kadar se o količini odpadkov ne poroča v skladu s členom 4(2)(d) Direktive 2003/4/ES:

Prenos nevarnih odpadkov izven kraja nastanka	Količina (t/leto)	Postopek ravnanja z odpadki	M/C/E	Uporabljena metoda	Ime predelovalca/odstranjevalca	Naslov predelovalca/odstranjevalca	Naslov dejanskega kraja predelave/odstranjevanja	Razlogi za zaupnost
v druge države	-	R	M	tehtanje	Sunshine Components Ltd.	Sun Street, Flowertown south, PP12 8TS, United Kingdom	Sun Street, Flowertown south, PP12 8TS, United Kingdom	Člen 4(2)(d) Direktive 2003/4/ES

**Tabela 18: Primer poročila zaupnih podatkov o prenosu nevarnih odpadkov izven kraja nastanka v druge države (vzorčni podatki; količina odpadkov ni navedena v skladu s členom 4(2)(d) Direktive 2003/4/ES)**

Kadar je ohranjena zaupnost podatkov, ki se nanašajo na identifikacijo industrijskega kompleksa, na podlagi zavrnitve, določene v členu 4(2)(f) Direktive 2003/4/ES (varovanje osebnih podatkov), se ohrani samo zaupnost imena in naslova fizične osebe, ki upravlja industrijski kompleks. V tem primeru se imena in naslova industrijskega kompleksa za namen identifikacije industrijskega kompleksa ne navede<sup>105</sup>. Zemljepisne koordinate industrijskega kompleksa v tem primeru niso zaupne, da bi se javnosti omogočil vpogled v skupno količino industrijskih izpustov in prenosov izven kraja nastanka v njihovi okolici.

Naslednja tabela prikazuje primer poročila o izpustu v zrak, kadar se ime in naslov industrijskega kompleksa ne navede v skladu s členom 4(2)(f) Direktive 2003/4/ES.

Ime	Naslov	Zemljepisne koordinate	Št. onesnaževala	Vrsta onesnaževala	M/C /E	Uporabljena metoda	Količina (skupaj v kg/leto)	Količina (nenamerano v kg/leto)	Razlog za zaupnost
-	-	8.665055 48.576678	1	Metan (CH <sub>4</sub> )	C	IPCC	550000	-	Člen 4 (2) (f) Direktive 2003/4/ES

**Tabela 19: Primer poročila zaupnih podatkov pri izpustu v zrak (vzorčni podatki; ime in naslov industrijskega kompleksa nista navedena v skladu s členom 4 (2) (f) Direktive 2003/4/ES)**

<sup>105</sup> Glej poglavje 1.1.6 tega navodila.

### 1.2.5 Dodatne informacije

Države članice morajo vsaka tri leta Komisiji posredovati dodatne informacije. Za namen poenostavitve posredovanja teh informacij bo Komisija pripravila vprašalnik. Osnutek vprašalnika bo državam članicam posredovan pravočasno, da ga odbor iz člena 19 sprejme še pred prvo obveznostjo poročanja dodatnih informacij marca 2011. Dodatne informacije, ki jih predložijo države članice, zagotovijo Evropski komisiji informacije, ki jih potrebuje za sestavo poročila o pregledu v skladu s členom 17 uredbe E-RIPO. (glej Polje 13)

<p><i>Člen 16</i></p> <p><i>Dodatne informacije, o katerih poročajo države članice</i></p>
<p>1. <i>V enotnem poročilu na podlagi informacij zadnjih treh let poročanja, ki ga je treba predložiti vsake tri leta skupaj s podatki, predloženimi v skladu s členom 7, države članice obvestijo Skupnost o praksi in ukrepih glede naslednjega:</i></p> <p>(a) <i>zahtev v skladu s členom 5;</i></p> <p>(b) <i>zagotavljanja in presoje kakovosti v skladu s členom 9;</i></p> <p>(c) <i>dostopa do informacij v skladu s členom 10(2);</i></p> <p>(d) <i>dejavnosti ozaveščanja v skladu s členom 15;</i></p> <p>(e) <i>zaupnosti informacij v skladu s členom 11;</i></p> <p>(f) <i>predvidenih kazni v skladu s členom 20 in izkušenj pri njihovi uporabi.</i></p> <p>2. <i>Za poenostavitev poročanja držav članic iz odstavka 1, Komisija poda predlog za vprašalnik, ki se sprejme v skladu s postopkom iz člena 19(2).</i></p>

**Polje 13: Uredba E-RIPO, člen 16 (Dodatne informacije, o katerih poročajo države članice)**

### 1.2.6 Posredovanje podatkov: upravljanje in prenos

Industrijski kompleksi so obvezni poročati pristojnim organom držav članic.<sup>106</sup>

V skladu s Prilogo III k uredbi E-RIPO morajo države članice navesti identifikacijsko številko vsakega posameznega zadevnega industrijskega kompleksa in kontaktne podatke pristojnega organa države članice za zahteve javnosti za vsak posamezen industrijski kompleks<sup>107</sup>.

<sup>106</sup> Podrobnosti o zahtevah glede poročanja za industrijske komplekse so na voljo v poglavjih 1.1.6 do 1.1.12.

<sup>107</sup> Glej poglavje 1.2.1 tega navodila.

Države članice morajo Komisiji posredovati podatke, ki se nanašajo na posamezne industrijske komplekse. Kot je določeno v okviru EPER, so države članice soglašale, da bodo svoje nacionalne elektronske podatke predložile EEA, Komisiji pa obenem tudi na CD-ROM-u.

Za namen poenostavitve prenosa podatkov bo Komisija državam članicam pravočasno posredovala ustrezno orodje za potrditev<sup>108</sup>.

### 1.2.7 Časovni okvir

Časovni okviri, ki jih morajo države članice določiti za upravljavce, ki svoje podatke posredujejo pristojnim organom, morajo tem upravljavcem zagotoviti dovolj časa za izpolnitev njihovih obveznosti zbiranja in zagotavljanja kakovosti podatkov,<sup>109</sup> državam članicam pa dovolj časa za presojo kakovosti<sup>110</sup> in urejanje informacij. Države članice lahko določijo datum, do katerega morajo upravljavci podatke posredovati pristojnim organom. Države članice same morajo zahtevane informacije predložiti Komisiji v skladu s posebnimi časovnimi okviri, ki so določeni v uredbi E-RIPO. Komisija v E-RIPO vključi informacije, ki jih poročajo države članice v skladu z dodatnimi posebnimi časovnimi okviri (glej Polje 14)

<p>Člen 7 Poročanje držav članic</p>
<p>1. Države članice glede na zahteve iz odstavkov 2 in 3 tega člena, določijo datum, do katerega morajo upravljavci predložiti pristojnemu organu vse podatke iz člena 5(1) in (2) ter informacije iz člena 5(3), (4) in (5).</p>
<p>2. Države članice Komisiji predložijo vse podatke iz člena 5(1) in (2) z elektronskim prenosom v skladu z obliko iz Priloge III ter naslednjim razporedom:</p>
<p>(a) za prvo leto poročanja, v obdobju 18 mesecev po izteku leta poročanja;</p>
<p>(b) za vsa leta poročanja, v obdobju 15 mesecev po izteku leta poročanja.</p>
<p>Prvo leto poročanja je leto 2007.</p>
<p>3. Komisija s pomočjo Evropske agencije za okolje vključi v Evropski RIPO informacije, ki jih sporočijo države članice, v skladu z naslednjim časovnim razporedom:</p>
<p>(a) za prvo leto poročanja, v obdobju 21 mesecev po izteku leta poročanja;</p>
<p>(b) za vsa leta poročanja, v obdobju 16 mesecev po izteku leta poročanja.</p>

**Polje 14: Uredba E-RIPO, člen 7 (Poročanje držav članic)**

<sup>108</sup> Glej tudi poglavje 1.2.3 tega navodila.

<sup>109</sup> Glej poglavje 1.1.12 tega navodila.

<sup>110</sup> Glej poglavje 1.2.3 tega navodila.

V Tabela 20 so prikazani časovni okviri za prva leta poročanja, ki se nanašajo na obveznost poročanja držav članic in obveznost Evropske komisije, da posredovane informacije v skladu z uredbo E-RIPO vključi v Evropski RIPO.

Leto poročanja	Poročanje upravljavcev	Poročanje držav članic	Vključitev s strani Komisije	Pregled, ki ga opravi Komisija
2007*	**	30. junij 2009	30. september 2009	31. oktober 2011
2008	**	31. marec 2010	30. april 2010	
2009	**	31. marec 2011	30. april 2011	
2010	**	31. marec 2012	30. april 2012	31. oktober 2014
2011	**	31. marec 2013	30. april 2013	
2012	**	31. marec 2014	30. april 2014	

**Tabela 20: Pregled časovnih okvirov za poročanje držav članic in obveznost Evropske komisije, da vključi in pregleda posredovane informacije**  
 \* prvo leto poročanja E-RIPO  
 \*\* določijo države članice

Komisija bo vzpostavila preskusno spletno stran, ki bo na voljo državam članicam pred iztekom roka za oddajo informacij držav članic, kot je določeno v uredbi E-RIPO. Preskusna spletna stran bo omogočila končno potrditev informacij, posredovanih Komisiji, še pred iztekom roka za oddajo s strani držav članic.

### 1.2.8 Ozaveščanje

Države članice spodbujajo ozaveščanje o E-RIPO in nudijo pomoč pri dostopu do E-RIPO.

<p>Člen 15 Ozaveščanje</p> <p><i>Komisija in države članice spodbujajo ozaveščanje javnosti o Evropskem RIPO in zagotavljajo pomoč pri dostopu do Evropskega RIPO ter razumevanju in uporabi v njem vsebovanih informacij.</i></p>
--

**Polje 15: Uredba E-RIPO, člen 15 (Ozaveščanje)**

Za ta namen države članice sprejmejo ustrezne ukrepe, npr. zagotovijo povezave z nacionalnih spletnih strani RIPO do spletne strani E-RIPO<sup>111</sup> ali v publikacijah na nacionalni ravni obveščajo o načinu dostopanja do informacij E-RIPO.

<sup>111</sup> [www.prtr.ec.europa.eu](http://www.prtr.ec.europa.eu)



### 1.2.9 Kazni

V skladu s členom 20 uredbe E-RIPO države članice določijo pravila o kaznih, ki se uporabljajo za kršitve in sprejmejo ukrepe, da se zagotovi izvajanje uredbe E-RIPO. Države članice so dolžne Komisijo obvestiti o ustreznih določbah leto dni po začetku veljave uredbe E-RIPO (t.j. do 20. februarja 2007), prav tako pa morajo Komisijo brez odlašanja obvestiti o vseh poznejših spremembah (glej Polje 16).

*Člen 20  
Kazni*

- 1. Države članice določijo pravila o kaznih, ki se uporabljajo za kršitve določb te uredbe, in sprejmejo vse potrebne ukrepe, da se zagotovi njihovo izvajanje. Predvidene kazni morajo biti učinkovite, sorazmerne in odvračilne.*
- 2. Države članice uradno obvestijo Komisijo o navedenih določbah najpozneje leto dni po začetku veljavnosti te uredbe in brez odlašanja tudi o vseh poznejših spremembah navedenih določb.*

**Polje 16: Uredba E-RIPO, člen 20 (Kazni)**

## 1.3 Evropska komisija

### 1.3.1 Oblika in struktura E-RIPO

Komisija objavlja Evropski RIPO v skladu s členom 4 k uredbi E-RIPO. To stori na spletni strani E-RIPO: [www.prtr.ec.europa.eu](http://www.prtr.ec.europa.eu)

Informacije bodo predstavljene agregirano in posamezno, možnosti iskanja pa bodo zagotovljene na podlagi:

- Industrijskega kompleksa, vključno z njegovim matičnim podjetjem, kadar je to primerno, in njegovo zemljepisno lego, vključno s povodjem;
- dejavnosti;
- pojavljanja na ravni posamezne države članice ali na ravni Skupnosti;
- onesnaževala ali odpadkov, kakor je ustrezno;
- posameznih okoljskih medijev (zrak, voda, tla), v katere se izpušča onesnaževalo;
- prenosov odpadkov izven kraja nastanka in njihov namembni kraj, kakor je ustrezno;
- prenosov onesnaževal v odpadnih vodah izven kraja nastanka;
- razpršenih virov;
- lastnika ali upravljavca industrijskega kompleksa.

Dostop bo omogočen do informacij, ki se nanašajo na najmanj zadnjih 10 let. Spletna stran E-RIPO bo vsebovala elektronske povezave do drugih virov informacij, kot je določeno v členu 4(3) uredbe E-RIPO (glej Polje 17).

<i>Člen 4</i> <i>Oblika in struktura</i>
..
3. <i>Evropski RIPO vključuje povezave do:</i>
(a) <i>nacionalnih registrov RIPO držav članic;</i>
(b) <i>drugih ustreznih, obstoječih in javno dosegljivih baz podatkov o vsebinah, povezanih z registri RIPO, vključno z nacionalnimi registri RIPO drugih pogodbenic Protokola in, kadar je to mogoče, z registri drugih držav;</i>
(c) <i>naslove spletnih strani industrijskih kompleksov, če te obstajajo in jih industrijski kompleksi prostovoljno navedejo.</i>

**Polje 17: Uredba E-RIPO, člen 4(3) (Povezave na spletni strani E-RIPO)**

### 1.3.2 Upravljanje podatkov s strani Komisije/EEA

Podatki za E-RIPO, ki jih razvijejo države članice, bodo shranjeni in obdelani na strani EEA ReportNet site za namen njihove vključitve na spletno stran E-RIPO. Vse podatke iz E-RIPO si javnost lahko naloži za nadaljnjo uporabo<sup>112</sup>. Komisija/EEA nudi orodje za validacijo, ki ga uporabljajo države članice, da zagotovijo usklajen podatkovni niz, ki ga bo shranila EEA. Za posebna vprašanja in podrobno obdelavo ter ocenjevanje podatkov se imenujejo zunanji svetovalci in tematska središča, ki so zadolženi za poglobljeno analizo in presojo podatkov.

### 1.3.3 Dostop do informacij

Spletna stran E-RIPO bo ves čas in takoj dostopna ter brezplačna. Evropska komisija bo posredovane informacije vključila na spletno stran Evropskega RIPO v predvidenem časovnem okviru<sup>113</sup>.

Do informacij o Evropskem RIPO bo mogoče dostopati tudi z drugimi elektronskimi sredstvi, kot je „Informativna mreža Europe Direct“<sup>114</sup>. To je služba, ki nudi informacije o vseh vrstah tem, povezanih z EU, in lahko posreduje neposredne odgovore osebno, prek telefona ali računalnika, ali ki lahko vprašanja preusmeri k drugemu viru informacij in svetovalcem na ravni EU, nacionalni, regionalni in lokalni ravni<sup>115</sup>.

<i>Člen 10</i> <i>Dostop do informacij</i>
<i>1. Komisija ob pomoči Evropske agencije za okolje zagotovi, da je Evropski RIPO dostopen javnosti, z brezplačno objavo podatkov na svetovnem spletu v skladu s časovnim okvirom iz člena 7(3).</i>
<i>2. Če informacije, ki jih vsebuje Evropski RIPO, niso zlahka dostopne javnosti neposredno prek elektronskih medijev, zadevne države članice in Komisija izboljšajo elektronski dostop do Evropskega RIPO na mestih, dostopnih javnosti.</i>

**Polje 18:** Uredba E-RIPO, člen 10 (Dostop do informacij)

### 1.3.4 Udeležba javnosti

V skladu s členom 12 uredbe E-RIPO bo Komisija omogočila zgodnje in učinkovite možnosti

<sup>112</sup> [www.prtr.ec.europa.eu](http://www.prtr.ec.europa.eu)

<sup>113</sup> Glej poglavje 1.2.7, Tabela 20.

<sup>114</sup> Glej poglavje 1.2.8.

<sup>115</sup> Informativna mreža Europe Direct je javnosti dostopna na več načinov:

- osebno na približno 400 lokacijah po vsej Evropi;
- brezplačno po telefonu na enotni telefonski številki EUROPE DIRECT, ki je na voljo v vseh državah članicah: 00 800 6 7 8 9 10 11 ali na običajni telefonski številki: +32-2-299.96.96, ki je na voljo po vsem svetu;
- prek elektronske pošte ali spletne strani: <http://europa.eu.int/europedirect/>

udeležbe javnosti v prihodnjem razvoju E-RIPO.

<i>Člen 12</i> <i>Udeležba javnosti</i>
1. <i>Komisija javnosti omogoči zgodnje in učinkovite možnosti sodelovanja v prihodnjem razvoju Evropskega RIPO, vključno z vzpostavljanjem institucij in usposabljanjem kadrov ter pripravo sprememb te uredbe.</i>
2. <i>Javnost ima možnost za predložitev ustreznih pripomb, informacij, analiz ali mnenj v razumnem času.</i>
3. <i>Komisija ustrezno upošteva takšne prispevke in javnost obvesti o rezultatih javne udeležbe.</i>

**Polje 19: Uredba E-RIPO, člen 12 (Udeležba javnosti)**

Da bi se zagotovila ustrezna udeležba javnosti pri pripravi sprememb uredbe E-RIPO, bodo ustrezne interesne skupine najmanj 6 tednov vnaprej povabljene k udeležbi na ustreznih sestankih odbora iz člena 19 uredbe E-RIPO. K vključenosti interesnih skupin prek tega odbora lahko pomagajo posvetovanja prek svetovnega spleta. Za pripombe javnosti bodo primerni časovni okviri (najmanj 6 tednov) predvideni zlasti v primeru sprememb uredbe E-RIPO.

Komisija bo takšne prispevke ustrezno upoštevala in javnost obvestila o rezultatih javne udeležbe.

### **1.3.5 Ozaveščanje**

Komisija spodbuja ozaveščanje o E-RIPO in zagotavlja pomoč pri dostopu do E-RIPO (glej Polje 15).

Tako kot v okviru EPER bo tudi Komisija ozaveščanje o E-RIPO spodbujala z npr. prireditvijo ob začetku prvega kroga poročanja, oglaševalnim materialom, delavnicami, publikacijami, izjavami za novinarje, informacijami o E-RIPO na drugih mednarodnih forumih itd.

Komisija na nacionalni ravni za namen zagotavljanja pomoči pri dostopu do E-RIPO poleg svetovnega spleta uporablja tudi druga sredstva, npr. „Informativno mrežo EUROPE DIRECT“<sup>116</sup>.

---

<sup>116</sup> Glej poglavje 1.3.3.

### 1.3.6 Uskladitev zagotavljanja in presoje kakovosti

Upravljalci so odgovorni za zagotavljanje kakovosti na ravni industrijskih kompleksov (glej poglavje 1.1.12). Pristojni organi so dolžni oceniti kakovost podatkov, ki jih posredujejo upravljavci industrijskih kompleksov, zlasti glede njihove popolnosti, usklajenosti in verodostojnosti (glej poglavje 1.2.3). Komisija je odgovorna za uskladitev zagotavljanja in presoje kakovosti ob posvetovanju z odborom, vzpostavljenim v skladu s členom 19 uredbe E-RIPO.

<i>Člen 9</i> <i>Zagotavljanje in presoja kakovosti</i>
...
3. <i>Komisija uskladi delo na področju zagotavljanja kakovosti in presoje kakovosti ob posvetovanju z odborom iz člena 19(1).</i>
4. <i>Komisija lahko sprejme smernice za spremljanje in poročanje o emisijah v skladu s postopkom iz člena 19(2). Te smernice so v skladu z mednarodno sprejetimi metodologijami, kadar je to primerno, in z drugo zakonodajo Skupnosti.</i>

**Polje 20: Uredba E-RIPO, člen 9(3) in 9(4) (o uskladitvi zagotavljanja in presoje kakovosti s strani Komisije)**

Komisija in Evropska agencija za okolje bosta preverjali nekatere vidike poročanih podatkov; zlasti bosta upoštevali popolnost in usklajenost podatkov.

Komisija bo usklajevala zagotavljanje in presojo kakovosti s/z:

- posredovanjem tega pisnega navodila interesnim skupinam in javnosti;
- zagotavljanjem ustreznih orodij za potrditev državam članicam za namen poenostavitve prenosa podatkov in zagotovitve določenih zahteve glede kakovosti<sup>117</sup>; in
- pregledovanjem dodatnih informacij, ki jih države članice posredujejo vsaka tri leta<sup>118</sup>.

Poleg tega bo Komisija v skladu s členom 9(3) uredbe E-RIPO v sodelovanju z odborom iz člena 19 uredbe E-RIPO usklajevala zagotavljanje in presojo kakovosti, kadar koli država članica, ustrezna interesna skupina ali Komisija ugotovijo potrebo po ukrepanju v zvezi z vidiki kakovosti.

Kadar se med državami članicami pri zbiranju in poročanju podatkov pojavijo velika neskladja, je priporočljivo, da Komisija predlaga in sprejme Smernice za spremljanje in poročanje emisij v skladu s členom 9(4) (Polje 20).

<sup>117</sup> Glej poglavje 1.2.6.

<sup>118</sup> Glej poglavje 1.3.8.

### 1.3.7 Izpusti iz razpršenih virov

Komisija ob pomoči Evropske agencije za okolje v Evropski RIPO vključi informacije o izpustih iz razpršenih virov, kadar take informacije obstajajo in so jih države članice že poročale. Informacije bodo ustrezno razvrščene na spletni strani E-RIPO. Kadar ni na voljo nikakršnih ustreznih informacij, Komisija sprejme ukrepe za začetek ustreznega poročanja.

#### Člen 8

##### Izpusti iz razpršenih virov

1. *Komisija ob pomoči Evropske agencije za okolje v Evropski RIPO vključi informacije o izpustih iz razpršenih virov, kadar take informacije obstajajo in so jih države članice že poročale.*
2. *Informacije iz odstavka 1 so organizirane tako, da uporabnikom omogočajo iskanje in določitev izpustov onesnaževal iz razpršenih virov glede na ustrezno prostorsko disagregacijo ter vključujejo informacije o vrsti metodologije, uporabljene za pridobitev informacij.*
3. *Kadar Komisija ugotovi, da podatkov o izpustih iz razpršenih virov ni, sprejme ukrepe za začetek poročanja o izpustih ustreznih onesnaževal iz enega ali več razpršenih virov v skladu s postopkom iz člena 19(2) ob uporabi mednarodno potrjenih metodologij, kadar je to primerno.*

**Polje 21: Uredba E-RIPO, člen 8 (Izpusti iz razpršenih virov)**

Komisija bo pregledala obstoječe dejavnosti poročanja in že obstoječe registre, povezane z izpusti iz razpršenih virov, npr. na področju poročanja o toplogrednih plinih, ter uredila register izpustov iz razpršenih virov, o katerih so države članice že poročale, za vso EU.

V prvem preskusnem pristopu bo register osredotočen na obstoječe podatke za 91 onesnaževal iz uredbe E-RIPO v sektorju cestnega in ladijskega prometa, letalstva, kmetijstva, gradbeništva, uporabe topil, izgorevanja goriv za ogrevanje gospodinjstev, distribucije fosilnih goriv in majhnih industrijskih kompleksov („MSP“).

Kadar Komisija ugotovi, da podatkov ni, sprejme ukrepe za začetek ustreznega poročanja.

### 1.3.8 Pregled informacij, ki jih predložijo države članice

Komisija vsaka tri leta objavi pregled informacij, ki jih predložijo države članice, in Evropskemu parlamentu in Svetu predloži oceno delovanja Evropskega RIPO.

#### Člen 17

##### *Pregled s strani Komisije*

1. Komisija pregleda informacije, ki jih predložijo države članice v skladu s členom 7, in po posvetovanju z državami članicami vsaka tri leta objavi poročilo, ki temelji na razpoložljivih informacijah zadnjih treh let poročanja, šest mesecev po objavi teh informacij na svetovnem spletu.

2. To poročilo se predloži Evropskemu parlamentu in Svetu skupaj z oceno delovanja Evropskega RIPO.

#### **Polje 22: Uredba E-RIPO, člen 17 (Pregled)**

Komisija vsaka tri leta oceni celoten postopek poročanja v zvezi z E-RIPO. Pregled bo osredotočen na oceno zbiranja podatkov in postopka poročanja o zadevah, kot so npr. metode, uporabljene za določanje izpustov, usklajenost, popolnost in verodostojnost podatkov, upravljanje podatkov in časovni okviri poročanja. Na podlagi pregleda bo Komisija priporočila izboljšave na področju učinkovitosti in veljavnosti poročanja za E-RIPO.

V skladu z opombo (4) v Prilogi I k uredbi E-RIPO bo Komisija na podlagi rezultatov prvega kroga poročanja najpozneje do leta 2010 pregledala mejno vrednost zmogljivosti (10000 m<sup>3</sup> na dan) za „neodvisno upravljane čistilne naprave za industrijsko odpadno vodo, ki opravljajo storitev čiščenja za eno ali več dejavnosti iz te priloge”.

### 1.3.9 Dodatne informacije

Komisija bo v skladu s členom 16(2) uredbe E-RIPO (glej Polje 13) podala predlog za vprašalnik, ki bo namenjen poenostavitvi poročanja držav članic. Osnutek vprašalnika bo predstavljen odboru iz člena 19 uredbe E-RIPO, ki ga sprejme v skladu s postopkom iz člena 19(2)<sup>119</sup>.

### 1.3.10 Časovni okvir

Komisija je dolžna vključiti informacije, ki jih poročajo države članice, v Evropski RIPO v skladu s časovnim okvirom iz člena 7 uredbe E-RIPO, ter pregledati poročila vsaka tri leta

---

<sup>119</sup> Glej poglavje 1.2.5.

(glej Polje 22). Tabela 20<sup>120</sup> prikazuje časovne okvire prvih šestih mesecev za vključitev in pregled posredovanih informacij ob časovnih okvirih poročanja držav članic.

### 1.3.11 Postopek odbora

Komisiji pomaga odbor. Postopek odbora je določen v členu 19 uredbe E-RIPO (glej Polje 23), ki se bere skupaj s členi 5, 7 in 8 Sklepa 1999/468/ES<sup>121</sup>.

<i>Člen 19</i>
<i>Postopek odbora</i>
1. <i>Komisiji pomaga odbor (v nadaljnjem besedilu „odbor“).</i>
2. <i>Pri sklicevanju na ta odstavek se uporabljata člena 5 in 7 Sklepa 1999/468/ES ob upoštevanju določb člena 8 Sklepa. Obdobje, predvideno v členu 5(6) Sklepa 1999/468/ES, je tri mesece.</i>

#### **Polje 23: Uredba E-RIPO, člen 19 (Postopek odbora)**

Komisija ob posvetovanju z odborom

- usklajuje delo na področju zagotavljanja in presoje kakovosti v skladu s členom 9(3) uredbe E-RIPO (glej Polje 20) in
- pripravi pisno navodilo za izvajanje Evropskega RIPO v skladu s členom 14 (glej Polje 2).

Komisija bo skupaj z odborom

- sprejela ukrepe za začetek poročanja o izpustih ustreznih onesnaževal iz enega ali več razpršenih virov v skladu s členom 8(3) uredbe E-RIPO (glej Polje 21)
- sprejela smernice za spremljanje in poročanje o emisijah v skladu s členom 9(4) uredbe E-RIPO (glej Polje 20)
- sprejela vprašalnik za poenostavitev dodatnega poročanja držav članic v skladu s členom 16(2) uredbe E-RIPO (glej Polje 13)
- sprejela spremembe Prilog II in III k uredbi E-RIPO, ki so potrebne za prilagoditev prilog znanstvenemu in tehničnemu napredku ali ki so rezultat sprejetja kakršnih koli

<sup>120</sup> Glej poglavje 1.2.7.

<sup>121</sup> Sklep Sveta 1999/468/ES z dne 28. junija 1999 o določitvi postopkov za uresničevanje Komisiji podeljenih pooblastil.



sprememb prilog k Protokolu na srečanju pogodbenic Protokola UNECE RIPO v skladu s členom 18 uredbe E-RIPO (glej Polje 24)

### **1.3.12 Spremembe prilog**

Komisija ob pomoči odbora na podlagi člena 19(2) (glej Polje 24) sprejme spremembe Prilog II in III k uredbi E-RIPO, ki so potrebne za prilagoditev prilog znanstvenemu in tehničnemu napredku ali ki so rezultat sprejetja kakršnih koli sprememb prilog k Protokolu na srečanju pogodbenic Protokola UNECE RIPO.

Spremembe Priloge I k uredbi E-RIPO so sprejete na podlagi postopka soodločanja v skladu s členom 251 Pogodbe ES.

*Člen 18  
Spremembe prilog*

*Vse spremembe, potrebne za prilagoditev:*

- (a) Priloge II ali III k tej uredbi, znanstvenemu ali tehničnemu napredku; ali*
- (b) Prilog II in III k tej uredbi, kot rezultata sprejetja kakršnih koli sprememb prilog k Protokolu na srečanju pogodbenic Protokola, se sprejmejo v skladu s postopkom iz člena 19(2).*

**Polje 24: Uredba E-RIPO, člen 18 (Spremembe prilog)**

## Glosar

Številni pomembni izrazi, uporabljeni v tem pisnem navodilu, so opredeljeni v členu 2 uredbe E-RIPO.

Meja določanja	Meja količinske opredelitve, ki je opredeljena kot najnižja koncentracija ali količina analita, za katerega so izpolnjene določene zahteve za dani niz ustreznih kriterijev kakovosti.
Številka CAS	Registrske številke službe za izmenjavo kemijskih izvlečkov (CAS) <sup>122</sup> so univerzalni in natančni identifikatorji kemičnih spojin. Kadar je na voljo, je številka CAS vsakega onesnaževala navedena v drugem stolpcu tabele iz Priloge II k uredbi E-RIPO.

---

<sup>122</sup> Več informacij o registrskih številkah CAS je na voljo na spletni strani <http://www.cas.org/EO/regsys.html>

## **Del II: Dodatki**

### **Dodatek 1: Uredba o Evropskem RIPO**

## I

(Akti, katerih objava je obvezna)

**UREDBA EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA (ES) št. 166/2006****z dne 18. januarja 2006****o Evropskem registru izpustov in prenosov onesnaževal ter spremembi direktiv Sveta 91/689/EGS in 96/61/ES****(Besedilo velja za EGP)**

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti in zlasti člena 175(1) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Komisije,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora <sup>(1)</sup>,

po posvetovanju z Odborom regij,

v skladu s postopkom, določenim v členu 251 Pogodbe <sup>(2)</sup>,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) V šestem okoljskem akcijskem programu Skupnosti, ki je bil sprejet s Sklepom Evropskega parlamenta in Sveta št. 1600/2002/ES <sup>(3)</sup>, se zahteva, da se državljanom omogoči dostop do informacij o stanju in trendih v okolju glede na družbene, gospodarske in zdravstvene trende, kakor tudi povečanje splošne ozaveščenosti o okolju.
- (2) Konvencija OZN-EKE o dostopu do informacij, udeležbi javnosti pri odločanju in dostopu do pravnega varstva v okoljskih zadevah (v nadaljnjem besedilu „Arhuška konvencija“), ki jo je Evropska skupnost podpisala dne 25. junija 1998, priznava, da večji dostop javnosti do okoljskih informacij in njihovo širjenje prispevata k večji ozaveščenosti o okoljskih zadevah, svobodni izmenjavi stališč, bolj učinkovitem sodelovanju javnosti pri odločanju o okoljskih zadevah in končno k boljšemu okolju.
- (3) Registri izpustov in prenosov onesnaževal (v nadaljnjem besedilu „RIPO“) so stroškovno učinkovito sredstvo za spodbujanje okoljske uspešnosti, zagotavljanje dostopa javnosti do informacij o izpustih onesnaževal in prenosih

onesnaževal in odpadkov izven kraja nastanka ter za sledenje trendom, dokazovanje napredka pri zmanjševanju onesnaževanja, spremljanje izpolnjevanja nekaterih mednarodnih sporazumov, določitev prednostnih ciljev in ocenjevanje napredka, doseženega z okoljskimi politikami in programi Skupnosti ter z nacionalnimi okoljskimi politikami in programi.

- (4) Celovit in usklajen RIPO zagotavlja javnosti, industriji, znanstvenikom, zavarovalnicam, lokalnim organom, nevladnim organizacijam in drugim, ki odločajo, dobro bazo podatkov za primerjave in bodoče odločitve v okoljskih zadevah.
- (5) Evropska skupnost je 21. maja 2003 podpisala Protokol OZN-EKE o registrih izpustov in prenosov onesnaževal (v nadaljnjem besedilu „Protokol“). Da bi Skupnost lahko sklenila navedeni protokol, bi morale biti določbe prava Skupnosti skladne z navedenim protokolom.
- (6) Evropski register izpustov onesnaževal (v nadaljnjem besedilu „EPER“) je bil vzpostavljen z Odločbo Komisije 2000/479/ES <sup>(4)</sup>. Protokol izhaja iz istih načel kakor EPER, vendar ga še nadgradi z vključitvijo poročanja o več onesnaževalih, več dejavnostih, izpustih in tla, izpustih iz razpršenih virov in prenosov izven kraja nastanka.
- (7) Splošni in konkretni cilji, ki jim sledi Evropski RIPO, so lahko doseženi le na podlagi zanesljivih in primerljivih podatkov. Zato je za zagotovitev kakovosti in primerljivosti podatkov potrebna ustrezna uskladitev zbiranja podatkov in sistema prenosa. V skladu s Protokolom bi moral biti Evropski RIPO oblikovan tako, da omogoča kar najlažji javni dostop prek svetovnega spleta. Izpusti in prenos bi morali biti zlahka prepoznavni v različnih oblikah, agregirano in posamezno, da bi lahko v razumnem času prišli do kar največ informacij.

<sup>(1)</sup> Mnenje z dne 6. aprila 2005 (še ni objavljeno v Uradnem listu).<sup>(2)</sup> Stališče Evropskega parlamenta z dne 6. julija 2005 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in Sklep Sveta t dne 2. decembra 2005.<sup>(3)</sup> UL L 242, 10.9.2002, str. 1.<sup>(4)</sup> UL L 192, 28.7.2000, str. 36.

- (8) Evropski RIPO bi moral za nadaljnje spodbujanje ciljev omogočanja dostopa državljanom do informacij o stanju in trendih v okolju kakor tudi povečanja splošne ozaveščenosti o okolju vsebovati povezave z drugimi podobnimi bazami podatkov o državah članicah, državah nečlanicah in mednarodnih organizacijah.
- (9) V skladu s Protokolom bi moral Evropski RIPO vsebovati tudi informacije o posameznih postopkih odstranjevanja odpadkov, o katerih je treba poročati kot o izpustih v tla; pod to kategorijo se ne poroča o postopkih predelave, kot sta vnos blata in gnojil v tla.
- (10) Da bi dosegli cilj Evropskega RIPO o zagotavljanju zanesljivih informacij javnosti in omogočili sprejemanje na znanju temelječih odločitev, je treba zagotoviti razumne, vendar stroge časovne okvire za zbiranje podatkov in poročanje; še zlasti to velja za poročanje držav članic Komisiji.
- (11) Poročanje o izpustih iz industrijskih kompleksov, čeprav še ni vedno dosledno, popolno ali primerljivo, je v mnogih državah članicah že ustaljen postopek. Kadar je to primerno, bi bilo treba poročanje o izpustih iz razpršenih virov izboljšati, da bi tistim, ki odločajo, omogočili lažjo smiselno opredelitev teh izpustov in izbiro najbolj učinkovite rešitve za zmanjšanje onesnaževanja.
- (12) Podatki, o katerih poročajo države članice, bi morali biti kakovostni, zlasti v smislu njihove popolnosti, usklajenosti in verodostojnosti. Zelo pomembno je uskladiti prihodnja prizadevanja upravljavcev in držav članic, da bi izboljšali kakovost poročanih podatkov. Komisija bo zato skupaj z državami članicami začela delati na področju zagotavljanja kakovosti.
- (13) V skladu z Århuško konvencijo bi bilo treba javnosti zagotoviti dostop do informacij iz Evropskega RIPO, ne da bi za to bilo potrebno izraziti interes, predvsem tako, da se z Evropskim RIPO omogoči neposreden elektronski dostop prek svetovnega spleta.
- (14) Dostop do informacij v Evropskem RIPO bi moral biti neomejen, izjeme od tega pravila pa so mogoče le, kadar to izrecno dovoljuje obstoječa zakonodaja Skupnosti.
- (15) V skladu z Århuško konvencijo bi bilo treba zagotoviti udeležbo javnosti v nadaljnjem razvoju Evropskega RIPO, tako da se omogočijo zgodnje in učinkovite možnosti za predložitev pripomb, informacij, analiz ali ustreznih mnenj za proces odločanja. Predlagatelji bi morali imeti možnost zahtevati upravni ali sodni nadzor dejanj ali opustitev dejanj javnih organov v zvezi z zahtevo.
- (16) Za večjo uporabnost in učinek Evropskega RIPO bi morale Komisija in države članice zaradi spodbujanja ozaveščanja javnosti ter zagotavljanja ustreznih in pravočasne tehnične pomoči sodelovati pri oblikovanju navodil v podporo izvajanju Evropskega RIPO.
- (17) Ukrepe, potrebne za izvajanje te uredbe, je treba sprejeti v skladu s Sklepom Sveta 1999/468/ES z dne 28. junija 1999 o določitvi postopkov za uresničevanje Komisiji podeljenih izvedbenih pooblastil <sup>(1)</sup>.
- (18) Ker države članice ne morejo zadovoljivo doseči cilja prelaganega ukrepa, in sicer izboljšanja dostopa javnosti do okoljskih informacij z oblikovanjem celovite, usklajene in vseevropske elektronske baze podatkov, saj zahteva potreba po primerljivosti podatkov v vseh državah članicah visoko raven usklajenosti, in ga je zato možno bolje doseči na ravni Skupnosti, lahko Skupnost sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti, kakor je določeno v členu 5 Pogodbe. V skladu z načelom sorazmernosti iz istega člena, ta uredba ne presega tistega, kar je potrebno za doseg tega cilja.
- (19) Zaradi poenostavitve in racionalizacije zahtev v zvezi s poročanjem, bi bilo treba spremeniti Direktivo Sveta 91/689/EGS z dne 12. decembra 1991 <sup>(2)</sup> o nevarnih odpadkih in Direktivo Sveta 96/61/ES z dne 24. septembra 1996 o celovitem preprečevanju in nadzorovanju onesnaževanja <sup>(3)</sup>.
- (20) Cilj Evropskega RIPO je med drugim informiranje javnosti o pomembnih emisijah onesnaževal, ki so zlasti posledica dejavnosti, zajetih z Direktivo 96/61/ES. Posledično bi v skladu s to uredbo javnost morala biti informirana o emisijah iz naprav, zajetih s Prilogo I k navedeni direktivi.
- (21) Da bi se izognili podvajanju poročil, se lahko sistemi registrov izpustov in prenosov onesnaževal v skladu s Protokolom vključijo v mejah izvedljivosti v obstoječe informacijske vire, kot so mehanizmi poročanja v okviru pravnih aktov, s katerimi je upravljavcu dovoljeno delovanje. V skladu s Protokolom določbe te uredbe ne smejo vplivati na pravico držav članic do ohranitve ali uvedbe bolj obsežnega ali javnosti bolj dostopnega registra izpustov in prenosov onesnaževal, kakor ga zahteva Protokol –

<sup>(1)</sup> UL L 184, 17.7.1999, str. 23.

<sup>(2)</sup> UL L 377, 31.12.1991, str. 20. Direktiva, kakor je bila spremenjena z Direktivo 94/31/ES (UL L 168, 2.7.1994, str. 28).

<sup>(3)</sup> UL L 257, 10.10.1996, str. 26. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Uredbo Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 1882/2003 (UL L 284, 31.10.2003, str. 1).

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

### Člen 1

#### Predmet urejanja

S to uredbo se vzpostavlja celovit register izpustov in prenosov onesnaževal na ravni Skupnosti (v nadaljnjem besedilu „Evropski RIPO“) v obliki javno dostopne elektronske baze podatkov ter določa pravila za njegovo delovanje z namenom izvajanja Protokola OZN-ĚKE o registrih izpustov in prenosov onesnaževal (v nadaljnjem besedilu „Protokol“) ter omogoča sodelovanje javnosti pri odločanju v zvezi z okoljem, kakor tudi prispeva k preprečevanju in zmanjševanju onesnaževanja okolja.

### Člen 2

#### Opredelitev pojmov

V tej uredbi se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

- (1) „javnost“ pomeni eno ali več fizičnih ali pravnih oseb in, v skladu z nacionalno zakonodajo ali prakso, njihova združenja, organizacije ali skupine;
- (2) „pristojni organ“ pomeni nacionalni organ ali organe ali drugi pristojni subjekt ali subjekte, ki jih določijo države članice;
- (3) „naprava“ pomeni nepremično tehnološko enoto, v kateri poteka ena ali več dejavnosti iz Priloge I in katera koli druga z njo neposredno tehnično povezana dejavnost na istem kraju, ki bi lahko imela vpliv na izpuste ali onesnaževanje okolja;
- (4) „industrijski kompleks“ pomeni eno ali več naprav na istem kraju, ki jih upravlja ena sama fizična ali pravna oseba;
- (5) „kraj“ pomeni zemljepisno lego industrijskega kompleksa;
- (6) „upravljavec“ pomeni katero koli fizično ali pravno osebo, ki upravlja ali nadzira industrijski kompleks ali, kadar je tako predvideno v nacionalni zakonodaji, na katero so bila prenesena odločilna ekonomska pooblastila v zvezi s tehničnim delovanjem industrijskega kompleksa;
- (7) „leto poročanja“ pomeni koledarsko leto, za katero je treba zbrati podatke o izpustih onesnaževal in njihovih prenosih izven kraja nastanka;
- (8) „snov“ pomeni kateri koli kemijski element in njegove spojine, z izjemo radioaktivnih snovi;

- (9) „onesnaževalo“ pomeni snov ali skupino snovi, ki so lahko škodljive za okolje ali zdravje ljudi zaradi svojih lastnosti in vnosa v okolje;
- (10) „izpust“ pomeni nameren ali nenameren, reden ali izreden vnos onesnaževal v okolje zaradi človekove dejavnosti, vključno z izlitji, emisijami, izpuščaji, injiciranjem, odstranjevanjem oziroma odlaganjem, ali odvajanjem prek kanalizacijskih sistemov, ki se ne izključijo s čistilnimi napravami;
- (11) „prenos izven kraja nastanka“ pomeni prenos odpadkov, namenjenih za predelavo ali odstranitev, in onesnaževal v odpadnih vodah, namenjenih za obdelavo v čistilni napravi, izven meja industrijskega kompleksa;
- (12) „razpršeni viri“ pomenijo številne manjše ali difuzne vire, iz katerih se lahko onesnaževala izpuščajo v tla, zrak ali vodo in katerih skupni učinek na navedene medije je lahko precejšen ter za katere je zbiranje posameznih poročil nepraktično;
- (13) „odpadki“ pomenijo snovi ali predmete, kakor so opredeljeni v členu 1(a) Direktive Sveta 75/442/EGS z dne 15. julija 1975 o odpadkih <sup>(1)</sup>;
- (14) „nevarni odpadki“ pomenijo snovi ali predmete, kakor so opredeljeni v členu 1(4) Direktive 91/689/EGS;
- (15) „odpadna voda“ pomeni komunalno odpadno vodo, odpadno vodo iz gospodinjstev in industrijsko odpadno vodo, kakor je opredeljena v členu 2(1), (2) in (3) Direktive Sveta 91/271/EGS z dne 21. maja 1991 o čiščenju komunalne odpadne vode <sup>(2)</sup> in katere koli druge uporabljene vode, ki jo zaradi snovi ali predmetov, ki jih vsebuje, ureja pravo Skupnosti;
- (16) „odstranjevanje“ pomeni postopke, določene v Prilogi IIA k Direktivi 75/442/EGS;
- (17) „predelava“ pomeni postopke, določene v Prilogi IIB k Direktivi 75/442/EGS.

### Člen 3

#### Vsebina Evropskega RIPO

Evropski RIPO vključuje informacije o:

- (a) izpustih onesnaževal iz člena 5(1)(a), o katerih morajo poročati upravljavci industrijskih kompleksov, ki izvajajo dejavnosti, navedene v Prilogi I;

<sup>(1)</sup> UL L 194, 25.7.1975, str. 39. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Uredbo (ES) št 1882/2003.

<sup>(2)</sup> UL L 135, 30.5.1991, str. 40. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Uredbo (ES) št 1882/2003.

- (b) prenosih odpadkov izven kraja nastanka iz člena 5(1)(b) in o onesnaževalih v odpadni vodi iz člena 5(1)(c), o katerih morajo poročati upravljavci industrijskih kompleksov, ki izvajajo dejavnosti, navedene v Prilogi I;
- (c) izpustih onesnaževal iz razpršenih virov iz člena 8(1), kadar so na voljo.

#### Člen 4

##### Oblika in struktura

1. Komisija objavlja Evropski RIPO z agregiranimi in posameznimi podatki tako, da je izpuste in prenose mogoče iskati in prepoznati glede na:

- (a) industrijski kompleks, vključno z njegovim matičnim podjetjem, kadar je to primerno, in njegovo zemljepisno lego, vključno s povodjem;
- (b) dejavnost;
- (c) pojavljanje na ravni posamezne države članice ali na ravni Skupnosti;
- (d) onesnaževalo ali odpadke, kakor je ustrezno;
- (e) posamezne okoljske medije (zrak, voda, tla), v katere se izpušča onesnaževalo;
- (f) prenose odpadkov izven kraja nastanka in njihov namembni kraj, kakor je ustrezno;
- (g) prenose onesnaževal v odpadnih vodah izven kraja nastanka
- (h) razpršene vire;
- (i) lastnika ali upravljavca industrijskega kompleksa.

2. Evropski RIPO se oblikuje tako, da so v normalnih pogojih delovanja informacije ves čas in zlahka dostopne javnosti prek svetovnega spleta in drugih elektronskih medijev. Njegova oblika upošteva možnost bodoče širitve in vključuje vse podatke iz preteklih let poročanja, ki zajemajo vsaj deset preteklih let poročanja.

3. Evropski RIPO vključuje povezave do:

- (a) nacionalnih registrov RIPO držav članic;
- (b) drugih ustreznih, obstoječih in javno dosegljivih baz podatkov o vsebinah, povezanih z registri RIPO, vključno z nacionalnimi registri RIPO drugih pogodbenic Protokola in, kadar je to mogoče, z registri drugih držav;

- (c) naslovov spletnih strani industrijskih kompleksov, če te obstajajo in jih industrijski kompleksi prostovoljno navedejo.

#### Člen 5

##### Poročanje upravljavcev

1. Upravljavec vsakega industrijskega kompleksa, ki izvaja eno ali več dejavnosti iz Priloge I z zmogljivostjo nad vrednostmi zmogljivosti, opredeljenimi v Prilogi I, poroča pristojnemu organu letno o količinah, skupaj z navedbo, ali informacija temelji na meritvah, izračunih ali ocenah naslednjega:

- (a) izpustov v zrak, vodo in tla katerega koli onesnaževala, opredeljenega v Prilogi II, ki presega mejno količino, opredeljeno v Prilogi II;
- (b) prenosov odpadkov izven kraja nastanka, ki presegajo 2 toni letno, ali nevarnih odpadkov, ki presegajo 2 000 ton letno, za vse postopke predelave ali odstranjevanja obdelave v zemlji in globinskega injiciranja, navedenih v členu 6, ter z navedbo oznak „R” ali „D” glede na to, ali so odpadki namenjeni za predelavo ali odstranitev, v primeru čezmejnega pošiljanja nevarnih odpadkov pa ime in naslov predelovalca ali odstranjevalca odpadkov ter dejanskega kraja predelave ali odstranitve odpadkov;
- (c) prenosov odpadne vode, ki vsebuje katero koli onesnaževalo iz Priloge II in presega mejno količino, opredeljeno v stolpcu 1b Priloge II, na čistilno napravo izven kraja nastanka.

Upravljavec vsakega industrijskega kompleksa, ki izvaja eno ali več dejavnosti, opredeljenih v Prilogi I, z zmogljivostjo dejavnosti nad v njej navedenimi vrednostmi zmogljivosti, posreduje pristojnim organom informacije, potrebne za identifikacijo industrijskega kompleksa v skladu s Prilogo III, razen če niso informacije pristojnim organom že dostopne.

V primeru podatkov z navedbo, da temeljijo na meritvah, izračunih ali ocenah, se navede analitska metoda in/ali metoda izračuna.

Izpusti iz Priloge II, o katerih se poroča v skladu s točko (a) tega odstavka, vključujejo vse izpuste iz vseh virov, vključenih v Prilogo I na kraju industrijskega kompleksa.

2. Informacije iz odstavka 1 vključujejo informacije o izpustih in prenosih, ki skupno nastanejo pri vseh namernih, nenamernih, rednih in izrednih dejavnostih.

Pri navajanju teh informacij upravljavci, kadar je to mogoče, posredujejo vse podatke, ki se nanašajo na nenamerne izpuste.

3. Upravljavci vsakega industrijskega kompleksa ustrezno pogosto zbirajo informacije, ki so potrebne, da se za vsak industrijski kompleks ugotovijo izpusti in prenosi izven kraja nastanka, o katerih je treba poročati v skladu z odstavkom 1.

4. Pri pripravi poročila mora zadevni upravljavec uporabiti najboljše razpoložljive informacije, ki lahko vključujejo podatke o monitoringu, emisijske faktorje, masne bilance, posrednem monitoringu ali druge izračune, strokovne ocene in druge metode, skladne s členom 9(1) in mednarodno priznanimi metodologijami, če so na voljo.

5. Upravljavec vsakega zadevnega industrijskega kompleksa da na voljo pristojnim organom držav članic zapise podatkov, na podlagi katerih so bila izdelana poročila za obdobje petih let, ki začne teči ob izteku zadevnega leta poročanja. V teh zapisih je opisana tudi uporabljena metodologija zbiranja podatkov.

#### Člen 6

##### Izpusti v tla

O odpadkih, ki se odstranjujejo s postopki „obdelave v zemlji“ ali „globinskega injiciranja“, kakor so opredeljeni v Prilogi IIA k Direktivi 75/442/EGS, poroča kot o izpustu v tla samo upravljavec industrijskega kompleksa, iz katerega odpadki izhajajo.

#### Člen 7

##### Poročanje držav članic

1. Države članice glede na zahteve iz odstavkov 2 in 3 tega člena, določijo datum, do katerega morajo upravljavci predložiti pristojnemu organu vse podatke iz člena 5(1) in (2) ter informacije iz člena 5(3), (4) in (5).

2. Države članice Komisiji predložijo vse podatke iz člena 5(1) in (2) z elektronskim prenosom v skladu z obliko iz Priloge III ter naslednjim razporedom:

- (a) za prvo leto poročanja, v obdobju 18 mesecev po izteku leta poročanja;
- (b) za vsa leta poročanja, v obdobju 15 mesecev po izteku leta poročanja.

Prvo leto poročanja je leto 2007.

3. Komisija s pomočjo Evropske agencije za okolje vključi v Evropski RIPO informacije, ki jih sporočijo države članice, v skladu z naslednjim časovnim razporedom:

- (a) za prvo leto poročanja, v obdobju 21 mesecev po izteku leta poročanja;

(b) za vsa leta poročanja, v obdobju 16 mesecev po izteku leta poročanja.

#### Člen 8

##### Izpusti iz razpršenih virov

1. Komisija ob pomoči Evropske agencije za okolje v Evropski RIPO vključi informacije o izpustih iz razpršenih virov, kadar take informacije obstajajo in so jih države članice že poročale.

2. Informacije iz odstavka 1 so organizirane tako, da uporabnikom omogočajo iskanje in določitev izpustov onesnaževal iz razpršenih virov glede na ustrezno prostorsko disgregacijo ter vključujejo informacije o vrsti metodologije, uporabljene za pridobitev informacij.

3. Kadar Komisija ugotovi, da podatkov o izpustih iz razpršenih virov ni, sprejme ukrepe za začetek poročanja o izpustih ustreznih onesnaževal iz enega ali več razpršenih virov v skladu s postopkom iz člena 19(2) ob uporabi mednarodno potrjenih metodologij, kadar je to primerno.

#### Člen 9

##### Zagotavljanje in presoja kakovosti

1. Upravljavci industrijskih kompleksov, za katere veljajo zahteve poročanja iz člena 5, zagotovijo kakovost informacij, ki jih poročajo.

2. Kakovost podatkov, ki jih poročajo upravljavci industrijskih kompleksov iz odstavka 1, presojuje pristojni organi zlasti glede njihove popolnosti, usklajenosti in verodostojnosti.

3. Komisija uskladi delo na področju zagotavljanja kakovosti in presoje kakovosti ob posvetovanju z odborom iz člena 19(1).

4. Komisija lahko sprejme smernice za spremljanje in poročanje o emisijah v skladu s postopkom iz člena 19(2). Te smernice so v skladu z mednarodno sprejetimi metodologijami, kadar je to primerno, in z drugo zakonodajo Skupnosti.

#### Člen 10

##### Dostop do informacij

1. Komisija ob pomoči Evropske agencije za okolje zagotovi, da je Evropski RIPO dostopen javnosti, z brezplačno objavo podatkov na svetovnem spletu v skladu s časovnim okvirom iz člena 7(3).



2. Če informacije, ki jih vsebuje Evropski RIPO, niso zlahka dostopne javnosti neposredno prek elektronskih medijev, zadevne države članice in Komisija izboljšajo elektronski dostop do Evropskega RIPO na mestih, dostopnih javnosti.

### Člen 11

#### Zaupnost

Če ima država članica zaupne podatke v skladu s členom 4 Direktive Evropskega parlamenta in Sveta 2003/4/ES z dne 28. januarja 2003 o dostopu javnosti do informacij o okolju <sup>(1)</sup>, država članica v skladu s členom 7(2) te uredbe v svojem poročilu navede, katere informacije so bile zadržane in razloge za to, za vsako leto poročanja posebej in za vsak industrijski kompleks, ki se sklicuje na zaupnost podatkov.

### Člen 12

#### Udeležba javnosti

1. Komisija javnosti omogoči zgodnje in učinkovite možnosti sodelovanja v prihodnjem razvoju Evropskega RIPO, vključno z vzpostavljanjem institucij in usposabljanjem kadrov ter pripravo sprememb te uredbe.

2. Javnost ima možnost za predložitev ustreznih pripomb, informacij, analiz ali mnenj v razumnem času.

3. Komisija ustrezno upošteva takšne prispevke in javnost obvesti o rezultatih javne udeležbe.

### Člen 13

#### Dostop do pravnega varstva

Dostop do pravnega varstva v zvezi z javnim dostopom do okoljskih informacij se zagotovi v skladu s členom 6 Direktive 2003/4/ES in, kjer so vključene institucije Skupnosti, v skladu s členi 6, 7 in 8 Uredbe Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 1049/2001 z dne 30. maja 2001 o dostopu javnosti do dokumentov Evropskega parlamenta, Sveta in Komisije <sup>(2)</sup>.

### Člen 14

#### Pisno navodilo

1. Komisija pripravi pisno navodilo za izvajanje Evropskega RIPO čim hitreje, vendar najpozneje štiri mesece pred začetkom prvega leta poročanja, in ob posvetovanju z odborom iz člena 19(1).

<sup>(1)</sup> UL L 41, 14.2.2003, str. 26.

<sup>(2)</sup> UL L 145, 31.5.2001, str. 43.

2. Pisno navodilo za izvajanje Evropskega RIPO obravnava zlasti naslednje:

- (a) postopke poročanja;
- (b) podatke, ki jih je treba poročati;
- (c) zagotavljanje in presojo kakovosti;
- (d) navedbo vrste zadržanih podatkov in razlogov za to, kadar gre za zaupne podatke;
- (e) sklicevanje na metodologije vzorčenja in mednarodno priznane metode analize in določanja izpustov;
- (f) navedbo matičnih podjetij;
- (g) označevanje dejavnosti v skladu s Prilogo I k tej uredbi in k Direktivi 96/61/ES.

### Člen 15

#### Ozaveščanje

Komisija in države članice spodbujajo ozaveščanje javnosti o Evropskem RIPO in zagotavljajo pomoč pri dostopu do Evropskega RIPO ter razumevanju in uporabi v njem vsebovanih informacij.

### Člen 16

#### Dodatne informacije, o katerih poročajo države članice

1. V enotnem poročilu na podlagi informacij zadnjih treh let poročanja, ki ga je treba predložiti vsake tri leta skupaj s podatki, predloženimi v skladu s členom 7, države članice obvestijo Skupnost o praksi in ukrepih glede naslednjega:

- (a) zahtev v skladu s členom 5;
- (b) zagotavljanja in presoje kakovosti v skladu s členom 9;
- (c) dostopa do informacij v skladu s členom 10(2);
- (d) dejavnosti ozaveščanja v skladu s členom 15;
- (e) zaupnosti informacij v skladu s členom 11;
- (f) predvidenih kazni v skladu s členom 20 in izkušenj pri njihovi uporabi.

2. Za poenostavitev poročanja držav članic iz odstavka 1, Komisija poda predlog za vprašalnik, ki se sprejme v skladu s postopkom iz člena 19(2).

#### Člen 17

#### Pregled s strani Komisije

1. Komisija pregleda informacije, ki jih predložijo države članice v skladu s členom 7, in po posvetovanju z državami članicami vsaka tri leta objavi poročilo, ki temelji na razpoložljivih informacijah zadnjih treh let poročanja, šest mesecev po objavi teh informacij na svetovnem spletu.

2. To poročilo se predloži Evropskemu parlamentu in Svetu skupaj z oceno delovanja Evropskega RIPO.

#### Člen 18

#### Spremembe prilog

Vse spremembe, potrebne za prilagoditev:

- (a) Priloge II ali III k tej uredbi znanstvenemu ali tehničnemu napredku;
- ali
- (b) prilog II in III k tej uredbi, kot rezultata sprejetja kakršnih koli sprememb prilog k Protokolu na srečanju pogodbenic Protokola,

se sprejmejo v skladu s postopkom iz člena 19(2).

#### Člen 19

#### Postopek odbora

1. Komisiji pomaga odbor.
2. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporabljata člena 5 in 7 Sklepa 1999/468/ES ob upoštevanju določb člena 8 Sklepa.

Obdobje, predvideno v členu 5(6) Sklepa 1999/468/ES, je tri mesece.

#### Člen 20

#### Kazni

1. Države članice določijo pravila o kaznih, ki se uporabljajo za kršitve določb te uredbe, in sprejmejo vse potrebne ukrepe, da se zagotovi njihovo izvajanje. Predvidene kazni morajo biti učinkovite, sorazmerne in odvračilne.

2. Države članice uradno obvestijo Komisijo o navedeni določbah najpozneje leto dni po začetku veljavnosti te uredbe in brez odlašanja tudi o vseh poznejših spremembah navedenih določb.

#### Člen 21

#### Spremembe direktiv 91/689/EGS in 96/61/ES

1. Člen 8(3) Direktive 91/689/EGS se črta.
2. Člen 15(3) Direktive 96/61/ES se črta.

#### Člen 22

#### Začetek veljavnosti

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Strasbourg, 18. januarja 2006.

Za Evropski parlament  
Predsednik  
J. BORRELL FONTELLES

Za Svet  
Predsednik  
H. WINKLER

## PRILOGA I

## Dejavnosti

Št.	Dejavnost	Mejna vrednost zmogljivosti
1.	Energetika	
(a)	Rafinerije nafte in plina	* <sup>(1)</sup>
(b)	Naprave za uplinjanje in utekočinjanje	*
(c)	Termoelektrarne in druge kurilne enote	Z vhodno toplotno močjo 50 megavatov (MW)
(d)	Koksarne	*
(e)	Mlini za premog	Z zmogljivostjo 1 tone na uro
(f)	Naprave za proizvodnjo proizvodov iz premoga in trdega brezdimnega goriva	*
2.	Proizvodnja in predelava kovin	
(a)	Naprave za praženje ali sintranje kovinskih rud (vključno s sulfidnimi rudami)	*
(b)	Naprave za proizvodnjo surovega železa ali jekla (primarno ali sekundarno taljenje), vključno s kontinuiranim litjem	Z zmogljivostjo 2,5 tone na uro
(c)	Naprave za predelavo železa in jekla:	
(i)	vroča valjarna	Z zmogljivostjo 20 ton surovega jekla na uro.
(ii)	kovačije s kladivi	Z energijo 50 kilojoulov na kladivo, če uporabljena kalorična moč presega 20 MW
(iii)	nanašanje zaščitnih prevlek iz taljenih kovin	Z vložkom 2 ton surovega jekla na uro
(d)	Livarne železa in jekla	S proizvodno zmogljivostjo 20 ton na dan
(e)	Naprave:	
(i)	za proizvodnjo surovih barvnih kovin iz rude, koncentratov ali sekundarnih surovin z metalurškimi, kemičnimi ali elektrolitskimi postopki	*
(ii)	Za taljenje barvnih kovin, vključno zlitin in produktov, primernih za ponovno predelavo (iz postopkov rafinacije, vlivanja itd.)	S talilno zmogljivostjo 4 ton na dan za svinec in kadmij ali 20 ton na dan za vse druge kovine
(f)	Naprave za površinsko obdelavo kovin in plastičnih mas z uporabo elektrolitskih ali kemičnih postopkov	V delovnih kadeh s prostornino 30 m <sup>3</sup>
3.	Nekovinska industrija	
(a)	Podzemno rudarjenje in sorodne dejavnosti	*
(b)	Dnevni kop in kamnolomi	Če površina, kjer se dejansko izvaja izkopavanje, obsega 25 hektarov
(c)	Naprave za proizvodnjo:	
(i)	cementnega klinkerja v rotacijskih pečeh	S proizvodno zmogljivostjo 500 ton na dan
(ii)	apna v rotacijskih pečeh	S proizvodno zmogljivostjo 50 ton na dan
(iii)	cementnega klinkerja ali apna v drugih pečeh	S proizvodno zmogljivostjo 50 ton na dan
(d)	Naprave za proizvodnjo azbesta in za izdelavo azbestnih izdelkov	*

Št.	Dejavnost	Mejna vrednost zmogljivosti
(e)	Naprave za proizvodnjo stekla, vključno s steklenimi vlakni	S talilno zmogljivostjo 20 ton na dan
(f)	Naprave za taljenje nekovin, vključno s proizvodnjo mineralnih vlaken	S talilno zmogljivostjo 20 ton na dan
(g)	Naprave za izdelavo keramičnih izdelkov za žganje, zlasti strešnikov, opek, ognjevarnih opek, ploščic, lončevine ali porcelana	S proizvodno zmogljivostjo 75 ton na dan ali z zmogljivostjo peči 4 m <sup>3</sup> in vložkom v posamezno peč 300 kg/m <sup>3</sup>
4.	Kemična industrija	
(a)	Naprave za proizvodnjo osnovnih organskih kemikalij na industrijski ravni, kot so: <ul style="list-style-type: none"> <li>(i) enostavni ogljikovodiki (ciklični ali aciklični, nasičeni ali nenasičeni, alifatski ali aromatski)</li> <li>(ii) ogljikovodiki z vezanim kisikom, kakor so alkoholi, aldehidi, ketoni, karboksilne kisline, estri, acetati, etri, peroksidi, epoksidne smole</li> <li>(iii) ogljikovodiki z vezanim žveplom</li> <li>(iv) ogljikovodiki z vezanim dušikom, kakor so amini, amidi, nitroso-, nitro- ali nitratne spojine, nitrili, cianati, izocianati</li> <li>(v) ogljikovodiki z vezanim fosforjem</li> <li>(vi) halogenirani ogljikovodiki</li> <li>(vii) organokovinske spojine</li> <li>(viii) osnovne plastične mase (polimeri, sintetična vlakna in celulozna vlakna)</li> <li>(ix) sintetični kavčuk</li> <li>(x) organska barvila in pigmenti</li> <li>(xi) površinsko aktivne snovi</li> </ul>	*
(b)	Kemične naprave za proizvodnjo osnovnih anorganskih kemikalij na industrijski ravni, kot so: <ul style="list-style-type: none"> <li>(i) plini, kakor so amoniak, klor ali vodikov klorid, fluor ali vodikov fluorid, ogljikovi oksidi, žveplove spojine, dušikovi oksidi, vodik, žveplov dioksid, karbonil klorid</li> <li>(ii) kisline, kakor so kromova kislina, fluorovodikova kislina, fosforjeva kislina, dušikova kislina, klorovodikova kislina, žveplova kislina, oleum, žveplasta kislina</li> <li>(iii) baze, kakor so amonijev hidroksid, kalijev hidroksid, natrijev hidroksid</li> <li>(iv) soli, kakor so amonijev klorid, kalijev klorat, kalijev karbonat, natrijev karbonat, perborat, srebrov nitrat</li> <li>(v) nekovine, kovinski oksidi ali druge anorganske spojine, kakor so kalcijev karbid, silicij, silicijev karbid</li> </ul>	*

Št.	Dejavnost	Mejna vrednost zmogljivosti
(c)	Naprave za proizvodnjo fosforjevih, dušikovih ali kalijevih gnojil (enostavnih ali sestavljenih) na industrijski ravni	*
(d)	Naprave za proizvodnjo osnovnih sredstev za zaščito rastlin in biocidov na industrijski ravni	*
(e)	Naprave, v katerih se uporabljajo kemični ali biološki postopki za industrijsko proizvodnjo osnovnih farmacevtskih izdelkov	*
(f)	Naprave za industrijsko proizvodnjo eksplozivov in pirotehničnih sredstev	*
5.	Ravnanje z odpadki in odpadno vodo	
(a)	Naprave za predelavo ali odstranjevanje nevarnih odpadkov	Z zmogljivostjo 10 ton na dan
(b)	Naprave za sežiganje nenevarnih odpadkov na področju uporabe Direktive Evropskega parlamenta in Sveta 2000/76/ES z dne 4. decembra 2000 o sežiganju odpadkov <sup>(2)</sup>	Z zmogljivostjo 3 ton na uro
(c)	Naprave za odstranjevanje nenevarnih odpadkov	Z zmogljivostjo 50 ton na dan
(d)	Odlagališča (razen odlagališč za inertne odpadke in odlagališč, ki so bila dokončno zaprta pred 16.7.2001 ali tistih, za katere se je iztekla faza upravljanja po zaprtju, ki jo zahtevajo pristojni organi v skladu s členom 13 Direktive Sveta 1999/31/ES z dne 26. aprila 1999 o odlaganju odpadkov na odlagališčih <sup>(3)</sup> )	Ki sprejmejo 10 ton odpadkov na dan ali s skupno zmogljivostjo 25000 ton
(e)	Naprave za odstranjevanje ali predelavo živalskih trupov in živalskih odpadkov	Z zmogljivostjo obdelave 10 ton na dan
(f)	Čistilne naprave za komunalne odpadne vode	Z zmogljivostjo 100000 populacijskih ekvivalentov
(g)	Neodvisno upravljanje čistilne naprave za industrijsko odpadno vodo, ki opravljajo storitev čiščenja za eno ali več dejavnosti iz te priloge	Z zmogljivostjo 10000 m <sup>3</sup> na dan <sup>(4)</sup>
6.	Proizvodnja in predelava papirja in lesa	
(a)	Industrijske naprave za proizvodnjo vlaknine iz lesa ali podobnih vlaknastih materialov	*
(b)	Industrijske naprave za proizvodnjo papirja, kartonov in lepenke ter drugih proizvodov, narejenih primarno iz lesa (kakor so iverne plošče, plošče iz stisnjenih vlaken in vezane lesene plošče)	S proizvodno zmogljivostjo 20 ton na dan
(c)	Industrijske naprave za zaščito lesa in proizvodov iz lesa s kemikalijami	S proizvodno zmogljivostjo 50 m <sup>3</sup> na dan
7.	Intenzivna živinoreja in ribogojstvo	
(a)	Naprave za intenzivno rejo perutnine ali prašičev	(i) S 40000 mesti za perutnino (ii) Z 2000 mesti za prašiče pitance (težje od 30 kg) (iii) S 750 mesti za plemenske svinje
(b)	Intenzivno ribogojstvo	S proizvodno zmogljivostjo 1000 ton na leto

Št.	Dejavnost	Mejna vrednost zmogljivosti
8.	Živalski in rastlinski proizvodi iz sektorja hrane in pijače	
(a)	Klavnice	Z zmogljivostjo zakola 50 ton na dan
(b)	Obdelava in predelava za proizvodnjo hrane in pijače iz: (i) živalskih surovin (razen mleka) (ii) rastlinskih surovin	S proizvodno zmogljivostjo 75 ton končnih izdelkov na dan S proizvodno zmogljivostjo 300 ton končnih izdelkov na dan (povprečna četrletna vrednost)
(c)	Obdelava in predelava mleka	Z zmogljivostjo sprejetja 200 ton mleka na dan (povprečna letna vrednost)
9.	Druge dejavnosti	
(a)	Naprave za predhodno obdelavo (postopki, kakor so spiranje, beljenje, mercerizacija) ali barvanje vlaken ali tkanin	Z zmogljivostjo obdelave 10 ton na dan
(b)	Naprave za strojenje kož	Z zmogljivostjo obdelave 12 ton končnih izdelkov na dan
(c)	Naprave za površinsko obdelavo snovi, predmetov ali izdelkov z uporabo organskih topil, zlasti za apreturo, tiskanje, premazovanje, razmaščevanje, impregniranje proti vodi in drugo impregniranje, klejanje, barvanje in čiščenje	Z zmogljivostjo porabe 150 kg na uro ali 200 ton na leto
(d)	Naprave za proizvodnjo ogljika (antracita) ali elektrografita s sežiganjem ali grafitizacijo	*
(e)	Naprave za gradnjo, barvanje ali odstranjevanje barve z ladij	Z zmogljivostjo za ladje, dolge 100 m

(<sup>1</sup>) Zvezdica (\*) pomeni, da ni mejne vrednosti, ki bi se uporabljala (poročati je treba za vse industrijske komplekse).

(<sup>2</sup>) UL L 332, 28.12.2000, str. 91.

(<sup>3</sup>) UL L 182, 16.7.1999, str. 1. Direktiva, kakor je bila spremenjena z Uredbo (ES) št 1882/2003.

(<sup>4</sup>) Mejna vrednost zmogljivosti se glede na rezultate prvega kroga poročanja ponovno pregleda najpozneje do leta 2010.

## PRILOGA II

## Onesnaževala (\*)

Št.	Številka CAS	Onesnaževalo (1)	Mejna količina izpustov (stolpec 1)		
			v zrak (stolpec 1a) kg/leto	v vodo (stolpec 1b) kg/leto	v tla (stolpec 1c) kg/leto
1	74-82-8	Metan (CH <sub>4</sub> )	100 000	— (2)	—
2	630-08-0	Ogljikov monoksid (CO)	500 000	—	—
3	124-38-9	Ogljikov dioksid (CO <sub>2</sub> )	100 milijonov	—	—
4		Fluorirani ogljikovodiki (HFC) (3)	100	—	—
5	10024-97-2	Dušikov oksid (N <sub>2</sub> O)	10 000	—	—
6	7664-41-7	Amoniak (NH <sub>3</sub> )	10 000	—	—
7		Nemetanske hlapne organske spojine (NMVOC)	100 000	—	—
8		Dušikovi oksidi (NO <sub>x</sub> kot NO <sub>2</sub> )	100 000	—	—
9		Perfluorirani ogljikovodiki (PFC) (4)	100	—	—
10	2551-62-4	Žveplov heksafluorid (SF <sub>6</sub> )	50	—	—
11		Žveplovi oksidi (SO <sub>x</sub> kot SO <sub>2</sub> )	150 000	—	—
12		Celotni dušik	—	50 000	50 000
13		Celotni fosfor	—	5 000	5 000
14		Delno halogenirani klorofluoroogljikovodiki (HCFC) (5)	1	—	—
15		Klorofluoroogljikovodiki (CFC) (6)	1	—	—
16		Haloni (7)	1	—	—
17		Arzen in spojine (kot As) (8)	20	5	5
18		Kadmij in spojine (kot Cd) (8)	10	5	5
19		Krom in spojine (kot Cr) (8)	100	50	50
20		Baker in spojine (kot Cu) (8)	100	50	50
21		Živo srebro in spojine (kot Hg) (8)	10	1	1
22		Nikelj in spojine (kot Ni) (8)	50	20	20
23		Svinec in spojine (kot Pb) (8)	200	20	20
24		Cink in spojine (kot Zn) (8)	200	100	100
25	15972-60-8	Alaklor	—	1	1
26	309-00-2	Aldrin	1	1	1
27	1912-24-9	Atrazin	—	1	1
28	57-74-9	Klordan	1	1	1

(\*) O izpustih onesnaževal, ki spadajo v več kategorij, se poroča za vsako kategorijo posebej.

Št.	Številka CAS	Onesnaževalo (1)	Mejna količina izpustov (stolpec 1)		
			v zrak (stolpec 1a) kg/leto	v vodo (stolpec 1b) kg/leto	v tla (stolpec 1c) kg/leto
29	143-50-0	Klordekon	1	1	1
30	470-90-6	Klorfenvinfos	—	1	1
31	85535-84-8	Kloroalkani, C <sub>10</sub> -C <sub>13</sub>	—	1	1
32	2921-88-2	Klorpirifos	—	1	1
33	50-29-3	DDT	1	1	1
34	107-06-2	1,2-dikloroetan (EDC)	1 000	10	10
35	75-09-2	Diklorometan (DCM)	1 000	10	10
36	60-57-1	Dieldrin	1	1	1
37	330-54-1	Diuron	—	1	1
38	115-29-7	Endosulfan	—	1	1
39	72-20-8	Endrin	1	1	1
40		Halogenirane organske spojine (kot AOX) (9)	—	1 000	1 000
41	76-44-8	Heptaklor	1	1	1
42	118-74-1	Heksaklorobenzen (HCB)	10	1	1
43	87-68-3	Heksaklorobutadien (HCBd)	—	1	1
44	608-73-1	1,2,3,4,5,6- heksaklorocikloheksan (HCH)	10	1	1
45	58-89-9	Lindan	1	1	1
46	2385-85-5	Mireks	1	1	1
47		PCDD + PCDF (dioksini + furani) (kot Teq) (10)	0,0001	0,0001	0,0001
48	608-93-5	Pentaklorobenzen	1	1	1
49	87-86-5	Pentaklorofenol (PCP)	10	1	1
50	1336-36-3	Poliklorirani bifenili (PCB)	0,1	0,1	0,1
51	122-34-9	Simazin	—	1	1
52	127-18-4	Tetrakloroetilen (PER)	2 000	10	—
53	56-23-5	Tetraklorometan (TCM)	100	1	—
54	12002-48-1	Triklorobenzeni (TCB) (vsi izomeri)	10	1	—
55	71-55-6	1,1,1-trikloroetan	100	—	—
56	79-34-5	1,1,2,2-tetrakloroetan	50	—	—
57	79-01-6	Trikloroetilen	2 000	10	—
58	67-66-3	Triklorometan	500	10	—
59	8001-35-2	Toksafen	1	1	1
60	75-01-4	Vinilklorid	1 000	10	10
61	120-12-7	Antracen	50	1	1



Št.	Številka CAS	Onesnaževalo <sup>(1)</sup>	Mejna količina izpustov (stolpec 1)		
			v zrak (stolpec 1a) kg/leto	v vodo (stolpec 1b) kg/leto	v tla (stolpec 1c) kg/leto
62	71-43-2	Benzen	1 000	200 (kot BTEX) <sup>(11)</sup>	200 (kot BTEX) <sup>(11)</sup>
63		Bromirani difeniletri (PBDE) <sup>(12)</sup>	—	1	1
64		Nonilfenol in nonilfenol etoksilati (NP/NPE)	—	1	1
65	100-41-4	Etil benzen	—	200 (kot BTEX) <sup>(11)</sup>	200 (kot BTEX) <sup>(11)</sup>
66	75-21-8	Etilen oksid	1 000	10	10
67	34123-59-6	Izoproturon	—	1	1
68	91-20-3	Naftalen	100	10	10
69		Organo-kositrove spojine (kot celotni Sn)	—	50	50
70	117-81-7	Di-(2-etilheksil) ftalat (DEHP)	10	1	1
71	108-95-2	Fenoli (kot celotni C) <sup>(13)</sup>	—	20	20
72		Policiklični aromatski ogljikovodiki (PAH) <sup>(14)</sup>	50	5	5
73	108-88-3	Toluen	—	200 (kot BTEX) <sup>(11)</sup>	200 (kot BTEX) <sup>(11)</sup>
74		Spojine tributilkositra <sup>(15)</sup>	—	1	1
75		Spojine trifenilkositra <sup>(16)</sup>	—	1	1
76		Celotni organski ogljik (TOC) (kot celotni C ali KPK/3)	—	50 000	—
77	1582-09-8	Trifluralin	—	1	1
78	1330-20-7	Ksileni <sup>(17)</sup>	—	200 (kot BTEX) <sup>(11)</sup>	200 (kot BTEX) <sup>(11)</sup>
79		Kloridi (kot celotni Cl)	—	2 milijona	2 milijona
80		Klor in anorganske spojine (kot HCl)	10 000	—	—
81	1332-21-4	Azbest	1	1	1
82		Cianidi (kot celotni CN)	—	50	50
83		Fluoridi (kot celotni F)	—	2 000	2 000
84		Fluor in anorganske spojine (kot HF)	5 000	—	—
85	74-90-8	Vodikov cianid (HCN)	200	—	—
86		Delci (PM <sub>10</sub> )	50 000	—	—
87	1806-26-4	Oktilfenoli in oktilfenol etoksilati	—	1	—

Št.	Številka CAS	Onesnaževalo <sup>(1)</sup>	Mejna količina izpustov (stolpec 1)		
			v zrak (stolpec 1a) kg/leto	v vodo (stolpec 1b) kg/leto	v tla (stolpec 1c) kg/leto
88	206-44-0	Fluoranten	—	1	—
89	465-73-6	Izodrin	—	1	—
90	36355-1-8	Heksabromobifenil	0,1	0,1	0,1
91	191-24-2	Benzo(g,h,i)perilen		1	

<sup>(1)</sup> Če ni drugače določeno, se o vsakem onesnaževalu, opredeljenem v Prilogi II, poroča kot o skupni masi tega onesnaževala ali o skupni masi skupine, kadar je onesnaževalo skupina snovi.

<sup>(2)</sup> Črta (—) pomeni, da zadevni parameter in medij ne zahtevata poročanja.

<sup>(3)</sup> Skupna masa fluoriranih ogljikovodikov: vsota HFC23, HFC32, HFC41, HFC4310mee, HFC125, HFC134, HFC134a, HFC152a, HFC143, HFC143a, HFC227ea, HFC236fa, HFC245ca, HFC365mfc.

<sup>(4)</sup> Skupna masa perfluoriranih ogljikovodikov: vsota CF<sub>4</sub>, C<sub>2</sub>F<sub>6</sub>, C<sub>3</sub>F<sub>8</sub>, C<sub>4</sub>F<sub>10</sub>, c-C<sub>4</sub>F<sub>8</sub>, C<sub>5</sub>F<sub>12</sub>, C<sub>6</sub>F<sub>14</sub>.

<sup>(5)</sup> Skupna vsota snovi, vključno z njihovimi izomeri, navedenimi v skupini VIII Priloge I k Uredbi Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 2037/2000 z dne 29. junija 2000 o snoveh, ki tanjšajo ozonski plašč (UL L 244, 29.9.2000, str. 1). Uredba, kakor je bila spremenjena z Uredbo(ES) št. 1804/2003 (UL L 265, 16.10.2003, str. 1).

<sup>(6)</sup> Skupna vsota snovi, vključno z njihovimi izomeri, navedenih v skupinah I in II Priloge I k Uredbi (ES) št. 2037/2000.

<sup>(7)</sup> Skupna vsota snovi, vključno z njihovimi izomeri, navedenih v skupinah III in VI Priloge I k Uredbi (ES) št. 2037/2000.

<sup>(8)</sup> O vseh kovinah se poroča kot o skupni masi elementa v vseh kemičnih oblikah, prisotnih v izpustu.

<sup>(9)</sup> Halogenirane organske spojine, ki se lahko adsorbirajo na aktivno oglje, izražene kot klorid.

<sup>(10)</sup> Izraženo kot I-TEQ.

<sup>(11)</sup> O posameznih onesnaževalih je treba poročati, če je prekoračena mejna vrednost BTEX (vsota parametrov za benzen, toluen, etil benzen, ksilene).

<sup>(12)</sup> Skupna masa naslednjih bromiranih difeniletrov: pentabromo difenileter, oktabromo difenileter in dekabromo difenileter.

<sup>(13)</sup> Skupna masa fenola in enostavnih substituiranih fenolov, izraženo kot skupni ogljik.

<sup>(14)</sup> Policiklični aromatski ogljikovodiki (PAH) se merijo za namen poročanja o izpustih kot benzo(a)piren (50-32-8), benzo(b)fluoranten (205-99-2), benzo(k)fluoranten (207-08-9), indeno(1,2,3-cd)piren (193-39-5) (iz Uredbe Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 850/2004 z dne 29. aprila 2004 o obstojnih organskih onesnaževalih (UL L 229, 29.6.2004, str. 5)).

<sup>(15)</sup> Skupna masa tributilkositrovih spojin, izraženo kot masa tributilkositra.

<sup>(16)</sup> Skupna masa trifenilkositrovih spojin, izraženo kot masa trifenilkositra.

<sup>(17)</sup> Skupna masa ksilenov (orto-ksilena, meta-ksilena, para-ksilena).

## PRILOGA III

## Oblika, v kateri države članice Komisiji poročajo o izpustih in prenosu podatkov

<b>Referenčno leto</b>		
<b>Podatki o industrijskem kompleksu</b>		
Ime matičnega podjetja Ime industrijskega kompleksa Identifikacijska številka naprave Ulica in številka Naselje Poštna številka Država Koordinate lege Povodje (1) SKD številka (4-številkna) Glavna gospodarska dejavnost Obseg proizvodnje (neobvezno) Število naprav (neobvezno) Število obratovalni ur v letu (neobvezno) Število zaposlenih (neobvezno) Polje za vpis besedila s podatki ali spletnega naslova, ki ga predloži industrijski kompleks ali matično podjetje (neobvezno)		
<b>Vse dejavnosti industrijskega kompleksa iz Priloge I (v skladu z označevanjem iz Priloge I in oznako IPPC dejavnosti, kadar je na voljo)</b>		
Dejavnost 1 (glavna dejavnost iz Priloge I) Dejavnost 2 Dejavnost N		
<b>Podatki o izpustih iz industrijskega kompleksa v zrak za vsako onesnaževalo, ki presega mejno količino (skladno s Prilogo II)</b>		Izpusti v zrak
Onesnaževalo 1 Onesnaževalo 2 Onesnaževalo N	M: izmerjeno; uporabljena analitska metoda C: izračunano; uporabljena metoda izračuna E: ocenjeno	T: skupaj v kg/leto A: nenamerno v kg/leto
<b>Podatki o izpustih iz industrijskega kompleksa v vodo za vsako onesnaževalo, ki presega mejno količino (skladno s Prilogo II)</b>		Izpusti v vodo
Onesnaževalo 1 Onesnaževalo 2 Onesnaževalo N	M: izmerjeno; uporabljena analitska metoda C: izračunano; uporabljena metoda izračuna E: ocenjeno	T: skupaj v kg/leto A: nenamerno v kg/leto
<b>Podatki o izpustih iz industrijskega kompleksa v tla za vsako onesnaževalo, ki presega mejno količino (skladno s Prilogo II)</b>		Izpusti v tla
Onesnaževalo 1 Onesnaževalo 2 Onesnaževalo N	M: izmerjeno; uporabljena analitska metoda C: izračunano; uporabljena metoda izračuna E: ocenjeno	T: skupaj v kg/leto A: nenamerno v kg/leto

<b>Prenos izven kraja nastanka za vsako onesnaževalo, namenjeno v čistilno napravo za odpadne vode v količinah, ki presegajo mejno količino (v skladu s Prilogo II)</b>		
Onesnaževalo 1	M: izmerjeno; uporabljena analitska metoda	v kg/leto
Onesnaževalo 2	C: izračunano; uporabljena metoda izračuna	
Onesnaževalo N	E: ocenjeno	
<b>Prenos nevarnih odpadkov, ki presegajo mejno količino (v skladu s členom 5), izven kraja nastanka za industrijski kompleks</b>		
<u>V državi:</u> Za predelavo (R)	M: izmerjeno; uporabljena analitska metoda C: izračunano; uporabljena metoda izračuna E: ocenjeno	v tonah/leto
<u>V državi:</u> Za odstranitev (D)	M: izmerjeno; uporabljena analitska metoda C: izračunano; uporabljena metoda izračuna E: ocenjeno	v tonah/leto
<u>V druge države:</u> Za predelavo (R) Ime predelovalca Naslov predelovalca Naslov kraja predelave, ki dejansko sprejme odpadke	M: izmerjeno; uporabljena analitska metoda C: izračunano; uporabljena metoda izračuna E: ocenjeno	v tonah/leto
<u>V druge države:</u> Za odstranitev (D) Ime odstranjevalca Naslov odstranjevalca Naslov kraja odstranitve, ki dejansko sprejme odpadke	M: izmerjeno; uporabljena analitska metoda C: izračunano; uporabljena metoda izračuna E: ocenjeno	v tonah/leto
<b>Prenos nenevarnih odpadkov, ki presegajo mejno količino (v skladu s členom 5), izven kraja nastanka za industrijski kompleks</b>		
Za predelavo (R)	M: izmerjeno; uporabljena analitska metoda C: izračunano; uporabljena metoda izračuna E: ocenjeno	v tonah/leto
Za odstranitev (D)	M: izmerjeno; uporabljena analitska metoda C: izračunano; uporabljena metoda izračuna E: ocenjeno	v tonah/leto
<b>Pristojni organ za zahteve javnosti:</b>		
Ime		
Ulica in številka		
Naselje		
Št. telefona		
Št. telefaksa		
Naslov elektronske pošte		
(1) V skladu s členom 3(1) Direktive Evropskega parlamenta in Sveta 2000/60/ES z dne 23. oktobra 2000 o določitvi okvira za ukrepe Skupnosti na področju vodne politike (UL L 327, 22.12.2000, str. 1). Direktiva, kakor je bila spremenjena z Odločbo št. 2455/2001/ES (UL L 331, 15.12.2001, str. 1).		

## Dodatek 2: Primerjava dejavnosti iz direktive IPPC in uredbe E-RIPO

Direktiva IPPC (96/61/ES)		Uredba E-RIPO		Spremembe v uredbi E-RIPO	
Št.	Dejavnost	Mejna vrednost zmogljivosti	Št.		Dejavnost
1	Energetika		1.	Energetika	
1.2	Rafinerije nafte in plina		(a)	Rafinerije nafte in plina	* <sup>123</sup>
1.4	Obrati za uplinjanje in utekočinjanje premoga		(b)	Naprave za uplinjanje in utekočinjanje	*
1.1	Kurilne naprave z nazivno vhodno toplotno močjo nad	50 MW	(c)	Termoelektrarne in druge kurilne enote	Z vhodno toplotno močjo 50 megavatov (MW)
1.3	Koksarne		(d)	Koksarne	*
			(e)	Mlini za premog	Z zmogljivostjo 1 tone na uro
			(f)	Naprave za proizvodnjo proizvodov iz premoga in trdega brezdimnega goriva	*
2	Proizvodnja in predelava kovin		2.	Proizvodnja in predelava kovin	
2.1	Obrati za praženje ali sintranje kovinskih rud (vključno s sulfidnimi rudami)		(a)	Naprave za praženje ali sintranje kovinskih rud (vključno s sulfidnimi rudami)	*

<sup>123</sup> Zvezdica (\*) pomeni, da se mejna vrednost zmogljivosti ne uporablja (obveznost poročanja velja za vse industrijske komplekse).

<sup>124</sup> UL L 175, 5. 7. 1985, str. 40.

Direktiva IPPC (96/61/ES)		Uredba E-RIPO			Spremembe v uredbi E-RIPO	
Št.	Dejavnost	Mejna vrednost zmogljivosti	Št.	Dejavnost	Mejna vrednost zmogljivosti	
2.2	Obrati za proizvodnjo surovega železa ali jekla (primarno ali sekundarno taljenje), vključno z neprekinjenim litjem	Z zmogljivostjo nad 2,5 tone na uro	(b)	Naprave za proizvodnjo surovega železa ali jekla (primarno ali sekundarno taljenje), vključno s kontinuiranim litjem	Z zmogljivostjo 2,5 tone na uro	Novo besedilo: (primarno ali sekundarno) taljenje („fusion“) je spremenjeno v taljenje („melting“); zajete dejavnosti so nespremenjene.
2.3	Obrati za predelavo železa in jekla:		(c)	Naprave za predelavo železa in jekla:		
	(a) obrati za vroče valjanje	Z zmogljivostjo nad 20 ton surovega jekla na uro		(i) vroča valjarna	Z zmogljivostjo 20 ton surovega jekla na uro	
	(b) kovačnice s kladici	katerih energija je večja od 50 kilojoulov na kladivo in v katerih uporabljena toplotna moč presega 20 MW		(ii) kovačije s kladivi	Z energijo 50 kilojoulov na kladivo, če uporabljena kalorična moč presega 20 MW	
	(c) nanašanje zaščitnih prevlek iz staljenih kovin	z vložkom nad 2 toni surovega jekla na uro		(iii) nanašanje zaščitnih prevlek iz staljenih kovin	Z vložkom 2 ton surovega jekla na uro	
2.4	Livarne železa in jekla	s proizvodno zmogljivostjo na 20 ton na dan	(d)	Livarne železa in jekla	S proizvodno zmogljivostjo 20 ton na dan	
2.5	Obrati		(e)	Naprave:		
	(a) za proizvodnjo surovih			(i) za proizvodnjo surovih	*	

Direktiva IPPC (96/61/ES)		Uredba E-RIPO		Spremembe v uredbi E-RIPO	
Št.	Dejavnost	Mejna vrednost zmogljivosti	Št.	Dejavnost	Mejna vrednost zmogljivosti
	barvnih kovin iz rude, koncentratov ali sekundarnih surovin z metalurškimi, kemijskimi ali elektrolitskimi postopki			barvnih kovin iz rude, koncentratov ali sekundarnih surovin z metalurškimi, kemijskimi ali elektrolitskimi postopki	
	(b) Za taljenje in legiranje barvnih kovin, vključno z izrabljenimi izdelki za predelavo (rafinacija, litije itn.)	s talilno zmogljivostjo nad 4 tone za svinec in kadmij ali 20 ton na dan za druge kovine		(ii) za taljenje barvnih kovin, vključno zlitin in produktov primerne za ponovno predelavo (iz postopkov rafinacije, vliivanja itd.)	S talilno zmogljivostjo 4 ton na dan za svinec in kadmij ali 20 ton na dan za vse druge kovine
2.6	Obrati za površinsko obdelavo kovin in plastičnih mas z uporabo elektrolitskih ali kemičnih postopkov	v kadeh s prostornino nad 30 m <sup>3</sup>	(f)	Naprave za površinsko obdelavo kovin in plastičnih mas z uporabo elektrolitskih ali kemičnih postopkov	V delovnih kade s prostornino 30 m <sup>3</sup>
3.	Nekovinska industrija		3.	Nekovinska industrija	
			(a)	Podzemno rudarjenje in sorodne dejavnosti	*
			(b)	Dnevni kop in kamnolomi	Če površina, kjer se dejansko izvaja izkopavanje, obsega 25 hektarov
3.1	Obrati za proizvodnjo cementnega klinkerja v	s proizvodno	(c)	Naprave za proizvodnjo: (i) cementnega klinkerja v	S proizvodno

Nova dejavnost v uredbi E-RIPO v primerjavi z direktivo IPPC;  
 rudniki so vključeni v Prilogo II k Direktivi EIA 85/337/EGS.

Nova dejavnost v uredbi E-RIPO v primerjavi z direktivo IPPC;  
 kamnolomi in dnevni kopi, kjer površina kraja presega 25 hektarov, so vključeni v Prilogo I, projekti pod navedeno omejitvijo površine, pa so vključeni v Prilogo II k Direktivi EIA 85/337/EGS.

„Površina, kjer se dejansko izvaja izkopavanje” pomeni površino območja, zmanjšano za območje rehabilitiranega območja in območje prihodnjega izkopavanja.

Direktiva IPPC (96/61/ES)		Uredba E-RIPO		Spremembe v uredbi E-RIPO	
Št.	Dejavnost	Mejna vrednost zmogljivosti	Št.		Dejavnost
	rotacijskih pečeh	zmogljivostjo nad 500 ton na dan		rotacijskih pečeh	zmogljivostjo 500 ton na dan
	ali apna v rotacijskih pečeh	s proizvodno zmogljivostjo nad 50 ton na dan		(ii) apna v rotacijskih pečeh	S proizvodno zmogljivostjo 50 ton na dan
	ali v drugih pečeh	s proizvodno zmogljivostjo nad 50 ton na dan		(iii) cementnega klinkerja ali apna v drugih pečeh	S proizvodno zmogljivostjo 50 ton na dan
3.2	Obrati za proizvodnjo azbesta in izdelavo azbestnih izdelkov		(d)	Naprave za proizvodnjo azbesta in za izdelavo azbestnih izdelkov	*
3.3	Obrati za proizvodnjo stekla, vključno s steklenimi vlakni	s talilno zmogljivostjo nad 20 ton na dan	(e)	Naprave za proizvodnjo stekla, vključno s steklenimi vlakni	S talilno zmogljivostjo 20 ton na dan
3.4	Obrati za taljenje mineralnih snovi, vključno s proizvodnjo mineralnih vlaken	s talilno zmogljivostjo nad 20 ton na dan	(f)	Naprave za taljenje nekovin, vključno s proizvodnjo mineralnih vlaken	S talilno zmogljivostjo 20 ton na dan
3.5	Obrati za izdelavo keramičnih izdelkov z žganjem, zlasti strešnikov, opek, ognjevarnih opek, ploščic, lončevine ali porcelana	s proizvodno zmogljivostjo nad 75 ton na dan in/ali zmogljivostjo peči nad 4 m <sup>3</sup> in z vložkom v posamezno peč nad 300 kg/m <sup>3</sup>	(g)	Naprave za izdelavo keramičnih izdelkov z žganjem, zlasti strešnikov, opek, ognjevarnih opek, ploščic, lončevine ali porcelana	S proizvodno zmogljivostjo 75 ton na dan ali z zmogljivostjo peči 4 m <sup>3</sup> in vložkom v posamezno peč 300 kg/m <sup>3</sup>
4.	Proizvodnja v smislu vrst dejavnosti iz tega oddelka pomeni proizvodnjo na industrijski ravni s kemično predelavo snovi ali skupnih snovi, naštetih		4.	Kemična industrija	

Razširitev opredelitive dejavnosti iz direktive IPPC, ki zajema cementni klinker v drugih pečeh, tako, da zajema oboje, cementni klinker in apno v drugih pečeh.

„in/ali“ je spremenjen v „ali“. Pojasnilo ali razširitev, odvisno od tega, kako se DČ odloči glede uporabe „in/ali“ v okviru direktive IPPC.

Področje dejavnosti kemične industrije v okviru direktive IPPC in uredbe E-RIPO je enako.



Direktiva IPPC (96/61/ES)		Uredba E-RIPO		Spremembe v uredbi E-RIPO	
Št.	Dejavnost	Mejna vrednost zmogljivosti	Št.		Dejavnost
	v oddelkih 4.1 do 4.6				
4.1	Kemični obrati za proizvodnjo osnovnih organskih kemikalij, kot so:		(a)	Naprave za proizvodnjo osnovnih organskih kemikalij na industrijski ravni, kot so:	*
	(a) enostavni ogljikovodiki (ciklični ali aciklični, nasičeni ali nenasičeni, alifatski ali aromatski)			(i) enostavni ogljikovodiki (ciklični ali aciklični, nasičeni ali nenasičeni, alifatski ali aromatski)	
	(b) ogljikovodiki z vezanim kisikom, kot so alkoholi, aldehidi, ketoni, karboksilne kisline, estri, acetati, etri, peroksidi, epoksi smole			(ii) ogljikovodiki z vezanim kisikom, kakor so alkoholi, aldehidi, ketoni, karboksilne kisline, estri, acetati, etri, peroksidi, epoksidne smole	
	(c) ogljikovodiki z vezanim žveplom			(iii) ogljikovodiki z vezanim žveplom	
	(d) ogljikovodiki z vezanim dušikom, kot so amini, amidi, dušikove, nitro- ali nitratne spojine, nitrili, cianati, izocianati			(iv) ogljikovodiki z vezanim dušikom, kakor so amini, amidi, nitroso-, nitro- ali nitratne spojine, nitrili, cianati, izocianati	
	(e) ogljikovodiki z vezanim fosforjem			(v) ogljikovodiki z vezanim fosforjem	
	(f) halogenirani			(vi) halogenirani	

Direktiva IPPC (96/61/ES)		Uredba E-RIPO		Spremembe v uredbi E-RIPO	
Št.	Dejavnost	Mejna vrednost zmogljivosti	Št.		Dejavnost
	ogljikovodiki			ogljikovodiki	
	(g) organokovinske spojine			(vii) organokovinske spojine	
	(h) osnovne plastične mase (polimeri, sintetična vlakna in vlakna na osnovi celuloze)			(viii) osnovne plastične mase (polimeri, sintetična vlakna in celulozna vlakna)	
	(i) sintetične gume			(ix) sintetični kavčuk	
	(j) barve in pigmenti			(x) organska barvila in pigmenti	
	(k) površinsko aktivne snovi			(xi) površinsko aktivne snovi	
4.2	Kemični obrati za proizvodnjo osnovnih anorganskih kemikalij, kot so:		(b)	Naprave za proizvodnjo osnovnih anorganskih kemikalij na industrijski ravni, kot so:	*
	(a) plini, kot so amoniak, klor ali vodikov klorid, fluor ali vodikov fluorid, ogljikovi oksidi, žveplove spojine, dušikovi oksidi, vodik, žveplov dioksid, karbonilklorid			(i) plini, kakor so amoniak, klor ali vodikov klorid, fluor ali vodikov fluorid, ogljikovi oksidi, žveplove spojine, dušikovi oksidi, vodik, žveplov dioksid, karbonilklorid	
	(b) kisline, kot so kromova kislina, fluorovodikova kislina, fosforjeva kislina, dušikova kislina, klorovodikova kislina, žveplova kislina, oleum, žveplasta kislina			(ii) kisline, kakor so kromova kislina, fluorovodikova kislina, fosforjeva kislina, dušikova kislina, klorovodikova kislina, žveplova kislina, oleum, žveplasta kislina	
	(c) lugi, kot so amonijev hidroksid, kalijev hidroksid, natrijev hidroksid			(iii) baze, kakor so amonijev hidroksid, kalijev hidroksid, natrijev hidroksid	

Direktiva IPPC (96/61/ES)		Uredba E-RIPO		Spremembe v uredbi E-RIPO	
Št.	Dejavnost	Mejna vrednost zmogljivosti	Št.	Dejavnost	Mejna vrednost zmogljivosti
	hidroksid				
	(d) soli, kot so amonijev klorid, kalijev klorat, kalijev karbonat, natrijev karbonat, perborat, srebrov nitrat			(iv) soli, kakor so amonijev klorid, kalijev klorat, kalijev karbonat, natrijev karbonat, perborat, srebrov nitrat	
	(e) nekovine, kovinski oksidi ali druge anorganske spojine, kot so kalcijev karbid, silicij in silicijev karbid			(v) nekovine, kovinski oksidi ali druge anorganske spojine, kakor so kalcijev karbid, silicij, silicijev karbid	
4.3	Kemični obrati za proizvodnjo fosfornih, dušikovih in kalijevih gnojil (enostavnih ali sestavljenih)		(c)	Naprave za proizvodnjo fosforjevih, dušikovih ali kalijevih gnojil (enostavnih ali sestavljenih) na industrijski ravni	*
4.4	Kemični obrati za proizvodnjo osnovnih sredstev za varstvo rastlin in biocidov		(d)	Naprave za proizvodnjo osnovnih sredstev za zaščito rastlin in biocidov na industrijski ravni	*
4.5	Obrati, v katerih se uporabljajo kemični ali biološki postopki za proizvodnjo osnovnih farmacevtskih izdelkov		(e)	Naprave, v katerih se uporabljajo kemični ali biološki postopki za industrijsko proizvodnjo osnovnih farmacevtskih izdelkov	*
4.6	Kemični obrati za proizvodnjo eksplozivnih snovi		(f)	Naprave za industrijsko proizvodnjo eksplozivov in pirotehničnih sredstev	*
5.	Ravnanje z odpadki Brez vpliva člena 11		5.	Ravnanje z odpadki in odpadno vodo	
					Razširitev: dejavnosti iz direktive IPPC je dodana proizvodnja pirotehničnih sredstev.

Direktiva IPPC (96/61/ES)		Uredba E-RIPO		Spremembe v uredbi E-RIPO	
Št.	Dejavnost	Mejna vrednost zmogljivosti	Št.	Dejavnost	Mejna vrednost zmogljivosti
	Direktive 75/442/EGS ali člena 3 Direktive Sveta 91/689/EGS z dne 12. decembra 1991 o nevarnih odpadkih <sup>125</sup>				
5.1	Obrati za odstranjevanje ali predelavo nevarnih odpadkov, kot so določeni v seznamu, navedenem v členu 1(4) Direktive 91/689/EGS, v Prilogah II A in II B (postopki R1, R5, R6, R8 in R9) Direktive 75/442/EGS in v Direktivi Sveta 75/439/EGS z dne 16. junija 1975 o odstranjevanju odpadnih olj <sup>126</sup>	z zmogljivostjo nad 10 ton na dan	(a)	Naprave za predelavo ali odstranjevanje nevarnih odpadkov	Z zmogljivostjo 10 ton na dan
5.2	Obrati za sežiganje komunalnih odpadkov, kot so določeni v Direktivi Sveta 89/369/EGS z dne 8. junija 1989 o preprečevanju onesnaževanja zraka iz novih sežigalnih komunalnih odpadkov <sup>127</sup> in Direktivi Sveta 89/429/EGS z dne 21.	z zmogljivostjo nad 3 tone na uro	(b)	Naprave za sežiganje nevarnih odpadkov na področju uporabe Direktive Evropskega parlamenta in Sveta 2000/76/ES z dne 4. decembra 2000 o sežiganju odpadkov <sup>129</sup>	Z zmogljivostjo 3 ton na uro
					Razširitev: uredba E-RIPO zajema vse naprave za predelavo ali odstranjevanje nevarnih odpadkov, ki so nad določeno mejno vrednostjo, medtem ko direktiva IPPC zajema samo določene vrste postopkov.
					Sprememba opisa dejavnosti: namesto „sežiganje komunalnih odpadkov“ se uporabi izraz „sežiganje nevarnih odpadkov na področju uporabe Direktive Evropskega parlamenta in Sveta 2000/76/ES ...“; mejna vrednost zmogljivosti je nespremenjena.

<sup>125</sup> UL št. L 377, 31. 12. 1991, str. 20. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo 94/31/ES (UL št. L 168, 2. 7. 1994, str. 28).

<sup>126</sup> UL št. L 194, 25. 7. 1975, str. 23. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo 91/692/EGS (UL št. L 377, 31. 12. 1991, str. 48).

<sup>127</sup> UL št. L 163, 14. 6. 1989, str. 32.

Direktiva IPPC (96/61/ES)		Uredba E-RIPO		Spremembe v uredbi E-RIPO	
Št.	Dejavnost	Mejna vrednost zmogljivosti	Št.		Dejavnost
	junija 1989 o zmanjševanju onesnaževanja zraka iz obstoječih sežigalnic komunalnih odpadkov <sup>128</sup>				
5.3	Obrati za odstranjevanje nenevarnih odpadkov, kot so določeni v Prilogi II A Direktive 75/442/EGS pod naslovoma D8 in D9,	z zmogljivostjo nad 50 ton na dan	(c)	Naprave za odstranjevanje nenevarnih odpadkov	Z zmogljivostjo 50 ton na dan
5.4	Odlagališča odpadkov, razen odlagališč za inertne odpadke	ki sprejmejo več kot 10 ton na dan, ali s skupno zmogljivostjo nad 25000 ton	(d)	Odlagališča (razen odlagališč za interne odpadke in odlagališč, ki so bila dokončno zaprta pred 16.7.2001 ali tistih, za katere se je iztekla faza upravljanja po zaprtju, ki jo zahtevajo pristojni organi v skladu s členom 13 Direktive Sveta 1999/31/ES z dne 26. aprila 1999 o odlaganju odpadkov na odlagališčih <sup>130</sup> )	Uredba E-RIPO izrecno izključuje tista odlagališča, ki odpadkov več ne sprejemajo. Izključena so odlagališča <ul style="list-style-type: none"> <li>– ki so bila dokončno zaprta pred 16. 7. 2001 ali</li> <li>– za katere se je iztekla faza upravljanja po zaprtju, ki jo zahtevajo pristojni organi v skladu s členom 13 Direktive Sveta 1999/31/ES z dne 26. aprila 1999 o odlaganju odpadkov na odlagališčih.</li> </ul>
6.5	Kafilerije	z zmogljivostjo predelave več kot	(e)	Naprave za odstranjevanje ali predelavo živalskih	Z zmogljivostjo obdelave 10 ton na

<sup>128</sup> UL št. L 203, 15. 7. 1989, str. 50.

<sup>129</sup> UL L 332, 28.12.2000, str. 91.

<sup>130</sup> UL L 182, 16.7.1999, str. 1. Direktiva, kakor je bila spremenjena z Uredbo (ES) št. 1882/2003.

Direktiva IPPC (96/61/ES)		Uredba E-RIPO		Spremembe v uredbi E-RIPO	
Št.	Dejavnost	Mejna vrednost zmogljivosti	Št.		Dejavnost
		10 ton na dan		trupov in živalskih odpadkov	dan
			(f)	Čistilne naprave za komunalne odpadne vode	Z zmogljivostjo 100000 populacijskih ekvivalentov
			(g)	Neodvisno upravljane čistilne naprave za industrijsko odpadno vodo, ki opravljajo storitev čiščenja za eno ali več dejavnosti iz te priloge	Z zmogljivostjo <sup>131</sup> 10000 m <sup>3</sup> na dan
6.	Druge dejavnosti				
6.1	Industrijski obrati za proizvodnjo: (a) papirne kaše iz lesa ali drugih vlaknatih materialov		(a)	Industrijske naprave za proizvodnjo vlaknine iz lesa ali podobnih vlaknatih materialov	*

<sup>131</sup> Mejna vrednost zmogljivosti se pregleda najpozneje do leta 2010 in glede na rezultate prvega kroga poročanja.

Direktiva IPPC (96/61/ES)		Uredba E-RIPO		Spremembe v uredbi E-RIPO		
Št.	Dejavnost	Mejna vrednost zmogljivosti	Št.		Dejavnost	Mejna vrednost zmogljivosti
	(b) papirja in kartona	s proizvodno zmogljivostjo nad 20 ton na dan	(b)	Industrijske naprave za proizvodnjo papirja, kartonov in lepenke ter drugih proizvodov, narejenih primarno iz lesa (kakor so iverne plošče, plošče iz stisnjenih vlaken in vezane lesene plošče	S proizvodno zmogljivostjo 20 ton na dan	Razširitev opredelitve dejavnosti iz direktive IPPC, ki zajema proizvodnjo papirja in kartona, tako, da zajema tudi druge proizvode, narejene primarno iz lesa, kot so iverne plošče, plošče iz stisnjenih vlaken in vezane lesene plošče.
			(c)	Industrijske naprave za zaščito lesa in proizvodov iz lesa s kemikalijami	S proizvodno zmogljivostjo 50 m <sup>3</sup> na dan	Nova dejavnost v uredbi E-RIPO v primerjavi z direktivo IPPC.
			7.	Intenzivna živinoreja in ribogojstvo		
6.6	Obrati za intenzivno rejo perutnine ali prašičev	(a) z več kot 40000 mest za perutnino (b) z več kot 2000 mest za prašiče pitance (težje od 30 kg) ali (c) več kot 750 mest za plemenske svinje	(a)	Naprave za intenzivno rejo perutnine ali prašičev	(i) S 40000 mesti za perutnino (ii) Z 2000 mesti za prašiče pitance (težje od 30 kg)	
			(b)	Intenzivno ribogojstvo	(iii) S 750 mesti za plemenske svinje	Nova dejavnost v uredbi E-RIPO v primerjavi z direktivo IPPC; projekti intenzivnega ribogojstva so vključeni v Prilogo II k Direktivi EIA 85/337/EGS.
			8.	Živalski in rastlinski proizvodi iz sektorja hrane in pijače		Izrecno je naveden sektor pijače.

Direktiva IPPC (96/61/ES)		Uredba E-RIPO		Spremembe v uredbi E-RIPO
Št.	Dejavnost	Št.	Dejavnost	
				Mejna vrednost zmogljivosti
6.4	(a) Klavnice	(a)	Klavnice	Z zmogljivostjo zakola 50 ton na dan
	(b) Obdelava in predelava za proizvodnjo živil iz:	(b)	Obdelava in predelava za proizvodnjo hrane in pijače iz:	Novo besedilo: izrecna navedba „pijače“, čeprav je ta že upoštevana (v okviru „živil“) v direktivi IPPC.
	— živalskih surovin (razen mleka)		(i) živalskih surovin (razen mleka)	S proizvodno zmogljivostjo 75 ton končnih izdelkov na dan
	— rastlinskih surovin		(ii) rastlinskih surovin	S proizvodno zmogljivostjo 300 ton končnih izdelkov na dan (povprečna četrletna vrednost)
	(c) Obdelava in predelava mleka	(c)	Obdelava in predelava mleka	Z zmogljivostjo sprejetja 200 ton mleka na dan (povprečna letna vrednost)
		9.	Druge dejavnosti	Drugačno besedilo: direktiva IPPC temelji na povprečni dejanski količini prejetega mleka, medtem ko uredba E-RIPO temelji na zmogljivosti sprejetja mleka.
6.2	Obrati za predhodno obdelavo (postopki, kot so pranje, beljenje, mercerizacija) ali barvanje vlaken ali tkanin,	(a)	Naprave za predhodno obdelavo (postopki, kakor so spiranje, beljenje, mercerizacija) ali barvanje vlaken ali tkanin	Z zmogljivostjo obdelave 10 ton na dan



Direktiva IPPC (96/61/ES)		Uredba E-RIPO		Spremembe v uredbi E-RIPO	
Št.	Dejavnost	Mejna vrednost zmogljivosti	Št.		Dejavnost
6.3	Obrati za strojenje kože,	katerih zmogljivost obdelave presega 12 ton končnih izdelkov na dan	(b)	Naprave za strojenje kože	Z zmogljivostjo obdelave 12 ton končnih izdelkov na dan
6.7	Obrati za površinsko obdelavo snovi, predmetov ali izdelkov z uporabo organskih topil, zlasti za apreturo, tiskanje, premazovanje, razmaščevanje, impregniranje proti vlagi, lepljenje, barvanje, čiščenje ali impregniranje,	s porabo več kot 150 kg na uro ali več kot 200 ton na leto	(c)	Naprave za površinsko obdelavo snovi, predmetov ali izdelkov z uporabo organskih topil, zlasti za apreturo, tiskanje, premazovanje, razmaščevanje, impregniranje proti vodi in drugo impregniranje, klejanje, barvanje in čiščenje	Z zmogljivostjo porabe 150 kg na uro ali 200 ton na leto
6.8	Obrati za proizvodnjo ogljika (antracita) ali elektrografita s sežiganjem ali grafitizacijo		(d)	Naprave za proizvodnjo ogljika (antracita) ali elektrografita s sežiganjem ali grafitizacijo	*
			(e)	Naprave za gradnjo, barvanje ali odstranjevanje barve z ladj	Z zmogljivostjo za ladje, dolge 100 m

Nova dejavnost v uredbi E-RIPO v primerjavi z direktivo IPPC;  
te dejavnosti so v določeni meri že zajete drugje (zlasti „površinska obdelava s topili“ v okviru dejavnosti 6.7 iz Priloge) v direktivi IPPC;  
ladjedelnice so vključene v Prilogo II k Direktivi EIA 85/337/EGS.

**Tabela 21: Primerjava dejavnosti iz Priloge I k direktivi IPPC in dejavnosti iz Priloge I k uredbi E-RIPO**

### Dodatek 3: Seznam mednarodno priznanih merilnih metod za določanje onesnaževal zraka in vode<sup>\*</sup>

OPOMBA – Različne faze teh merilnih metod (vzorčenje, prenos in shranjevanje, predobdelava, ekstrakcija, analiza-količinska opredelitev, poročanje) so standardizirane v enem ali več standardih. Navedeni standardi pri izpustih v zrak na splošno zajemajo vse faze merilnih metod. Pri izpustih v vodo navedeni standardi na splošno pokrivajo fazo analize-količinske opredelitve. Smernice o drugih fazah so določene v „splošnih smernicah (G1-G7)“, navedenih na koncu te tabele; te vključujejo tudi standarde (G6, G7) o zadevah, kot so pristojnost laboratorijev, negotovosti .... itd.

Kjer standardi CEN ali ISO v tej tabeli niso navedeni, to ne pomeni, da gre v vseh primerih za pomanjkanje ustreznih postopkov: delo na področju teh tem v okviru CEN ali ISO lahko na primer pravkar poteka.

Št.	Številka CAS	Onesnaževalo	Standard EN ali ISO Emisije v zrak (kratice: glej spodaj)	Standard EN ali ISO Emisije v vodo (Kratice: glej spodaj)
1	74-82-8	Metan (CH <sub>4</sub> )	Standard ISO pripravlja tehnični odbor ISO/TC 146/SC 1/ WG 22 (samo za informacijo)	---
2	630-08-0	Ogljikov monoksid (CO)	EN 15058:2004 ISO 12039:2001	---
3	124-38-9	Ogljikov dioksid (CO <sub>2</sub> )	ISO 12039:2001	---
4		Fluorirani ogljikovodiki (HFC)		---
5	10024-97-2	Dušikov oksid (N <sub>2</sub> O)	Standard ISO pripravlja tehnični odbor ISO/TC 146/SC 1/ WG 19 (samo za informacijo)	---
6	7664-41-7	Amoniak (NH <sub>3</sub> )		---
7		Nemetanske hlapne organske spojine (NMVOC)	EN 13649:2001	---
8		Dušikovi oksidi (NO <sub>x</sub> /NO <sub>2</sub> )	EN 14792:2005 ISO 11564:1998 ISO 10849:1996	---
9		Perfluorirani ogljikovodiki (PFCs)		---
10	2551-62-4	Žveplov heksafluorid (SF <sub>6</sub> )		---

<sup>\*</sup> O izpustih onesnaževal, ki spadajo v več kategorij onesnaževal, se poroča za vsako izmed teh kategorij posebej.

Št.	Številka CAS	Onesnaževalo	Standard EN ali ISO Emisije v zrak (kratice: glej spodaj)	Standard EN ali ISO Emisije v vodo (Kratice: glej spodaj)
11		Žveplovi oksidi (SO <sub>x</sub> /SO <sub>2</sub> )	EN 14791:2005 ISO 7934:1989 ISO 7935:1992 ISO 11632:1998	---
12		Celotni dušik	---	EN 12260:2003 EN ISO 11905-1:1998
13		Celotni fosfor	---	EN ISO 15681-1:2004 EN ISO 15681-2:2004 EN ISO 11885:1997 EN ISO 6878:2004
14		Klorofluorogljikovodiki (HCFC)		---
15		Klorofluorogljikovodiki (CFCs)		---
16		Haloni		---
17		Arzen in spojine (kot As)	EN 14385:2004	EN ISO 11969:1996 EN 26595:1992
18		Kadmij in spojine (kot Cd)	EN 14385:2004	EN ISO 5961:1995 EN ISO 11885:1997
19		Krom in spojine (kot Cr)	EN 14385:2004	EN 1233:1996 EN ISO 11885:1997
20		Baker in spojine (kot Cu)	EN 14385:2004	EN ISO 11885:1997
21		Živo srebro in spojine (kot Hg)	EN 13211:2001 EN 14884:2005	EN 1483:1997 EN 12338:1998 EN 13506:2001 V skladu s stopnjo koncentracije
22		Nikelj in spojine (kot Ni)	EN 14385:2004	EN ISO 11885:1997
23		Svinec in spojine (kot Pb)	EN 14385:2004	EN ISO 11885:1997

Št.	Številka CAS	Onesnaževalo	Standard EN ali ISO Emisije v zrak (kratice: glej spodaj)	Standard EN ali ISO Emisije v vodo (Kratice: glej spodaj)
24		Cink in spojine (kot Zn)		EN ISO 11885:1997
25	15972-60-8	Alaklor	---	
26	309-00-2	Aldrin		EN ISO 6468:1996
27	1912-24-9	Atrazin	---	EN ISO 10695:2000
28	57-74-9	Klordan		
29	143-50-0	Klordekon		
30	470-90-6	Klorfenvinfos	---	
31	85535-84-8	Kloroalkani, C <sub>10</sub> -C <sub>13</sub>	---	
32	2921-88-2	Klorpirifos	---	
33	50-29-3	DDT		EN ISO 6468:1996
34	107-06-2	1,2-dikloroetan (EDC)		EN ISO 10301:1997 EN ISO 15680:2003
35	75-09-2	Diklorometan (DCM)		EN ISO 10301:1997 EN ISO 15680:2003
36	60-57-1	Dieldrin		EN ISO 6468:1996
37	330-54-1	Diuron	---	EN ISO 11369:1997
38	115-29-7	Endosulfan	---	EN ISO 6468:1996
39	72-20-8	Endrin		EN 6468:1996
40		Halogenirane organske spojine (kot AOX)	---	EN ISO 9562:2004
41	76-44-8	Heptaklor		EN ISO 6468:1996
42	118-74-1	Heksaklorobenzen (HCB)		EN ISO 6468:1996
43	87-68-3	Heksaklorobutadien (HCBd)	---	
44	608-73-1	1,2,3,4,5, 6 -heksaklorocikloheksan (HCH)		EN ISO 6468:1996
45	58-89-9	Lindan		EN ISO 6468:1996
46	2385-85-5	Mireks		
47		PCDD +PCDF (dioksini +furani) (kot Teq)	EN 1948-1 do -3:2003	ISO 18073:2004

Št.	Številka CAS	Onesnaževalo	Standard EN ali ISO Emisije v zrak (kratice: glej spodaj)	Standard EN ali ISO Emisije v vodo (Kratice: glej spodaj)
48	608-93-5	Pentaklorobenzen		EN ISO 6468:1996
49	87-86-5	Pentaklorofenol (PCP)		
50	1336-36-3	Poliklorirani bifenili (PCB)	(prCEN/TS 1948-4) samo za informacijo	EN ISO 6468:1996
51	122-34-9	Simazin	---	EN ISO 11369:1997 EN ISO 10695:2000
52	127-18-4	Tetrakloroetilen (PER)		EN ISO 15680:2003 EN ISO 10301:1997
53	56-23-5	Tetraklorometan (TCM)		EN ISO 10301:1997
54	12002-48-1	Triklorobenzeni (TCB) ( <i>vsi izomeri</i> )		EN ISO 15680:2003
55	71-55-6	1,1,1-trikloroetan		---
56	79-34-5	1,1,2,2-tetrakloroetan		---
57	79-01-6	Trikloroetilen		EN ISO 15680:2003 EN ISO 10301:1997
58	67-66-3	Triklorometan		EN ISO 15680:2003 EN ISO 10301:1997
59	8001-35-2	Toksafen		
60	75-01-4	Vinilklorid		EN ISO 15680:2003
61	120-12-7	Antracen	ISO 11338-1 do -2:2003	EN ISO 17993:2003
62	71-43-2	Benzen	EN 13649:2001	ISO 11423-1:1997 ISO 11423-2:1997 EN ISO 15680:2003
63		Bromirani difeniletri (PBDE)	---	ISO 22032
64		Nonilfenol <i>in nonilfenol</i> etoksilati ( <i>NP/NPE</i> )	---	
65	100-41-4	Etil benzen	---	EN ISO 15680:2003
66	75-21-8	Etilen oksid		
67	34123-59-6	Izoproturon	---	

Št.	Številka CAS	Onesnaževalo	Standard EN ali ISO Emisije v zrak (kratice: glej spodaj)	Standard EN ali ISO Emisije v vodo (Kratice: glej spodaj)
68	91-20-3	Naftalen		EN ISO 15680:2003 EN ISO 17993:2003
69		Organo-kositrove spojine (kot celotni Sn)	---	EN ISO 17353:2005
70	117-81-7	Di-(2-etilheksil) ftalat (DEHP)		EN ISO 18856:2005
71	108-95-2	Fenoli (kot celotni C)	---	ISO 18857-1:2005
72		Policiklični aromatski ogljikovodiki (PAH)	ISO 11338-1 to -2:2003	EN ISO 17993:2003 ISO 7981-1:2005 ISO 7981-2:2005
73	108-88-3	Toluen	---	EN ISO 15680:2003
74		Spojine tributilkositra	---	EN ISO 17353:2005
75		Spojine trifenilkositra	---	EN ISO 17353:2005
76		Celotni organski ogljik (TOC) (kot celotni C ali COD/3)	---	EN 1484:1997
77	1582-09-8	Trifluralin	---	
78	1330-20-7	Ksileni	---	EN ISO 15680:2003
79		Kloridi (kot celotni Cl)	---	EN ISO 10304-1:1995 EN ISO 10304-2:1996 EN ISO 10304-4:1999 EN ISO 15682:2001
80		Klor in anorganske spojine (kot HCl)	EN 1911-1 do -3:2003	---
81	1332-21-4	Azbest	ISO 10397:1993	
82		Cianidi (kot celotni CN)	---	EN ISO 14403:2002
83		Fluoridi (kot celotni F)	---	EN ISO 10304-1:1995
84		Fluor in anorganske spojine (kot HF)	ISO/DIS 15713:2004	---
85	74-90-8	Vodikov cianid (HCN)		---

Št.	Številka CAS	Onesnaževalo	Standard EN ali ISO Emisije v zrak (kratice: glej spodaj)	Standard EN ali ISO Emisije v vodo (Kratice: glej spodaj)
86		Delci (PM10)	Standard ISO pripravlja tehnični odbor ISO/TC 146/SC 1/ WG 20 (na voljo kot Osnutek odbora CD 23210)  (samo za informacijo)	---
87	1806-26-4	Oktilfenoli in oktilfenol etoksilati	---	
88	206-44-0	Fluoranten	ISO 11338-1 do -2:2003	EN ISO 17993:2003
89	465-73-6	Izodrin	---	
90	36355-1-8	Heksabromobifenil		
91	191-24-2	Benzo(g,h,i)perilen	---	EN ISO 17993:2003
<b>SPLOŠNI STANDARDI za EMISIJE v ZRAK in/ali VODO</b>				
G1	Vzorčenje vode – 1. del: Navodilo za načrtovanje programov vzorčenja			EN ISO 5667-1 : 1996
G2	Vzorčenje vode – 10. del: Navodilo za vzorčenje odpadnih vod			EN ISO 5667-10 : 1992
G3	Vzorčenje vode – 3. del: Navodilo za shranjevanje in ravnanje z vzorci vode			EN ISO 5667-3 : 1994
G4	Vodilo za kontrolo kakovosti analiz vode			CEN/ISO TR 13530 : 1998
G5	Emisije nepremičnih virov – Notranji laboratorijski postopki validacije alternativne metode v primerjavi z referenčno metodo		CEN/TS 14793	
G6	Splošne zahteve za usposobljenost preskuševalnih in kalibracijskih laboratorijev		EN ISO 17025 : 2005	
G7	GUM = Vodilo za izražanje merilne negotovosti (1995), izdali BIPM, IEC, IFCC, ISO, IUPAC, IUPAP, OIML		CEN TS 13005 : 2000	

**Tabela 22: Mednarodno priznane merilne metode za onesnaževala zraka in vode**

### **Kratice:**

EN	Evropski standard
CEN/TS	Tehnična specifikacija CEN
CEN/TR	Tehnično poročilo CEN
ISO	Mednarodni standard
ISO/CD	Osnutek odbora ISO
ISO/TS	Tehnična specifikacija ISO
ISO/TR	Tehnično poročilo ISO
PrXXX	Osnutek standarda (samo za informacijo)

“---“ ni obveznosti poročanja na podlagi Evropskega RIPO

### **Naslovi standardov**

#### **Standardi EN (ISO)**

EN 1233:1996: <i>Kakovost vode – Določanje kroma – Atomska absorpcijska spektrofotometrijska metoda</i>
EN 1483:1997: <i>Kakovost vode – Določevanje živega srebra</i>
EN 1484:1997: <i>Kakovost vode – Navodila za določevanje celotnega organskega ogljika (TOC) in raztopljenega organskega ogljika (DOC)</i>
EN 1911-1:1998: <i>Emisije nepremičnih virov – Ročna metoda določevanja HCl – 1. del: Vzorčenje plinov</i>
EN 1911-2:1998: <i>Emisije nepremičnih virov - Ročna metoda določevanja HCl – 2. del: Absorpcija plinskih spojin</i>
EN 1911-3:1998: <i>Emisije nepremičnih virov - Ročna metoda določevanja HCl – 3. del: Analiza absorpcijskih raztopin in izračunavanje</i>
EN 1948-1:2006: <i>Emisije nepremičnih virov – Določevanje masne koncentracije PCDD/PCDF in dioksinu podobnih PCB – 1. del: Vzorčenje PCDD/PCDF</i>
EN 1948-2:2006: <i>Emisije nepremičnih virov – Določevanje masne koncentracije PCDD/PCDF in dioksinu podobnih PCB – 2. del: Ekstrakcija in čiščenje PCDD/PCDF</i>
EN 1948-3: <i>Emisije nepremičnih virov – Določevanje masne koncentracije PCDD/PCDF in dioksinu podobnih PCB – 3. del: Identifikacija in kvantifikacija PCDD/PCDF</i>
prCEN/TS 1948-4:xxxx: <i>Emisije nepremičnih virov -- Določevanje masne koncentracije PCDD/PCDF in dioksinu podobnih PCB – 4. del: Vzorčenje in analiza dioksinu podobnih PCB</i>
EN 12260:2003: <i>Kakovost vode – Določevanje dušika – Določevanje vezanega dušika (TN<sub>b</sub>) po oksidaciji do dušikovih oksidov</i>
EN 12338:1998: <i>Kakovost vode – Določevanje živega srebra – Metoda predkoncentracije z amalgamiranjem</i>
ENV 13005:1999: <i>Vodila za izražanje merilne negotovosti</i>
EN 13211:2001: <i>Kakovost zraka - Emisije nepremičnih virov – Ročna metoda za določanje koncentracije celotnega živega srebra</i>
EN 13506:2001: <i>Kakovost vode – Določevanje živega srebra z atomsko fluorescenčno spektrometrijo</i>
EN 13649:2001: <i>Emisije nepremičnih virov - Določevanje masne koncentracije posameznih organskih spojin – Metoda z aktivnim ogljem in desorpcije s topilom</i>



- EN 14385:2004: *Emisije nepremičnih virov – Določevanje celotne emisije As, Cd, Cr, Co, Cu, Mn, Ni, Pb, Sb, TI in V*
- EN 14791:2005: *Emisije nepremičnih virov - Določevanje masne koncentracije žveplovega dioksida – Referenčna metoda*
- EN 14792:2005: *Emisije nepremičnih virov – Določevanje masne koncentracije dušikovih oksidov (NO<sub>2</sub>) – Referenčna metoda: kemiluminiscenca*
- CEN/TS 14793:2005: *Emisije nepremičnih virov – Notranji laboratorijski postopki validacije alternativne metode v primerjavi z referenčno metodo*
- EN 14884:2005: *Kakovost zraka - Emisije nepremičnih virov – Določevanje celotnega živega srebra:avtomatski merilni sistemi.*
- EN 15058:2004: *Emisije nepremičnih virov – Referenčna metoda določevanja ogljikovega monoksida z nedisperzivno infrardečo metodo*
- EN 26595:1992/AC:1992: *Kakovost vode – Določevanje skupnega arzena – Spektrofotometrijska metoda s srebrovim dietilditiokarbamatom (ISO 6595:1982)*
- EN ISO 5667-1:2005: *Kakovost vode - Vzorčenje – 1. del: Navodilo za načrtovanje programov in tehnik vzorčenja (sprememba ISO 5667-1:1980 in ISO 5667-2:1991)*
- EN ISO 5667-3:2003: *Kakovost vode – Vzorčenje – 3. del: Navodilo za shranjevanje in ravnanje z vzorci vode*
- EN ISO 5667-10:1992: *Kakovost vode – Vzorčenje; 10. del: Navodilo za vzorčenje odpadnih vod*
- EN ISO 5961:1995: *Kakovost vode – Določanje kadmija z atomsko absorpcijsko spektrometrijo*
- EN ISO 6468:1996: *Kakovost vode – Določevanje nekaterih organoklornih insekticidov, polikloriranih bifenilov in klorobenzenov – Plinska kromatografska metoda po tekočinski ekstrakciji*
- EN ISO 6878:2004: *Kakovost vode – Določevanje fosforja – Spektrometrijska metoda z amonijevim molibdatom*
- EN ISO 9562:2004: *Kakovost vode - Določanje organsko vezanih halogenov, sposobnih adsorpcije(AOX)*
- EN ISO 10301:1997: *Kakovost vode - Določevanje lahko hlapnih halogeniranih ogljikovodikov – Metoda plinske kromatografije*
- EN ISO 10304-1:1995: *Kakovost vode - Določevanje raztopljenih fluoridnih, kloridnih, nitritnih, ortofosfatnih, bromidnih, nitratnih in sulfatnih ionov z uporabo ionske kromatografije – 1. del: Metoda za malo obremenjene vode*
- EN ISO 10304-2:1996: *Kakovost vode – Določevanje raztopljenih anionov z ionsko kromatografijo - 2. del: Določevanje bromida, klorida, nitrata, nitrita, ortofosfata in sulfata v odpadni vodi*
- EN ISO 10304-4:1999: *Kakovost vode - Določevanje raztopljenih anionov z ionsko tekočinsko kromatografijo – 4. del: Določevanje klorata, klorida in klorita v malo onesnaženih vodah*
- EN ISO 10695:2000: *Kakovost vode – Določevanje izbranih organskih dušikovih in fosfornih spojin – Metoda plinske kromatografije*
- EN ISO 11369:1997: *Kakovost vode – Določanje izbranih sredstev za zaščito rastlin – Metoda z uporabo tekočinske kromatografije visoke ločljivosti*
- EN ISO 11885:1997: *Kakovost vode - Določevanje 33 elementov z atomsko emisijsko spektroskopijo z induktivno sklopljeno plazmo*
- EN ISO 11905-1:1998: *Kakovost vode – Določevanje dušika – 1. del: Metoda z oksidativnim razklopom s peroksidisulfatom*
- EN ISO 11969:1996: *Kakovost vode – Določevanje arzena – Atomska absorpcijska spektrometrijska metoda (hidridna tehnika)*
- ENV/ISO 13530:1998: *Kakovost vode – Vodilo za kontrolo kakovosti analiz vode*
- EN ISO 14403:2002: *Kakovost vode – Določevanje celotnega in prostega cianida z neprekinjeno pretočno analizo*
- EN ISO 15680:2003: *Kakovost vode – Določevanje monocikličnih ogljikovodikov, naftalena in posameznih kloriranih spojin s plinsko kromatografijo z uporabo tehnike "purge-and-trap" in toplotno desorpcijo*
- EN ISO 15681-1:2004: *Kakovost vode – Določanje ortofosfata in celotnega fosforja s pretočno analizo (FIA in CFA) – 1.*

*del: Metoda z injicirno pretočno analizo (FIA)*

EN ISO 15681-2:2004: *Kakovost vode - Določanje ortofosfata in celotnega fosforja s pretočno analizo (FIA in CFA) – 2. del: Metoda s kontinuirano pretočno analizo (CFA)*

EN ISO 15682:2001: *Kakovost vode – Določevanje klorida s pretočnima analizama (CFA in FIA) in fotometrično ali potenciometrično detekcijo*

EN ISO/IEC 17025:2005: *Splošne zahteve za usposobljenost preskuševalnih in kalibracijskih laboratorijev*

EN ISO 17353:2005: *Kakovost vode – Določevanje izbranih organokositrnih spojin – Metoda plinske kromatografije*

EN ISO 17993:2003: *Kakovost vode - Določevanje 15 policikličnih aromatskih ogljikovodikov (PAH) v vodi s tehniko HPLC s fluorescenčno detekcijo po ekstrakciji tekoče-tekoče*

EN ISO 18856:2005: *Kakovost vode – Določevanje izbranih ftalatov s plinsko kromatografijo/masno spektrometrijo*

## **Standardi ISO**

ISO 7934:1989: *Emisije nepremičnih virov – Ugotavljanje masne koncentracije žveplovega dioksida – Metoda z vodikovim peroksidom/barijevim perkloratom/Thorinom*

ISO 7935:1992: *Emisije nepremičnih virov ; Ugotavljanje masne koncentracije žveplovega dioksida – Delovne karakteristike avtomatskih merilnih metod*

ISO 7981-1:2005: *Kakovost vode – Določevanje policikličnih aromatskih ogljikovodikov (PAH) – 1. del: Določevanje šestih policikličnih aromatskih ogljikovodikov s tankoplastno kromatografijo visoke ločljivosti s fluorescenčno detekcijo po tekočinsko-tekočinski ekstrakciji*

ISO 7981-2:2005: *Kakovost vode - Določevanje policikličnih aromatskih ogljikovodikov (PAH) – 2. del: Določevanje šestih policikličnih aromatskih ogljikovodikov s tekočinsko kromatografijo visoke ločljivosti s fluorescenčno detekcijo tekočinsko-tekočinski ekstrakciji*

ISO 10397:1993: *Emisije nepremičnih virov – Ugotavljanje emisije iz proizvodnje azbesta – Metoda štetja vlaken*

ISO 10849:1996: *Emisije nepremičnih virov – Ugotavljanje masne koncentracije dušikovih oksidov – Delovne karakteristike avtomatskih merilnih sistemov*

ISO 11338-1:2003: *Emisije nepremičnih virov – Določanje plinske in trdne faze policikličnih aromatskih ogljikovodikov- 1. del: Vzorčenje*

ISO 11338-2:2003: *Emisije nepremičnih virov – Določanje plinske in trdne faze policikličnih aromatskih ogljikovodikov – 2. del: Priprava vzorcev, čiščenje in določanje*

ISO 11423-1:1997: *Kakovost vode – Določevanje benzena in nekaterih derivatov – 1. del: Plinska kromatografska metoda s tehniko "head-space"*

ISO 11423-2:1997: *Kakovost vode – Določevanje benzena in nekaterih derivatov – 2. del: Metoda z uporabo ekstrakcije in plinske kromatografije*

ISO 11564:1998: *Emisije nepremičnih virov – Določevanje masne koncentracije dušikovih oksidov – Naftiletilendiamin fotometrijska metoda*

ISO 11632:1998: *Emisije nepremičnih virov – Določevanje masne koncentracije žveplovega dioksida – Ionska kromatografska metoda*

ISO 12039:2001: *Emisije nepremičnih virov – Določevanje ogljikovega monoksida, ogljikovega dioksida in kisika – Delovne karakteristike in kalibracija avtomatskih merilnih sistemov*

ISO/FDIS 15713:2006: *Emisije nepremičnih virov – Vzorčenje in določanje vsebnosti plinastega fluora*

ISO 18073:2004: *Kakovost vode - Določevanje tetra- do okta-kloriranih dioksinov in furanov – Metoda z uporabo redčenja izotopov HRGC/HRMS*

ISO 18857-1:2005: *Kakovost vode – Določevanje izbranih alkilfenolov: 1. del: Metoda s tekočinsko-tekočinsko ekstrakcijo in plinsko kromatografijo z masno selektivnim detektorjem za nefiltrirane vzorce*

ISO/DIS 22032:2004: *Kakovost vode – Določevanje izbranih polibromiranih difeniletrov v sedimentih in blata iz kanalizacij – Metoda z uporabo ekstrakcije in plinske kromatografije/masne spektrometrije*

ISO/CD 23210:2005: *Emisije nepremičnih virov – Določevanje nizke masne koncentracije PM10/PM2,5 v odpadnih plinih*

<i>z uporabo impaktorjev</i>

**Tabela 23: Seznam celotnih imen mednarodno priznanih merilnih metod**

## Dodatek 4: Okvirni podseznam onesnaževal zraka, značilnih za posamezen sektor

Št. onesnaževala	Vrsta onesnaževala	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	26	28	29	33	34	35	36	39	41								
		Metan (CH <sub>4</sub> )	Oglikov monoksid (CO)	Oglikov dioksid (CO <sub>2</sub> )	Fluorirani oglikovodiki (HFC)	Dušikov oksid (N <sub>2</sub> O)	Amoniak (NH <sub>3</sub> )	Nemetanske hlapne organske spojine (NMVOC)	Dušikovi oksidi (NO <sub>x</sub> /NO <sub>2</sub> )	Ferturirani oglikovodiki (PFC)	Zeplovi heksafluorid (SF <sub>6</sub> )	Zeplovi oksidi (SO <sub>x</sub> /SO <sub>2</sub> )	Klorofluorogljikovodiki (HFC)	Klorofluorogljikovodiki (CFC)	Haloni	Arzen in spojine (kot As)	Kadmij in spojine (kot Cd)	Krom in spojine (kot Cr)	Baker in spojine (kot Cu)	Zlivo srebro in spojine (kot Hg)	Nikelj in spojine (kot Ni)	Svinec in spojine (kot Pb)	Cink in spojine (kot Zn)	Aldrin	Klordan	Klordekon	DDT	1,2-dikloroetan (EDC)	Diklorometan (DCM)	Dieldrin	Endrin	Hephtaklor								
1	b	dejavnost																																						
	Energetika																																							
	(a)	Rafinacije nafte in plina	•	•	•	•	•	•														•	•	•	•	•	•													
	(b)	Naprave za uplinjanje in utekočinjanje	•	•	•	•	•	•														•	•	•	•	•	•													
	(c)	Termoelektrarne in druge kurilne enote	•	•	•	•	•	•														•	•	•	•	•	•													
	(d)	Koksarne	•	•	•	•	•	•														•	•	•	•	•	•													
	(e)	Mlini za premog	•	•	•	•	•	•														•	•	•	•	•	•													
(f)	Naprave za proizvodnjo proizvodov iz premoga in trdega brezdimnega goriva	•	•	•	•	•	•														•	•	•	•	•	•														
2	Proizvodnja in predelava kovin																																							
	(a)	Naprave za praženje ali sintranje kovinskih rud (vključno s sulfidnimi rudami)	•	•	•	•	•	•				•									•	•	•	•	•	•														
	(b)	Naprave za proizvodnjo surovega železa ali jekla (primarno ali sekundarno taljenje), vključno s kontinuiranim litjem	•	•	•	•	•	•				•									•	•	•	•	•	•														
	(c)	Naprave za predelavo železa in jekla	•	•	•	•	•	•				•									•	•	•	•	•	•														
	(d)	Livane železa in jekla	•	•	•	•	•	•				•									•	•	•	•	•	•														
	(e)	Naprave za proizvodnjo surovih barvnih kovin iz rude, koncentratov ali sekundarnih surov in z metalurškimi, kemičnimi ali elektrolitskimi postopki in za taljenje barvnih kovin, vključno z litin in produktov, primernih za ponovno predelavo (iz postopkov rafinacije, vilvanja itd.)	•	•	•	•	•	•				•									•	•	•	•	•	•														
(f)	Naprave za površinsko obdelavo kovin in plastičnih mas z uporabo elektrolitskih ali kemičnih postopkov	•	•	•	•	•	•				•									•	•	•	•	•	•															

Št.	b	dejavnost	42	44	45	46	47	48	49	50	52	53	54	55	56	57	58	59	60	61	62	66	68	70	72	80	81	84	85	86	90									
		Vrsta onesnaževala	Heksaklorobenzen (HCB)	1,2,3,4,5,6-heksaklorocikloheksan (HCH)	Lindan	Mireks	PCDD + PCDF (doksini + furani) (kot Teq)	Pentaklorobenzen	Pentaklorofenol (PCP)	Poliklorirani bifenili (PCB)	Tetrakloroetilen (PER)	Tetraklorometan (TCM)	Triklorobenzeni (TCB) (vsi izomeri)	1,1,1-trikloroetan	1,1,2-tetrakloroetan	Trikloroetilen	Triklorometan	Toksaten	Vinilklorid	Antracen	Benzen	Etilen oksid	Naftalen	D-(2-etilheksil) ftalat (DEHP)	Poliklicni aromatski oglikovodiki (PAH)	Klor in anorganske spojine (kot HCl)	Azbest	Fluor in anorganske spojine (kot HF)	Vodikov cianid (HCN)	Delci (PM <sub>10</sub> )	Heksabromobifenil									
1		Energetika																																						
	(a)	Rafinerije nafte in plina																																						
	(b)	Naprave za uplinjanje in utekočinjanje																																						
	(c)	Termoelektrarne in druge kurilne enote																																						
	(d)	Koksarne																																						
	(e)	Mlini za premog																																						
	(f)	Naprave za proizvodnjo proizvodov iz premoga in trdega brezdimnega goriva																																						
2		Proizvodnja in predelava kovin																																						
	(a)	Naprave za praženje ali sintiranje kovinskih rud (vključno s sulfidnimi rudami)																																						
	(b)	Naprave za proizvodnjo surovega železa ali jekla (primarno ali sekundarno taljenje), vključno s kontinuiranim litjem																																						
	(c)	Naprave za predelavo železa in jekla																																						
	(d)	Livarne železa in jekla																																						
	(e)	Naprave za proizvodnjo surovih barvnih kovin iz rude, koncentratov ali sekundarnih surovin z metalurškimi, kemičnimi ali elektrolitskimi postopki in za taljenje barvnih kovin, vključno z litin in produktov, primeranih za ponovno predelavo (iz postopkov rafinacije, vlivanja itd.)																																						
	(f)	Naprave za površinsko obdelavo kovin in plastičnih mas z uporabo elektrolitskih ali kemičnih postopkov																																						

Št. onesnaževala		1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	26	28	29	33	34	35	36	39	41
			Ogjikov monoksid (CO)	Ogjikov dioksid (CO <sub>2</sub> )	Fluorirani ogjikovodiki (HFC)	Dušikov oksid (N <sub>2</sub> O)	Amoniak (NH <sub>3</sub> )	Nemetanske hlapne organske spojine (NMVOC)	Dušikovi oksidi (NO <sub>x</sub> /NO <sub>2</sub> )	Perfluorirani ogjikovodiki (PFC)	Zvplovi heksafluorid (SF <sub>6</sub> )	Zvplovi oksidi (SO <sub>2</sub> /SO <sub>2</sub> )	Klorofluorogjikovodiki (HCFC)	Klorofluorogjikovodiki (CFC)	Halon	Arzen in spojine (kot As)	Kadmij in spojine (kot Cd)	Krom in spojine (kot Cr)	Baker in spojine (kot Cu)	Zivo srebro in spojine (kot Hg)	Nikelj in spojine (kot Ni)	Svinec in spojine (kot Pb)	Cink in spojine (kot Zn)	Aldrin	Klordan	Klordekon	DDT	1,2-dikloroetan (EDC)	Diklorometan (DCM)	Dieldrin	Endrin	Heptaklor
	b	dejavnost		Vrsta onesnaževala																												
3		<b>Nekovinska industrija</b>																														
	(a)	Podzemno rudarjenje in sorodne dejavnosti																														
	(b)	Dnevni kop in kamnolomi																														
	(c)	Naprave za proizvodnjo cementnega klinerja v rotacijskih pečeh, apna v rotacijskih pečeh in cementnega klinerja ali apna v drugih pečeh																														
	(d)	Naprave za proizvodnjo azbesta in za izdelavo azbestnih izdelkov																														
	(e)	Naprave za proizvodnjo stekla, vključno s steklenimi vlakni																														
	(f)	Naprave za taljenje nekovin, vključno s proizvodnjo mineralnih vlaken																														
	(g)	Naprave za izdelavo keramičnih izdelkov za žganje, zlasti strešnikov, opek, ognjevarnih opek, ploščic, lončevine ali porcelana																														
4		<b>Kemična industrija</b>																														
	(a)	Naprave za proizvodnjo osnovnih organskih kemikalij na industrijski ravni																														
	(b)	Kemične naprave za proizvodnjo osnovnih anorganskih kemikalij na industrijski ravni																														
	(c)	Naprave za proizvodnjo fosforjevih, dušikovih ali kalijevih gnojil (enostavnih ali sestavljenih) na industrijski ravni																														
	(d)	Naprave za proizvodnjo osnovnih sredstev za zaščito rastlin in biocidov na industrijski ravni																														
	(e)	Naprave, v katerih se uporabljajo kemični ali biološki postopki za industrijsko proizvodnjo osnovnih farmacevtskih izdelkov																														
	(f)	Naprave za industrijsko proizvodnjo eksplozivov in protiehičnih sredstev																														

Št. onesnaževala	Vrsta onesnaževala	42	44	45	46	47	48	49	50	52	53	54	55	56	57	58	59	60	61	62	66	68	70	72	80	81	84	85	86	90						
b	dejavnost																																			
	Vrsta onesnaževala	Heksaklorobenzen (HCB)	1,2,3,4,5, 6 -heksaklorocikloheksan (HCH)	Lindan	Mireks	PCDD + PCDF (dioksini + furani) (kot Teq)	Pentaklorobenzen	Pentaklorofenol (PCP)	Poliklorirani bifenili (PCB)	Tetrakloroetilen (PER)	Tetraklorometan (TCM)	Trikorbenzeni (TCB) (vsi izomeri)	1,1'-trikloroetan	1,1,2,2-tetrakloroetan	Trikloroetilen	Triklorometan	Toksafen	Vinilklorid	Antracen	Benzen	Etilen oksid	Naftalen	D-(2-etilheksil) ftalat (DEHP)	Policitrni aromatski oglikovodiki (PAH)	Klor in anorganske spojine (kot HCl)	Azbest	Fluor in anorganske spojine (kot HF)	Vodikov cianid (HCN)	Delci (PM <sub>10</sub> )	Heksabromobifenil						
3	dejavnost																																			
(a)	Podzemno rudarjenje in sorodne dejavnosti																																			
(b)	Dnevni kop in kamolomi																																			
(c)	Naprave za proizvodnjo cementnega klinerja v rotacijskih pečeh, apna v rotacijskih pečeh in cementnega klinerja ali apna v drugih pečeh					•			•										•				•						•	•	•					
(d)	Naprave za proizvodnjo azbesta in za izdelavo azbestnih izdelkov												•												•				•	•	•					
(e)	Naprave za proizvodnjo stekla, vključno s steklenimi vlakni					•			•											•					•				•	•	•					
(f)	Naprave za taljenje nekovin, vključno s proizvodnjo mineralnih vlaken					•			•																											
(g)	Naprave za izdelavo keramičnih izdelkov za žganje, zlasti strešnikov, opek, ognjevarnih opek, ploščic, lončevine ali porcelana																																			
4	dejavnost																																			
(a)	Naprave za proizvodnjo osnovnih organskih kemikalij na industrijski ravni												•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•			
(b)	Kemične naprave za proizvodnjo osnovnih anorganskih kemikalij na industrijski ravni												•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•		
(c)	Naprave za proizvodnjo fosforjevih, dušikovih ali kalijevih gnojil (enoslavnih ali sestavljenih) na industrijski ravni												•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•		
(d)	Naprave za proizvodnjo osnovnih sredstev za zaščito rastlin in biocidov na industrijski ravni												•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•		
(e)	Naprave, v katerih se uporabljajo kemični ali biološki postopki za industrijsko proizvodnjo osnovnih farmacevtskih izdelkov																																		•	
(f)	Naprave za industrijsko proizvodnjo eksplozivov in protimičnih sredstev																																		•	

Št. onesnaževala		1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	26	28	29	33	34	35	36	39	41				
		Metan (CH <sub>4</sub> )	Ogjikov monoksid (CO)	Ogjikov dioksid (CO <sub>2</sub> )	Fluorirani ogjikovodiki (HFC)	Dušikov oksid (N <sub>2</sub> O)	Amoniak (NH <sub>3</sub> )	Nematske hlapne organske spojine (NMVOC)	Dušikovi oksidi (NO <sub>x</sub> /NO <sub>2</sub> )	Perfluorirani ogjikovodiki (PFC)	Zveplovi heksafluorid (SF <sub>6</sub> )	Zveplovi oksidi (SO <sub>x</sub> /SO <sub>2</sub> )	Klorofluorogjikovodiki (HFC)	Klorofluorogjikovodiki (CFC)	Halon	Arzen in spojine (kot As)	Kadmij in spojine (kot Cd)	Krom in spojine (kot Cr)	Baker in spojine (kot Cu)	Zlato srebro in spojine (kot Hg)	Nikelj in spojine (kot Ni)	Svinec in spojine (kot Pb)	Cink in spojine (kot Zn)	Aldrin	Kordan	Kordekon	DDT	1,2-dikloroetan (EDC)	Diklorometan (DCM)	Dieldrin	Endrin	Hephtakor				
Št.	b	dejavnost																																		
5		<b>Ravnanje z odpadki in odpadno vodo</b>																																		
	(a)	Naprave za predelavo ali odstranjevanje nevarnih odpadkov																																		
	(b)	Naprave za sežiganje nevarnih odpadkov na področju uporabe Direktive Evropskega parlamenta in Sveta 2000/76/ES z dne 4. decembra 2000 o sežiganju odpadkov (2)																																		
	(c)	Naprave za odstranjevanje nevarnih odpadkov																																		
	(d)	Odlagališča (razen odlagališč za inertne odpadke in odlagališč, ki so bila dokončno zaprta pred 16. 7. 2001 ali tistih, za katere se je iztekla faza upravljanja po zaprtju, ki jo zahtevajo pristojni organi v skladu s členom 13 Direktive Sveta 1999/31/ES z dne 26. aprila 1999 o odlaganju odpadkov na odlagališčih (3))																																		
	(e)	Naprave za odstranjevanje ali predelavo živalskih trupov in živalskih odpadkov																																		
	(f)	Čistilne naprave za komunalne odpadne vode																																		
	(g)	Neodvisno upravljanje čistilne naprave za industrijsko odpadno vodo, ki opravljajo storitev čiščenja za eno ali več dejavnosti iz priloge																																		
6		<b>Proizvodnja in predelava papirja in lesa</b>																																		
	(a)	Industrijske naprave za proizvodnjo vlaknine iz lesa ali podobnih vlaknastih materialov																																		
	(b)	Industrijske naprave za proizvodnjo papirja, kartonov in lepenke ter drugih proizvodov, narejenih primarno iz lesa (kakor so: iverne plošče, plošče iz stisnjenih vlaken in vezane lesene plošče)																																		
	(c)	Industrijske naprave za zaščito lesa in proizvodov iz lesa s kemikalijami																																		
7		<b>Intenzivna živinoreja in ribogojstvo</b>																																		
	(a)	Naprave za intenzivno rejo perutnine ali prašičev																																		
	(b)	Intenzivno ribogojstvo																																		



Št. onesnaževala	Št.	b	dejavnost	42	44	45	46	47	48	49	50	52	53	54	55	56	57	58	59	60	61	62	66	68	70	72	80	81	84	85	86	90								
			Vrsta onesnaževala	Heksaklorobenzen (HCB)	1,2,3,4,5,6-heksaklorocikloheksan (HCH)	Lindan	Mireks	PCDD + PCDF (doksini + furani) (kot Teq)	Pentaklorobenzen	Pentaklorofenol (PCP)	Poliklorirani bifenili (PCB)	Tetrakloroetilen (PER)	Tetraklorometan (TCM)	Triklorobenzeni (TCB) (vsi izomeri)	1,1,1-trikloroetan	1,1,2,2-tetrakloroetan	Trikloroetilen	Triklorometan	Toksaten	Vnilklorid	Antracen	Benzen	Etilen oksid	Naftalen	D-(2-etilheksil) ftalat (DEHP)	Poliklični aromatski ogljikovodiki (PAH)	Klor in anorganske spojine (kot HCl)	Azbest	Fluor in anorganske spojine (kot HF)	Vodikov cianid (HCN)	Delci (PM <sub>10</sub> )	Heksabrombifenil								
	5		dejavnost																																					
		(a)	Ravnanje z odpadki in odpadno vodo																																					
		(a)	Naprave za predelavo ali odstranjevanje nevarnih odpadkov	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•							
		(b)	Naprave za sežiganje nenevarnih odpadkov na področju uporabe Direktive Evropskega parlamenta in Sveta 2000/76/ES z dne 4. decembra 2000 o sežiganju odpadkov (2)	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•							
		(c)	Naprave za odstranjevanje nenevarnih odpadkov	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•						
		(d)	Odlagališča (razen odlagališč za inertne odpadke in odlagališč, ki so bila dokončno zaprta pred 16. 7. 2001 ali tistih, za katere se je iztekla faza upravljanja po zaprtju, ki jo zahtevajo pristojni organi v skladu s členom 13 Direktive Sveta 1999/31/ES z dne 26. aprila 1999 o odlaganju odpadkov na odlagališčih (3))	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•						
		(e)	Naprave za odstranjevanje ali predelavo živalskih trupov in živalskih odpadkov	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•						
		(f)	Čistilne naprave za komunalne odpadne vode	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•					
		(g)	Neodvisno upravljanje čistilne naprave za industrijsko odpadno vodo, ki opravljajo storitev čiščenja za eno ali več dejavnosti iz te priloge	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•				
	6		Proizvodnja in predelava papirja in lesa																																					
		(a)	Industrijske naprave za proizvodnjo vlaknine iz lesa ali podobnih vlaknastih materialov					•																																
		(b)	Industrijske naprave za proizvodnjo papirja, kartonov in lepenske ter drugih proizvodov, marelnih primarno iz lesa (kakor so iverne plošče, plošče iz stisnjenih vlaken in vezane lesene plošče)					•																																
		(c)	Industrijske naprave za zaščito lesa in proizvodov iz lesa s kemikalijami																																					
	7		Intenzivna živinoreja in ribogojstvo																																					
		(a)	Naprave za intenzivno rejo perutnine ali prašičev																																					
		(b)	Intenzivno ribogojstvo																																					

Št. onesnaževala	Št. b	dejavnost	Vrsta onesnaževala	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	26	28	29	33	34	35	36	39	41					
				Metan (CH <sub>4</sub> )	Ogljikov monoksid (CO)	Ogljikov dioksid (CO <sub>2</sub> )	Fluorirani oglikovodiki (HFC)	Dušikov oksid (N <sub>2</sub> O)	Amoniak (NH <sub>3</sub> )	Nemetske hlapne organske spojine (NMVOC)	Dušikovi oksidi (NO <sub>x</sub> /NO <sub>2</sub> )	Perfluorirani oglikovodiki (PFC)	Zveplovi heksafluorid (SF <sub>6</sub> )	Zveplovi oksidi (SO <sub>x</sub> /SO <sub>2</sub> )	Klorofluoroglikovodiki (HFC)	Klorofluoroglikovodiki (CFC)	Haloni	Arzen in spojine (kot As)	Kadmij in spojine (kot Cd)	Krom in spojine (kot Cr)	Baker in spojine (kot Cu)	Zlivo srebro in spojine (kot Hg)	Nikelj in spojine (kot Ni)	Svinec in spojine (kot Pb)	Cink in spojine (kot Zn)	Aldrin	Klordan	Klodekon	DT	1,2-dikloretan (EDC)	Diklometan (DCM)	Dieldrin	Endrin	Hephtaklor					
8		Zivalski in rastlinski proizvodi iz sektorja hrane in pijače	Vrsta onesnaževala																																				
	(a)	Klavnice																																					
	(b)	Obdelava in predelava za proizvodnjo hrane in pijače iz živalskih surovin (razen mleka) in rastlinskih surovin																																					
	(c)	Obdelava in predelava mleka																																					
9		<b>Druge dejavnosti</b>	Vrsta onesnaževala																																				
	(a)	Naprave za predhodno obdelavo (postopki, kakor so spiranje, beljenje, mercerizacija) ali barvanje vlakn ali tkanin																																					
	(b)	Naprave za strojenje kože																																					
	(c)	Naprave za površinsko obdelavo snovi, predmetov ali izdelkov z uporabo organskih topil, zlasti za apreturo, tiskanje, premazovanje, razmaščevanje, impregniranje proti vodi in drugo impregniranje, klejanje, barvanje in čiščenje																																					
	(d)	Naprave za proizvodnjo ogljika (antracita) ali elektrografita s seziganjem ali grafitizacijo																																					
	(e)	Naprave za gradnjo, barvanje ali odstranjevanje barve z lačji																																					

Št. onesnaževala	Vrsta onesnaževala	42	44	45	46	47	48	49	50	52	53	54	55	56	57	58	59	60	61	62	66	68	70	72	80	81	84	85	86	90	
			Heksaklorobenzen (HCB)	1,2,3,4,5,6 -heksaklorocikloheksan (HCH)	Lindan	Mireks	PCDD + PCDF (dioksini + furani) (kot Teq)	Pentaklorobenzen	Pentaklorofenol (PCP)	Poliklorirani bifenili (PCB)	Tetrakloroetilen (PER)	Tetraklorometan (TCM)	Triklorobenzeni (TCB) (vsi izomeri)	1,1,1-trikloroetan	1,1,2,2-tetrakloroetan	Trikloroetilen	Triklorometan	Toksaten	Vinilklorid	Antracen	Benzen	Etilen oksid	Naftalen	Di-(2-etilheksil) ftalat (DEHP)	Policiklični aromatski oglikovodiki (PAH)	Klor in anorganske spojine (kot HCl)	Azbest	Fluor in anorganske spojine (kot HF)	Vodikov clanid (HCN)	Delci (PM <sub>10</sub> )	Heksabromobifenil
Št.	b	Dejavnost	Vrsta onesnaževala																												
8		<b>Zivalski in rastlinski proizvodi iz sektorja hrane in pijače</b>																													
	(a)	Klavnice																													
	(b)	Obdelava in predelava za proizvodnjo hrane in pijače iz živalskih surovin (razen mleka) in rastlinskih surovin																													
	(c)	Obdelava in predelava mleka																													
9		<b>Druge dejavnosti</b>																													
	(a)	Naprave za predhodno obdelavo (postopki, kakor so spiranje, beljenje, mercenzacija) ali barvanje vlaken ali tkanin																													
	(b)	Naprave za strojenje kože																													
	(c)	Naprave za površinsko obdelavo snovi, predmetov ali izdelkov z uporabo organskih topil, zlasti za apreturo, tiskanje, premazovanje, razmaščevanje, impregniranje proti vodi in drugo impregniranje, klejanje, barvanje in čiščenje																													
	(d)	Naprave za proizvodnjo ogljika (antracita) ali elektrografita s sežiganjem ali grafitizacijo																													
	(e)	Naprave za gradnjo, barvanje ali odstranjevanje barve z ladij																													

Tabela 24: Podseznam onesnaževal vode, značilnih za posamezen sektor

### Dodatek 5: Okvirni podseznam onesnaževal vode, značilnih za posamezen sektor

Št. onesnaževala	Vrsta onesnaževala	12	13	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	32	33	34	35	36	37	38	39	40	41	42	43	44	45	46	47	48	49	50			
																																						Celotni dušik	Celotni fosfor	Arzen in spojine (kot As)
1	dejavnost <b>Energetika</b>																																							
	(a) Rafinirje nafte in plina	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•		
	(b) Naprave za uplinjanje in utekočinjanje	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•		
	(c) Termoelkatrarnе in druge kurilne enote	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•		
	(d) Koksarne	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•		
	(e) Milni za premog	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•		
	(f) Naprave za proizvodnjo proizvodov iz premoga in trdega brezdimnega goriva	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•		
2	<b>Proizvodnja in predelava kovin</b>																																							
	(a) Naprave za praženje ali sintranje kovinskih rud (vključno s sulfidnimi rudami)	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•		
	(b) Naprave za proizvodnjo surovega železa ali jekla (primarno ali sekundarno taljenje), vključno s kontinuiranim litem	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	
	(c) Naprave za predelavo železa in jekla	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	
	(d) Livarne železa in jekla	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	
	(e) Naprave za proizvodnjo surovih barvnih kovin iz rude, koncentratov ali sekundarnih surovin z metalurškimi, kemičnimi ali elektrolitskimi postopki in za taljenje barvnih kovin, vključno z litin in produktov, primernih za ponovno predelavo (iz postopkov rafinacije, vlivanja itd.)	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	
	(f) Naprave za površinsko obdelavo kovin in plastičnih mas z uporabo elektrolijskih ali kemičnih postopkov	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•

Št.	b	dejavnost	81	82	83	87	88	89	90	91																												
		Vista onesnaževala																																				
1		<b>Energetika</b>																																				
	(a)	Raфинenje nafte in plina																																				
	(b)	Naprave za uplinjanje in utekočinjanje																																				
	(c)	Termoelektrane in druge kurilne enote																																				
	(d)	Koksarne																																				
	(e)	Mlini za premog																																				
	(f)	Naprave za proizvodnjo proizvodov iz premoga in trdega brezdimnega goriva																																				
2		<b>Proizvodnja in predelava kovin</b>																																				
	(a)	Naprave za praženje ali sintranje kovinskih rud (vključno s sulfidnimi rudami)																																				
	(b)	Naprave za proizvodnjo surovega železa ali jekla (primarno ali sekundarno taljenje), vključno s kontinuiranim litjem																																				
	(c)	Naprave za predelavo železa in jekla																																				
	(d)	Livarne železa in jekla																																				
	(e)	Naprave za proizvodnjo surovih barvnih kovin iz rude, koncentratov ali sekundarnih surovin z metalurškimi, kemičnimi ali elektrolitskimi postopki in za taljenje barvnih kovin, vključno z litni in produktov, primernih za ponovno predelavo (iz postopkov rafinacije, vlitvanja itd.)																																				
	(f)	Naprave za površinsko obdelavo kovin in plastičnih mas z uporabo elektrolitskih ali kemičnih postopkov																																				
			Simazin	Tetrakloroetilen (PER)	Tetraklorometan (TCM)	Triklorobenzeni (TCB) (vsi izomeri)	Trikloroetilen	Triklorometan	Toksafen	Vinilklorid	Antracen	Benzen	Bromirani difeniletri (PBDE)	Nonilfenol in nonilfenol etoksilati (NP/NPE)	Etil benzen	Etilen oksid	Izoproturon	Naftalen	Organo-kositrove spojine (kot celotni Sn)	Di-(2-etilheksil) ftalat (DEHP)	Fenoli (kot celotni C)	Poliklični aromatski ogljikovodiki (PAH)	Toluen	Spojine tributilkositra	Spojine trifenilkositra	COD/3	Celotni organski ogljik (TOC) (kot celotni C ali ali	Trifluralin	Ksileni	Kloridi (kot celotni Cl)	Azbest	Cianidi (kot celotni CN)	Fluoridi (kot celotni F)	Oktifenoli in oktifenol etoksilati	Fluoranten	Izodrin	Heksabromobifenil	Benzo(g,h,i)perilen

Št. onesnaževala	Vrsta onesnaževala	12	13	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	32	33	34	35	36	37	38	39	40	41	42	43	44	45	46	47	48	49	50			
Št. b	dejavnost																																							
3	<b>Nekovinska industrija</b>																																							
(a)	Podzemno rudarjenje in sorodne dejavnosti	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	
(b)	Dnevni kop in kamnolomi	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	
(c)	Naprave za proizvodnjo cementnega klinkerja v rotacijskih pečeh, apna v rotacijskih pečeh in cementnega klinkerja ali apna v drugih pečeh	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	
(d)	Naprave za proizvodnjo azbesta in za izdelavo azbestnih izdelkov																																							
(e)	Naprave za proizvodnjo stekla, vključno s steklenimi vlakni	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	
(f)	Naprave za taljenje nekovin, vključno s proizvodnjo mineralnih vlaken	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	
(g)	Naprave za izdelavo keramičnih izdelkov za žganje, zlasti strešnikov, opek, ognjevarnih opek, ploščic, lončevine ali porcelana	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	
4	<b>Kemična industrija</b>																																							
(a)	Naprave za proizvodnjo osnovnih organskih kemikalij na industrijski ravni	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•
(b)	Kemične naprave za proizvodnjo osnovnih anorganskih kemikalij na industrijski ravni	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•
(c)	Naprave za proizvodnjo fosforjevih, dušikovih ali kalijevih gnojil (enostavnih ali sestavljenih) na industrijski ravni	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•
(d)	Naprave za proizvodnjo osnovnih sredstev za zaščito rastlin in biocidov na industrijski ravni	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•
(e)	Naprave, v katerih se uporabljajo kemični ali biološki postopki za industrijsko proizvodnjo osnovnih farmacevtskih izdelkov	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•
(f)	Naprave za industrijsko proizvodnjo eksplozivov in protitehničnih sredstev	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•

Št. onesnaževala	Vrsta onesnaževala																																			
		51	52	53	54	57	58	59	60	61	62	63	64	65	66	67	68	69	70	71	72	73	74	75	76	7	78	79	81	82	83	87	88	89	90	91
b		Simazin	Tetrakloroetilen (PER)	Tetraklorometan (TCM)	Triklorobenzeni (TCB) (vsi izomeri)	Trikloroetilen	Triklorometan	Toksafen	Vinilklorid	Antracen	Benzen	Bromirani difeniletri (PBDE)	Nonilfenol in nonilfenol etoksilat (NP/NPE)	Etil benzen	Etilen oksid	Izoproturon	Naftalen	Organo-kostitve spojine (kot celotni Sn)	D-(2-etilheksil) ftalat (DEHP)	Fenoli (kot celotni C)	Poliklični aromatski ogjikovodiki (PAH)	Toluen	Spojine trbutilkositra	Spojine trifenilkositra	Celotni organski ogjik (TOC) (kot celotni C ali COD/3)	Trifluralin	Ksileni	Kloridi (kot celotni Cl)	Azbest	Cianidi (kot celotni CN)	Fluoridi (kot celotni F)	Oktilfenoli in oktilfenol etoksilati	Fluoranten	Izodrin	Heksabromobifenil	Benzo(g,h,i)perilen
Št.	dejavnost																																			
3	<b>Nekovinska industrija</b>																																			
(a)	Podzemno rudarjenje in sorodne dejavnosti																																			
(b)	Dnevni kop in kamlolomi																																			
(c)	Naprave za proizvodnjo cementnega klinkeja v rotacijskih pečeh, apna v rotacijskih pečeh in cementnega klinkeja ali apna v drugih pečeh																																			
(d)	Naprave za proizvodnjo azbesta in za izdelavo azbestnih izdelkov																																			
(e)	Naprave za proizvodnjo stekla, vključno s steklenimi vlakni																																			
(f)	Naprave za taljenje nekovin, vključno s proizvodnjo mineralnih vlaken																																			
(g)	Naprave za izdelavo keramičnih izdelkov za žganje, zlasti strešnikov, opek, ognjevarnih opek, ploščic, lončevine ali porcelana																																			
4	<b>Kemična industrija</b>																																			
(a)	Naprave za proizvodnjo osnovnih organskih kemikalij na industrijski ravni																																			
(b)	Kemične naprave za proizvodnjo osnovnih anorganskih kemikalij na industrijski ravni																																			
(c)	Naprave za proizvodnjo fosforjevih, dušikovih ali kalijevih gnojil (enostavnih ali sestavljenih) na industrijski ravni																																			
(d)	Naprave za proizvodnjo osnovnih sredstev za zaščito rasti in biocidov na industrijski ravni																																			
(e)	Naprave, v katerih se uporabljajo kemični ali biološki postopki za industrijsko proizvodnjo osnovnih farmacevtskih izdelkov																																			
(f)	Naprave za industrijsko proizvodnjo eksplozivov in protitehničnih sredstev																																			

Št. onesnaževala	Vrsta onesnaževala	12	13	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	32	33	34	35	36	37	38	39	40	41	42	43	44	45	46	47	48	49	50			
																																						dejavnost		
5	Ravnanje z odpadki in odpadno vodo																																							
(a)	Naprave za predelavo ali odstranjevanje nevarnih odpadkov																																							
(b)	Naprave za sežiganje nevarnih odpadkov na področju uporabe Direktive Evropskega parlamenta in Sveta 2000/76/ES z dne 4. decembra 2000 o sežiganju odpadkov (2)																																							
(c)	Naprave za odstranjevanje nevarnih odpadkov																																							
(d)	Odlagališča (razen odlagališč za inertne odpadke in odlagališča, ki so bila dokončno zaprta pred 16. 7. 2001 ali tistih, za katere se je iztekel razen upravljanja po zaprtju, ki jo zahtevajo pristojni organi v skladu s členom 13 Direktive Sveta 1999/31/ES z dne 26. aprila 1999 o odlaganju odpadkov na odlagališčih (3))																																							
(e)	Naprave za odstranjevanje ali predelavo živalskih trupov in živalskih odpadkov																																							
(f)	Čistilne naprave za komunalne odpadne vode																																							
(g)	Neodvisno upravljanje čistilne naprave za industrijsko odpadno vodo, ki opravljajo storitev čiščenja za eno ali več dejavnosti iz te priloge																																							
6	Proizvodnja in predelava papirja in lesa																																							
(a)	Industrijske naprave za proizvodnjo vlaknine iz lesa ali podobnih vlaknastih materialov																																							
(b)	Industrijske naprave za proizvodnjo papirja, kartonov in lepenke ter drugih proizvodov, narejenih primarno iz lesa (kakor so ivrne plošče, plošče iz stisnjenih vlaken in vezane lesene plošče)																																							
(c)	Industrijske naprave za zaščito lesa in proizvodov iz lesa s kemikalijami																																							
7	Intenzivna živinoreja in ribogojstvo																																							
(a)	Naprave za intenzivno rejo perutnine ali prašičev																																							
(b)	Intenzivno ribogojstvo																																							









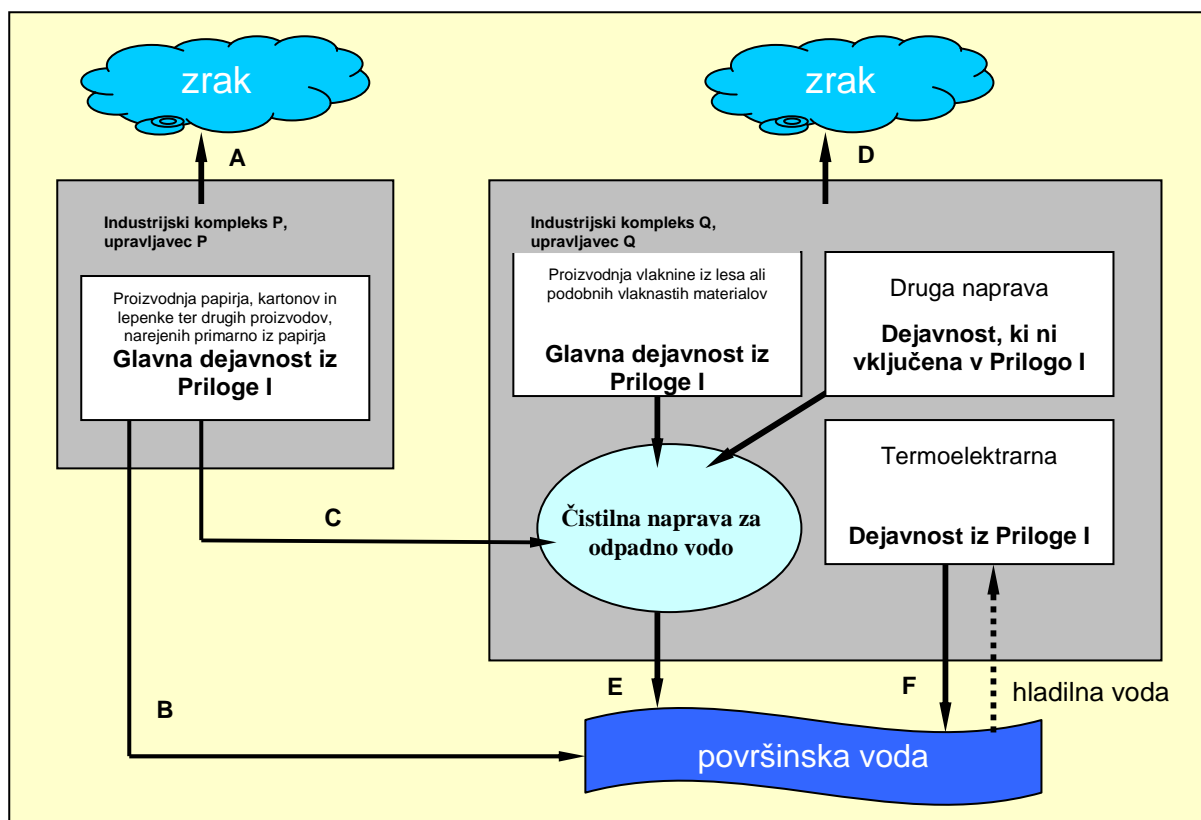
## Dodatek 6: Primeri poročanja o izpustih in prenosih izven kraja nastanka

V dodatku 6 so predstavljeni trije primeri stvarnih situacij z različnimi industrijskimi dejavnostmi v industrijskih kompleksih ter prikazan način poročanja o izpustih in prenosih izven kraja nastanka za te industrijske komplekse.

O podatkih o industrijskem kompleksu in neobveznih informacijah, povezanih z industrijskim kompleksom, je treba poročati, kot je opisano v poglavju 1.1.6.

### 1. primer

Prvi primer na Slika 3 predstavlja industrijsko lokacijo z dvema dejavnostma P in Q. Glavna dejavnost iz Priloge I industrijskega kompleksa P je proizvodnja papirja, kartonov in lepenke ter drugih proizvodov, narejenih primarno iz lesa. Glavna dejavnost iz Priloge I industrijskega kompleksa Q je proizvodnja vlaknine iz lesa ali vlaknastih materialov. Industrijski kompleks Q obsega tudi kurilno napravo in čistilno napravo za odpadno vodo, ki ju upravlja upravljavec Q. Poleg tega upravljavec Q upravlja še eno napravo, ki je del industrijskega kompleksa Q, ki pa ni dejavnost iz Priloge I.



Slika 3: Industrijska lokacija z dvema industrijskima kompleksoma

Tabela 26 prikazuje zahteve v zvezi s poročanjem za industrijska kompleksa P in Q.

Industrijski kompleks, ki poroča	Dejavnost	Izpust/prenos izven kraja nastanka	Zahteve v zvezi s poročanjem	Pripombe
Industrijski kompleks P	Proizvodnja papirja, kartonov in lepenke ter drugih proizvodov, narejenih primarno iz papirja	A	Poroča se kot o izpustu v zrak	
		B	Poroča se kot o izpustu v vodo	
		C	Poroča se kot o prenosu onesnaževal v odpadni vodah izven kraja nastanka <sup>132</sup>	
Industrijski kompleks Q	Proizvodnja vlaknin iz lesa in podobnih vlaknastih materialov  Termoelektrarne  Čistilna naprava za odpadno vodo  Druga naprava (ki ni vključena v Prilogo I)	D	O vsoti izpustov se poroča kot o izpustu v zrak	Obremenjenost iz okolja se lahko odšteje od izpustov s hladilno vodo (izpust F)  Dejavnosti, ki niso vključene v Prilogo I, se lahko izključijo <sup>133</sup>
		F	O vsoti vseh izpustov se poroča kot o izpustu v vodo (E+F)	
		E		

**Tabela 26: Zahteve v zvezi s poročanjem za industrijska kompleksa P in Q**

#### *Industrijski kompleks P*

Edina dejavnost iz Priloge I, ki jo izvaja industrijski kompleks P, je proizvodnja papirja, kartonov in lepenke. Tabela 27 prikazuje način označevanja dejavnosti.

Dejavnost iz Priloge I*	Oznaka RIPO	Oznaka IPPC	Ime dejavnosti v skladu s Prilogo I k uredbi E-RIPO (navedba ni obvezna)
1	6.(b)	6.1	Industrijske naprave za proizvodnjo papirja, kartonov in lepenke ter drugih proizvodov, narejenih primarno iz lesa (kakor so iverne plošče, plošče iz stisnjenih vlaken in vezane lesene plošče)

**Tabela 27: Označevanje dejavnosti za industrijski kompleks P**  
\* Zaporedna št. dejavnosti iz Priloge I

<sup>132</sup> Na velikih industrijskih lokacijah z več industrijskimi kompleksi so „prenosi izven kraja nastanka“ v resnici včasih „prenosi izven kraja industrijskega kompleksa“, če se prenos še vedno pojavlja na kraju samem. Za namen doslednosti v besedilu se izraz „prenos izven kraja nastanka“ uporablja tudi v teh primerih.

<sup>133</sup> Glej tudi pripombe v zvezi z dejavnostmi, ki niso vključene v Prilogo I, v poglavju 1.1.4 tega navodila.

Industrijski kompleks P izpušča onesnaževala v zrak (izpust A) in vodo (izpust B) ter poroča o vseh onesnaževalih, ki presegajo mejne količine, določene v stolpcu 1a oziroma stolpcu 1b tabele v Prilogi II k uredbi E-RIPO. Del odpadne vode se prenese izven kraja nastanka (prenos izven kraja nastanka C) v zunanjo čistilno napravo odpadne vode, ki se nahaja v industrijskem kompleksu Q. Industrijski kompleks P o vseh onesnaževalih, ki presegajo mejne količine, določene v stolpcu 1b tabele v Prilogi II k uredbi E-RIPO, poroča kot o prenosu onesnaževal v odpadnih vodah izven kraja nastanka na čistilno napravo za odpadne vode.

Poročilo o izpustih v zrak se izdelava, kot je navedeno v poglavju 1.1.8.1, poročilo o izpustih v vodo, kot je navedeno v poglavju 1.1.8.2, poročilo o prenosu onesnaževal v odpadnih vodah izven kraja nastanka pa kot je navedeno v poglavju 1.1.9.

Tabela 28 prikazuje primer poročila o izpustih in prenosih izven kraja nastanka iz industrijskega kompleksa P.

Onesnaževalo		Metoda		Količina	
Št. Pr. II	Vrsta	M/C/E	Uporabljena metoda	T (skupaj) kg/leto	A (nenamerno) kg/leto
Izpusti v zrak (izpusti A)					
8	Dušikovi oksidi (NO <sub>x</sub> )	M	ISO 10849: 1996	149000	-
86	Delci (PM10)	M	ISO 9096:2003	145000	-
Izpusti v vodo (izpust B)					
76	Celotni organski ogljik (TOC)	M	EN 1484:1997	70000	-
Prenos onesnaževal v odpadnih vodah izven kraja nastanka (izpust C)					
24	Cink in spojine (kot Zn)	M	EN ISO 11885:1997	320	-
76	Celotni organski ogljik (TOC)	M	EN 1484:1997	536000000	-

**Tabela 28: Poročilo o izpustih in prenosih izven kraja nastanka iz industrijskega kompleksa P**

#### *Industrijski kompleks Q*

Glavna gospodarska dejavnost industrijskega kompleksa Q je proizvodnja vlaknin iz lesa ali vlaknastih materialov. To je tudi glavna dejavnost iz Priloge I, o kateri je treba poročati. Industrijski kompleks Q obsega tudi kurilno napravo z zmogljivostjo nad 50 MW, ki spada med dejavnosti iz Priloge I. Odpadna voda se čisti v čistilni napravi, ki jo upravlja industrijski kompleks. Tabela 29 prikazuje način označevanja dejavnosti za industrijski kompleks Q.

Dejavnost iz Priloge I*	Oznaka RIPO	Oznaka IPPC	Ime dejavnosti v skladu s Prilogo I k uredbi E-RIPO (navedba ni obvezna)
1**	6.(a)	6.1	Industrijske naprave za proizvodnjo vlaknine iz lesa ali podobnih vlaknastih materialov
2	1.(c)	1.1.	Termoelektrarne in druge kurilne enote

**Tabela 29: Označevanje dejavnosti za industrijski kompleks Q**

\* Zaporedna št. dejavnosti iz Priloge I

\*\* Dejavnost 1 je glavna dejavnost iz Priloge I

V primeru industrijskega kompleksa Q se o vsoti izpustov onesnaževal v zrak (izpust D), kjer so mejne količine iz stolpca 1a tabele v Prilogi II k uredbi E-RIPO presežene, poroča kot o izpustih v zrak. Odpadna voda je prenesena v lastno čistilno napravo. Industrijski kompleks za hladilne procese uporablja vodo iz bližnje reke. Vodo izpušča v isto vodno telo. Industrijski kompleks o vseh onesnaževalih, pri katerih vsota izpustov (izpusti E plus F) presega mejne količine, določene v stolpcu 1b tabele v Prilogi II k uredbi E-RIPO, poroča kot o izpustu v vodo. Obremenjenost iz okolja je dovoljeno odšteti od izčrpane hladilne vode (glej poglavje 1.1.4). Celotni organski ogljik (TOC), kadmij (Cd) in svinec (Pb) v izpuščeni vodi presegajo mejne količine. Izpuste iz dejavnosti, ki niso vključene v Prilogo I, se lahko iz poročila izključi. Vendar bi lahko bilo, npr. v primerih močno prepletenih kanalizacijskih sistemov, kjer ni nikakršnih odvzemnih mest za dejavnost, ki ni vključena v Prilogo I, praktično in stroškovno učinkovito, če bi se o izpustih iz dejavnosti, ki niso vključene v Prilogo I, poročalo skupaj z izpusti iz dejavnosti iz Priloge I.

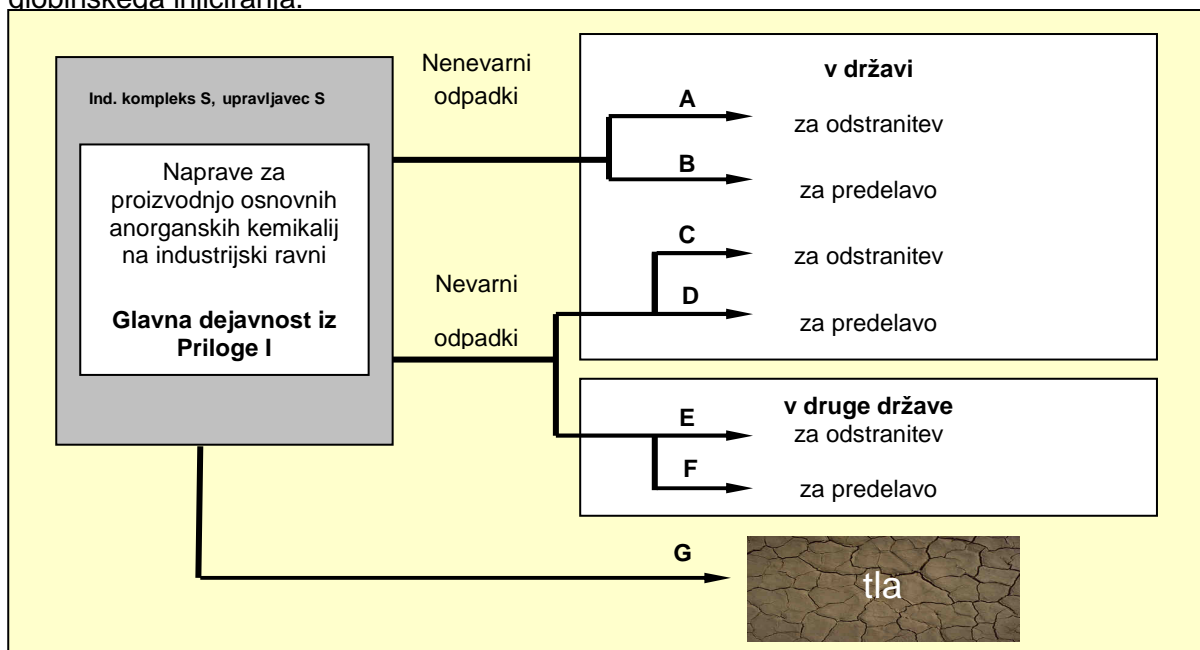
Poročilo o izpustih v zrak se izdelata, kot je navedeno v poglavju 1.1.8.1, poročilo o izpustih v vodo pa kot je navedeno v poglavju 1.1.8.2. Tabela 30 prikazuje primer poročila o izpustih v vodo iz industrijskega kompleksa Q (podatki o izpustih v zrak niso prikazani).

Izpusti v vodo (izpusti E + F)					
Onesnaževalo		Metoda		Količina	
št. Pr. II	Vrsta	M/C/E	Uporabljena metoda	T (skupaj) kg/leto	A (nenamerno) kg/leto
18	Kadmij in spojine (kot Cd)	M	EN ISO 5961	9,85	
23	Svinec in spojine (kot Pb)	M	EN ISO 11885	28,0	-
76	Celotni organski ogljik (TOC)	M	EN 1484:1997	781000000	-

**Tabela 30: Poročilo o izpustih v vodo iz industrijskega kompleksa Q**

## 2. primer

Drugi primer na Slika 4 predstavlja industrijski kompleks za proizvodnjo osnovnih anorganskih kemikalij, kar spada med dejavnosti iz Priloge I. Industrijski kompleks proizvaja nevarne in nenevarne odpadke, ki se prenašajo v druge industrijske komplekse za namen odstranjevanja ali predelave, in prenaša raztopine soli izven kraja nastanka za namen globinskega iniiciranja.



**Slika 4:** Primer industrijskega kompleksa, ki prenaša nevarne in nenevarne odpadke izven kraja nastanka in ki izpušča v tla



Tabela 31 prikazuje zahteve v zvezi s poročanjem za industrijski kompleks S.

Industrijski kompleks, ki poroča	Dejavnost	Izpust / Prenos izven kraja nastanka	Zahteve v zvezi s poročanjem
Industrijski kompleks S	Naprave za proizvodnjo osnovnih anorganskih kemikalij na industrijski ravni	A	Poroča se kot o prenosu nenevarnih odpadkov izven kraja nastanka za namen odstranitve
		B	Poroča se kot o prenosu nenevarnih odpadkov izven kraja nastanka za namen predelave
		C	Poroča se kot o prenosu nevarnih odpadkov izven kraja nastanka za namen odstranitve v državi
		D	Poroča se kot o prenosu nevarnih odpadkov izven kraja nastanka za predelave odstranitve v državi
		E	Poroča se kot o prenosu nevarnih odpadkov izven kraja nastanka za namen odstranitve v drugih državah
		F	Poroča se kot o prenosu nevarnih odpadkov izven kraja nastanka za namen predelave v drugih državah
		G	Poroča se kot o izpustih v tla

**Tabela 31: Zahteve v zvezi s poročanjem za industrijski kompleks S iz 2. primera**

Edina dejavnost iz Priloge I, ki jo izvaja industrijski kompleks S, je proizvodnja osnovnih anorganskih kemikalij, zato je to tudi glavna dejavnost. Tabela 32 prikazuje način označevanja dejavnosti.

Dejavnost iz Priloge I*	Oznaka RIPO	Oznaka IPPC	Ime dejavnosti v skladu s Prilogo I k uredbi E-RIPO (navedba ni obvezna)
1	4.(b)	4.1	Naprave za proizvodnjo osnovnih anorganskih kemikalij na industrijski ravni

**Tabela 32: Označevanje dejavnosti za industrijski kompleks S**

Izven kraja nastanka se prenese več kot 2000 ton nenevarnih odpadkov letno in več kot 2 toni nevarnih odpadkov letno, zato je o tem treba poročati. Odpadki se izven kraja nastanka v državi prenašajo za namen odstranitve (prenos A, C) ali predelave (prenos B, D). Del nevarnih odpadkov se za namen odstranitve (prenos E) ali predelave (prenos F) prenese v druge države. Zaradi tega je treba v poročilu navesti ime in naslov kraja dejanskega predelovalca/odstranjevalca, ki sprejme prenos. Drugi del odpadkov, prenesenih izven kraja nastanka, je namenjen globinskemu injiciranju. O tem je treba poročati kot o izpustu v tla (izpust G), kadar gre za onesnaževala, ki presegajo mejne količine, določene v stolpcu 1c tabele v Prilogi II k uredbi E-RIPO. Količine odpadkov, prenesenih izven kraja nastanka, so določene z metodo tehtanja odpadkov, z izjemo količine nenevarnih odpadkov, namenjenih za odstranitev, ki je bila določena na podlagi predvidenega faktorja nastanka odpadkov.

Tabela 33 za industrijski kompleks S prikazuje poročilo o prenosih nenevarnih odpadkov izven kraja nastanka, Tabela 34 prikazuje poročilo o prenosih nevarnih odpadkov izven kraja nastanka, Tabela 35 pa poročilo o izpustu v tla.

Prenos nenevarnih odpadkov izven kraja nastanka	Količina (t/leto)	Postopek obdelave odpadkov	M/C/E	Uporabljena metoda
	1000	R	M	tehtanje
	10000	D	E	

**Tabela 33: Poročilo o prenosu nenevarnih odpadkov izven kraja nastanka iz industrijskega kompleksa S**

Prenos nevarnih odpadkov v izven kraja nastanka	Količina (t/leto)	Postopek obdelave odpadkov	M/C/E	Uporabljena metoda	Ime predelovalca/odstranjevalca	Naslov predelovalca/odstranjevalca	Naslov dejanskega kraja predelave/odstranitve
v državi	5,25	R	M	tehtanje			
	3,00	D	M	tehtanje			
v druge države	0,500	R	M	tehtanje	Sunshine Components Ltd.	Sun Street, Flowertown south, PP12 8TS, United Kingdom	Sun Street, Flowertown south, PP12 8TS, United Kingdom
	0.750	D	M	tehtanje	BEST Environmental Ltd.	Kings Street, Kingstown, Highlands, AB2 1CD, United Kingdom	Kingstown Waste to Energy Plant, Kings Street, Kingstown, Highlands, AB2 1CD, United Kingdom

**Tabela 34: Poročilo o prenosu nevarnih odpadkov izven kraja nastanka iz industrijskega kompleksa S**

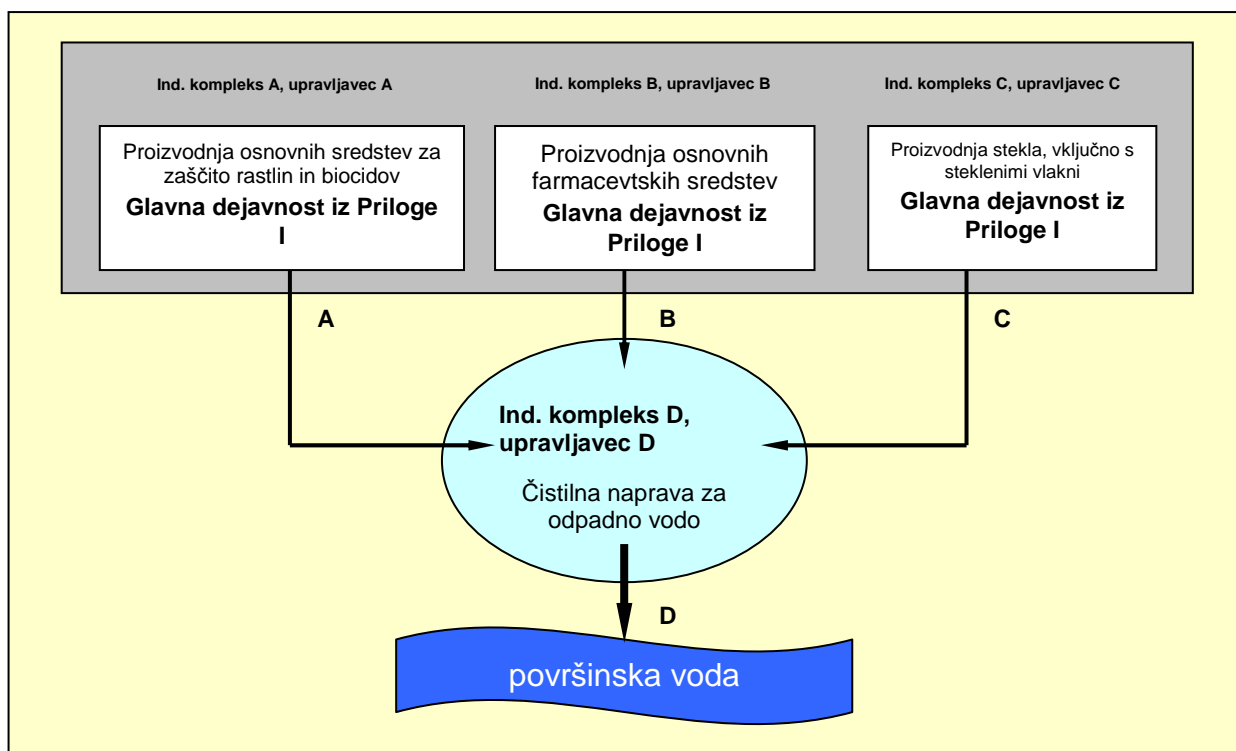
Ime in naslov predelovalca ali odstranjevalca odpadkov in dejanski kraj predelave ali odstranitve je treba navesti samo v primeru čezmejnega prenosa nevarnih odpadkov.

Izpusti v tla					
Onesnaževalo		Metoda		Količina	
Št. Pr. II	Vrsta	M/C/E	Uporabljena metoda	T (skupaj) kg/leto	A (nenevarno) kg/leto
79	Kloridi (kot celotni Cl)	M	EN ISO 10304-1	2540000	-

**Tabela 35: Poročilo o izpustih v tla iz industrijskega kompleksa S**

### 3. primer

Tretji primer na Slika 5 predstavlja industrijsko cono s štirimi industrijskimi kompleksi A, B, C in D. Industrijski kompleksi A, B in C izpuščajo svoje odpadne vode v neodvisno upravljano čistilno napravo za odpadno vodo z zmogljivostjo 15000 m<sup>3</sup> na dan (industrijski kompleks D) in morajo o vseh onesnaževalih, ki presegajo mejno količino, določeno v stolpcu 1b tabele v Prilogi II k uredbi E-RIPO, poročati kot o prenosih onesnaževal izven kraja nastanka na čistilno napravo za odpadno vodo. Glavna dejavnost iz Priloge I industrijskega kompleksa D je čiščenje industrijske odpadne vode. Industrijski kompleks D izpušča očiščeno odpadno vodo v površinske vode (reko) in mora o vseh onesnaževalih, ki presegajo mejne količine, določene v stolpcu 1b tabele v Prilogi II k uredbi E-RIPO, poročati kot o izpustu v vodo.



Slika 5: Industrija s tremi industrijskimi kompleksi in neodvisno upravljano čistilno napravo za odpadno vodo

**Tabela 36 prikazuje zahteve v zvezi s poročanjem za industrijske komplekse A, B, C in D.**

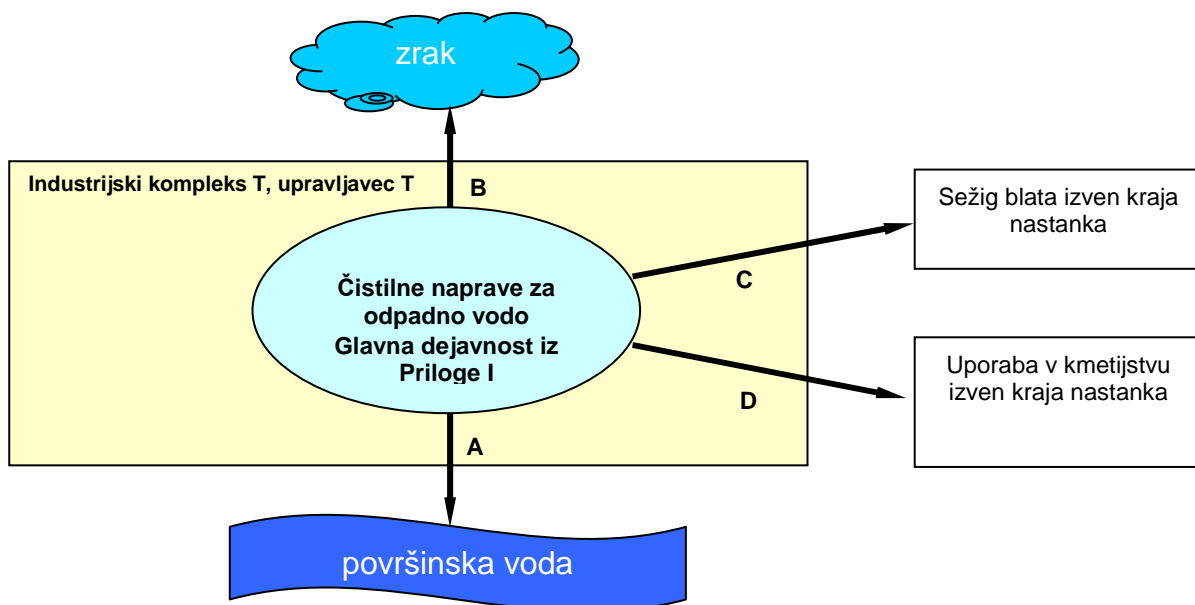
Industrijski kompleks, ki poroča	Dejavnost	Izpust /Prenos izven kraja nastanka	Zahteve v zvezi s poročanjem
Industrijski kompleks A	Proizvodnja osnovnih sredstev za zaščito rastlin in biocidov	A	Poroča se kot o prenosu onesnaževal izven kraja nastanka na čistilno napravo za odpadno vodo
Industrijski kompleks B	Proizvodnja osnovnih farmacevtskih sredstev	B	Poroča se kot o prenosu onesnaževal izven kraja nastanka na čistilno napravo za odpadno vodo
Industrijski kompleks C	Proizvodnja stekla, vključno s steklenimi vlakni	C	Poroča se kot o prenosu onesnaževal izven kraja nastanka na čistilno napravo za odpadno vodo
Industrijski kompleks D	Neodvisno upravljane čistilne naprave za odpadno vodo	D	Poroča se kot o izpustu v vodo

**Tabela 36: Zahteve v zvezi s poročanjem za industrijske komplekse A, B, C in D**

Označevanje dejavnosti in poročanje o izpustih in prenosih izven kraja nastanka je treba opraviti enako, kot je opisano v drugih dveh primerih.

#### 4. primer

Četrti primer na Slika 6 predstavlja čistilno napravo za komunalne odpadne vode (dejavnost 5(f)) z zmogljivostjo 600000 populacijskih ekvivalentov<sup>134</sup>. Določen delež blata iz čistilnih naprav se obdela anaerobno na kraju industrijskega kompleksa. Drug del blata se prenese izven kraja nastanka v zunanjo napravo za sežig blata (prenos nenevarnih odpadkov za namen odstranitve). Tretji del blata se uporabi na kmetijske površine, kar je koristno za kmetijstvo (prenos nenevarnih odpadkov izven kraja nastanka za namen predelave).



**Slika 6: Primer, ki se nanaša na čistilno napravo za komunalne odpadne vode, vključno z anaerobno obdelavo; del blata se prenese izven kraja nastanka v zunanjo napravo za sežig blata, del pa se uporabi za obdelavo zemljišč v kmetijstvu, kar je koristno za kmetijstvo**

<sup>134</sup> V skladu z Direktivo Sveta 91/271/EGS z dne 21. maja 1991 o čiščenju komunalne odpadne vode pomeni „1 p.e. (populacijski ekvivalent)” organsko biološko razgradljivo breme, ki ima petdnevno biokemijsko porabo kisika (BPK5) 60 g kisika na dan

Tabela 37 prikazuje zahteve v zvezi s poročanjem za industrijski kompleks T.

Industrijski kompleks, ki poroča	Dejavnost	Izpust/Prenos izven kraja nastanka	Zahteve v zvezi s poročanjem	Pripombe
Industrijski kompleks T	Čistilne naprave za komunalne odpadne vode (dejavnost 5(f))	A	Poroča se kot o izpustu v vodo	
		B	Poroča se kot o izpustu v zrak	
		C	Poroča se kot o prenosu nenevarnih odpadkov za namen odstranitve (D)	
		D	Poroča se kot o prenosu nenevarnih odpadkov za namen predelave (R)	

**Tabela 37: Zahteve v zvezi s poročanjem za industrijski kompleks T**

Označevanje dejavnosti in poročanje o izpustih in prenosih izven kraja nastanka se opravi enako, kot je opisano v prejšnjih primerih.

## **Dodatek 7: Viri**

- Uredba E-RIPO: Uredba Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 166/2006 o Evropskem registru izpustov in prenosov onesnaževal ter spremembi direktiv Sveta 91/689/EGS in 96/61/ES
- Direktiva IPPC: Direktiva Sveta 96/61/ES z dne 24. septembra 1996 o celovitem preprečevanju in nadzorovanju onesnaževanja
- Direktiva o dostopu javnosti: Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 2003/4/ES o dostopu javnosti do informacij o okolju in o razveljavitvi Direktive Sveta 90/313/EGS
- Direktiva Sveta 91/689/EGS z dne 12. decembra 1991 o nevarnih odpadkih
- Direktiva Sveta 75/442/EGS z dne 15. julija 1975 o odpadkih
- Pisno navodilo za izvajanje EPER: Evropska komisija, Bruselj, november 2000, dostopno na spletni strani EPER: <http://eper.ec.europa.eu/>
- Poročilo o pregledu EPER: Evropska komisija, Bruselj, junij 2004, dostopno na spletni strani EPER: <http://eper.ec.europa.eu/>
- Protokol RIPO: Protokol OZN-EKE o RIPO, ki so ga podpisale Evropska skupnost in 23 držav članic dne 21. maja 2003 v Kijevu na podlagi Árhuške konvencije iz leta 1998 (Konvencija o dostopu do informacij, udeležbi javnosti pri odločanju in dostopu do pravnega varstva v okoljskih zadevah)
- Pisno navodilo OZN-EKE o RIPO: dostopno na spletni strani OZN-EKE: <http://www.unece.org/env/pp/prtr.docs.htm>